

Register

ang.
dit slavhandel m. m.

A.

Argentina

14.

B.

Brittiska Fanzibar	2.
Budapest	22.
Bruxel, G. B.	30.
Brasilien,	39

C.

Cirkulär	4. 19.
Chile	17. 41
Cuba	27.
Curaçao	42
Colombia	

D.

Danmark	8.
Dahlström, Albert	25
Danmark	38

E.

Esland	9. 12. 13.
Egypten	34

F.

Fredriksson, H. M. 29.

G.

Gambia	7.
Grönqvist, Arvid	26.
Gassan, Nae	28. 32.

H.

J.

Internationella Kriminalpolitiskommisionen vid
Förbundspolisdirektoratets säte i Wien 41

J.

Judisk sammanställning 14.
"Frig-Steigdal"

K.

Kungl. Rev.

19.

P.

Rifhausen	1. 5.
Ruechburg	10.
Ribanon	11.
Reum, A. E. A.	28.
Seuland	42.

M.

Monaco	6.
Morlousen A. V. M.	23.

N.

Nationernas förbund	20.
Nederländerna	42.
Nederländska Indien	42.
Nicaragua	44.
	0.

P.

Festberade kvinnor	4. 14. 19.
Paris ambassad	3.
Petersson, Hans Chr.	23.
Pariskonventionen 18 maj	21.
1904.	
Russin	36
- " -	37

P.

Rogers, Frank	23.
---------------	-----

S.
Storbritanniens ambasad 3.

i Paris

Syrien 11.

Serbokroatosloueniska 15. 16.

staten.

Sveitske fjuu skrefu fjuu 21.

Kungl. Ungerska Centr.

Sierra Leone 24.

Surinam 42.

S.
Tanganjika 7.

U.
Uganda 7.

Ungern 21. 22.

W.
Wien 29. 31.

X.

Y.

Z.

Fimi-Migdal
Fanzibar.

14

33

A.⁰

A.²

O.

- N° 1. Aug. Rithausens anslutning till 1904 och 1910 års internationella överenskommelse mot vit slavhandel.
- N° 2. " Brittiska protektoratet Fanzibars anslutning till 1921 års konvention för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.
- N° 3. " Storbritanniens ambassad i Paris uppgift ang. under Storbritanniens lydande stater, som anslutit sig till den internationella överenskommelsen ang. undertryckande av vit slavhandel av den 18 maj 1904.
- N° 4. " Cirkulär ang. vissa bestämmelser vid utvisning av kvinnor som bedrivit yrkesmässigt söande av slakt.
- N° 5. " Rithausens ratifikation av 1921 års konvention för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.
- N° 6. " Monaco's anslutning till 1921 års konvention för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.
- N° 7. " Gambias Ugandas och Tanganjiskas anslutning till 1904 och 1910 års överenskommelse mot vit slavhandel av den 30 sept. 1921.

- N° 8 Aug. Danmarks ratifikation av 1921 års konvention för undertryckande av vitt slafhandel.
- N° 9 " Estlands ratifikation av konventionen för undertryckande av handeln med kvinnor och barn av 30 sept. 1921.
- N° 10 " Ruenburgs anslutning till 1921 års konvention för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.
- N° 11 " Syrens och Ribans anslutning till konventionen för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.
- N° 12. " Estland ansluter sig till konventionen mot vitt slafhandel.
- N° 13. " Estlands anslutning till konventionen rörande vitt slafhandel.
- N° 14. " Uppgift från Argentina ang. en judisk sammanslutning, benämnd "Femi-Neigdal" samt en påteckning över dess medlemmar.
- N° 15. " Serbokroatiska statens ratifikation av 1910 års konvention rörande vitt slafhandel.
- N° 16. " Serbokroatiska statens ratifikation av 1921 års konvention

för undertryckande av handeln med
kvinnor och barn.

N° 17. Aug. Chiles ratifikation av Konventionen
för undertryckande av handeln
med kvinnor och barn av den 30 sept.
1921.

N° 18. " 1914 års överbekännelse förbjudande
sitt slavhandel.

N° 19. " Kungl. Res. säs cirkulär den 31 mars
1905 n° 23 sid. 1. ang. utvisning av
prostituerade kvinnor.

N° 20. " Rådskommisionen i Nationernas
förbund fattat beslut ang. ut-
ländska prostituerade kvinnor.

N° 21. " Skrivelse från chefen för Kungl. Ungeriska
konstbmyndigheterna till Hederns
skydd ang. 81 i Pariskonventionen
av den 18 maj 1904 till förhindrande
av handel med kvinnor och barn
samt prostituerade.

N° 22. " Skrivelse från Ungeriska republikens-
politien, Budapest den 2. i. 26 hän-
sittande till cirkulär n° 11 av den
23. 2. 23.

N° 23. " Skrivelse från Hans Ch. Tetterstrom,
Kivisevej 28 Brönsberg, Helsingfors
ang. Frank Rogers i samband med
sitt slavhandel.

- N° 24. Ang. Kolonien Sierra Leones anslutning till Konventionen den 4 maj 1910 ang. bekämpande av den vita slavhandeln.
- N° 25. " Dahlström, Albert, månggifteri.
- N° 26. " Grönqvist, Arvid, vit slavhandel.
- N° 27. " Republiken Cubas inmigrationsdepartement.
- N° 28. " Revin, Astrid Emilia Augusta, T. M. ang. skrivelse av 3:e P. J. till Skyddsvärnet ang. föreskrifterna i kungl. brev av den 23 okt. 1925.
- N° 29. " Skrivelse från lärostyrelsen i Matruh-län, ang. utvisade danska underkastade, husflun Hilma Mariana Frederiksen.
- N° 33. Ang. brittiska protektoratet Fanzibars anslutning till 1904 och 1910 års särens kommander mot vit slavhandel.
- N° 34. Egyptus ratifikationsinstrument till den internationella konventionen d. 20/9-21 för undertryckande av handeln med kvinnor och barn d. 13/4-32, deponerat i förhållningssekreteriatet.

35

Brev från Nationernas förbunds generalsekretariat
inlämnat underrättades att Sudan anslutit sig till
den internationella konventionen av d. 20/9-21.

36

Brev medt. har Persien anslutit sig till
konventionen för undertecknande
av vil slöshuset.

Tör teckning
på nästa sida.

Förteckning

öfver stater och kolonier anslutna
till internationella konventionen
för bekämpande af vit slaveri.

Brittiska Fanzibari
— " — Salomon-öarna av
Konventionen den 18 maj 1904 och
4 maj 1910.

Chile av den 30 sept. 1921.

Danmark av den 30 sept. 1921 och 4 maj 1910.

Estland av den 30 sept. 1921 och 4 maj 1910
Ellis-ön av den 18 maj 1904 och 4 maj 1910
Egypten av den 13 april 1932.

Gambia av den 18 maj 1904 och 4 maj 1910
Gilbert- och Sällis-öarna av den 18 maj 1904
och 4 maj 1910.

Hithaven av den 30 sept. 1921, 18 maj 1904
och 4 maj 1910.

Rusenborg av den 30 sept. 1921.

Ribanon av den 30 sept. 1921.

Manoços av den 30 sept. 1921.

Persien av den — 1933.

Syrien av den 30 sept. 1921

Serbokroatoslouenska av den 4 maj 1910

Sierra Leone av den 4 maj 1910

Sudan av den 30 sept. 1921.

Fanganyikas av den 18 maj 1904 ö 4 maj 1910

Uganda av den 18 maj 1904 ö 4 maj 1910

Fanganyikas av den 30 sept. 1921.

— " — " år 1904 och 1910

40. Isländska Fristaten av d. 30/9-21

41 Chile, ang. anslutning till konv. rör vit slavh.

42 Lettland och Nederländerna samt Nederländska Indier, Surinam
och Curaçao. ang. anslutning till konv. rör vit slavh.

43 Finland och Portugal ang. anslutning till konv.
rör vit slavh.

44 Nicaragua Ang. Anslutning till konven-
tionen av den 30. 9. 1921 ö den 11. 10. 1933.

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 563 A.D.
1931.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

ang. Lithauens anslutning till 1904 och 1910 års överenskommelser mot vit slavhandel.

Överlämnas av socialdepartementet till Ö.Ä:t till kännedom och för polismästarens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till motverkande av den s.k. vita slavhandeln återopas.

Stockholm den 2 december 1931.

Enligt uppdrag:

B. Spångberg.

Stockholm den 28 november 1931.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att, enligt vad härvarande franske minister upplyst i skrivelse den 23 innevarande månad, lithauiska beskickningen i Paris genom note den 21 oktober 1931 till franska utrikesministeriet tillkännagivit Lithauens anslutning till den i Paris den 4 maj 1910 undertecknade konventionen angående bekämpandet av den vita slavhandeln samt den i Paris den 18 maj 1904 undertecknade överenskommelsen om åtgärder emot den s.k. vita slavhandeln.

Socialstyrelsen har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

/C. Westring.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg R. Emming

*Benjamins
den vita slavhandelsdov
eller en lista på alla
antimor, som har
använt sig.
9.12.31.*

Fredrik Polistint

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Em

KUNGL. UTRIKES-
DEPARTEMENTET

N:r 327 Pm.D.

1931.

ang. brittiska protektorats och
koloniers anslutning till konven-
tion för undertryckande av handeln
med kvinnor och barn.

N:r 560 A.D.
1931.

Överlämnas av socialdepartementet till Ö.Ä:t
till kännedom och för polismästarens i Stockholm
underrättande. Kungl. Maj:ts brev den 31 mars
1905 angående vissa åtgärder till motarbetande
av den s.k. vita slavhandeln återopas.
Stockholm den 26 november 1931.

Enligt uppdrag:

B. Spångberg.

Stockholm den 23 november 1931.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas för-
bunds generalsekretariat ingången underrättelse, brittiska regeringen
jämlikt artikel 14 av den internationella konventionen den 30 september
1921 för undertryckande av handeln med kvinnor och barn anslutit sig till
sagda konvention för Palestina och Transjordan, protektoratet Sarawak,
kolonien Gilbert- och Ellisöarna samt protektoratet Brittiska Salomonöar-
na. Konventionen har för dessa områdens vidkommande trätt i kraft den 2
november 1931.

Socialstyrelsen har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

C.Westring.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

Rätt avskrivet betygas, Stockholm i överståthållarämbetet för
polisärenden den 7 december 1931.

Ex officio:

Knut Rydholm

Avskrift av Avskrift.

Avskrift.

Stockholm den 10 februari 1932.

Överståthållareämbetet

för Polisärenden.

Kungl. Utrikes-
Departementet

Slottsbacken 6. Stockholm.

N:r 78 A.D.

1932.

ang. brittiska protektoratet

Zanzibars anslutn. till 1921

N:r 32 PmD.

1932.

års konvention för undertryckande
av handeln med kvinnor och barn.

Inkom i Överståth. Ämbetet

för Polisärenden den 18 Feb. 1932.

Polismästaren

Överlämnas av socialdepartementet
till överståthållareämbetet till känne-
dom och för polismästarens i Stockholm
underrättande. Kungl. Maj:ts brev den 31
mars 1905 angående vissa åtgärder till
motarbetande av den s.k. vita slavhandeln
åberopas.

Stockholm den 13 februari 1932.

enligt uppdrag:

B. Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas för-
bunds generalsekretariat ingången underrättelse, brittiska rege-
ringen jämlikt artikel 14 av den internationella konventionen
den 30 september 1921 för undertryckande av handeln med kvinnor
och barn anslutit sig till sagda konvention för protektoratet
Zanzibar.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/C. Westring.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Aug. Nordenstam.

Rätt avskrivet betyga:

L. Nilsson

H. Bergdahl

Utan avgift.

Polismästaren.

Översättning.

3

Avskrift av avskrift.

/Översatt från engelska/

Storbritanniens Ambassad i Paris

2.11.1931.

Herr President!

I enlighet med instruktioner från Hans Maj:tets Generalstabssekreterare för utrikes ärenden har jag äran meddela Eders Excellens, att Hans Maj:t Konungen av Storbrittanien, Irland, De Brittiska transmarina Besittningarna, Kejsare av Indien, härmed ansluter sig till den i Paris den 18 maj 1904 undertecknade internationella överenskommelsen till undertryckande av vita slavhandeln samt den i Paris den 4 maj 1910 undertecknade konventionen angående undertryckandet av vita slavhandeln, i vad beträffar mandatområdet Palestina /jämte Transjordanien/, den under brittiskt protektorat stående staten Sarawak, kolonierna Gilbert- och Ellice-öarna samt protektoratet Salomon-öarna.

2. I Palestina /jämte Transjordanien/, i den under brittiskt protektorat stående staten Sarawak, på Gilbert- och Ellice-öarna samt på de brittiska Salomon-öarna hava följande myndigheter till uppgift att i enlighet med artikel 1. i överenskommelsen av 1904 behandla samtliga underrättelser angående handeln med kvinnor och barn i osedligt syfte till utlandet, nämligen centralmyndigheterna: 1/ i Palestina (utom Transjordanien): kriminalavdelningen vid polis- och fängelsedepartementet; i Transjordanien: befälhavaren över den arabiska legationen; 2/ i Sarawak: generalsekretären i Sarawak; 3/ på Gilbert- och Elliceöarna: generalkommissarien; och 4/ på de brittiska Salomon-öarna: residentkommissarien;

3. Enligt artikel 11., § 2 i konventionen av 1910 har jag äran bringa till Eders Excellens' kännedom, att de lagar, som trätt i kraft inom de fyra ifrågavarande områdena beträffande konventionens syften, äro följande:

(i) (a) Palestina /utom Transjordanien/: Förordning n:r 2 av 1927 med tillägg i strafflagen och förordningen n:r 4 av 1930 med tillägg i strafflagen.

Brögström
till vita slavhandeln.
Så vid lämpligt tillfälle
en lista över de staterna
eller på alla stator, som
äro anslutna till
nämnda konvention.
Mer med detta antas
nat för mig detta
skicka.

24. 12. 31.

Jan

(b) Transjordanien: Artiklarna 197, 198, 199, 200 och tillägget av den 3 Jamazi Akhir av muhanmedanska året 1927 ävensom artikel 202 i ottomanska strafflagen gälla fortfarande..

(ii) Sarawak:

Förordning n:r W-1 (skydd för kvinnor och flickor) av år 1927.

(iii) Gilbert- och Ellice-öarna:

Konseljförordningen beträffande pacifikområdena av år 1893.

(iv) Brittiska Salomon-öarna:

Konseljförordningen beträffande pacifikområdena av år 1897.

4. Slutligen har jag i enlighet med artikel 11, § 4 i konventionen av 1910 äran underrätta Eders Excellens om att sättet för befordran av framställning om handräckning för de fyra ifrågavarande områdena bestämts som följer:

(i) (a) Palestina /utom Transjordanien/:

Befordran på diplomatisk väg:

(b) Transjordanien:

Företräde lämnas åt direkta meddelanden mellan rättsmyndigheterna, och framställningar om handräckning ställas till justitiedepartementet i Amman.

(ii) Sarawak:

Företräde lämnas direkta meddelanden mellan rättsmyndigheterna, och framställningar om handräckning ställas till generalsekreteraren i Sarawak;

(iii) Gilbert- och Ellice-öarna:

Företräde lämnas åt direkta meddelanden mellan rättsmyndigheterna, och framställningar om handräckning ställas till Residentkommisarien.

IV) Brittiska Salomon-öarna:

Företräde lämnas åt direkta meddelanden mellan rättsmyndigheterna, och framställningar om handräckning ställas

till överdomaren och rättsrådet i Tulagi.

Med. etc.....

/undertecknat/ Tyrell.

Riktigt översatt betygar

Andre direktören:

Undert. Vavailles.

Av avskrift rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

4
Avskrift av avskrift.

N:r 1339 A.D.
1925.

Inkom i Öfverståth.Ämbetet
för Polisärenden
den 27 Okt.1925

Polismästaren.

Överlämnas till polismästaren i Stockholm för kännedom.

Justitiedepartementet.

GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och
Vendes Konung.

Vår ynnest och nådiga benägenhet med Gud Allsmäktig!

Vid sammanträde med Nationernas förbunds råd den 9 juni 1925 har förbundsrådet godkänt en av den rådgivande kommittén för frågor rörande undertryckande av handeln med kvinnor och barn fattad resolution, innefattande en hemställan till vederbörande myndigheter att före verkställandet av beslut om utvisning av prostituerade kvinnor om beslutet underrätta sammanslutningar för välgörenhet för att lämna dessa sammanslutningar tillfälle att vidtaga åtgärder till skydd för den utvisade och att sätta sig i förbindelse med sammanslutningar med motsvarande syfte i det land, till vilket utvisningen är avsedd att äga rum.

Med föranledande härav finner Kungl. Maj:t - som med hänsyn till innehållet i cirkuläret den 31 mars 1905 /nr 23, sid.1/ till länsstyrelserna angående vissa åtgärder till motarbetande av den så kallade "vita slavhandeln" låtit inhämta yttrande i ärendet från polismästaren i Stockholm - gott anbefalla länsstyrelserna att, innan beslut om utvisning av kvinnor som gjort sig skyldig till yrkesmässigt övande av otukt bringas i verkställighet, om beslutet samt det land, vartill den utvisade skall förpassas, i god tid förut meddela under-

rättelse dels till polismästaren i Stockholm dels ock till någon av nedannämnda organisationer, vilka förklarat sig villiga att medverka i det syfte omförmälda resolution avser, nämligen: föreningen Skyddsvärnet /föreståndaren/, föreningen Vita bandets centralstyrelse samt Frälsningsarméns slum- och räddningsexpedition.

Detta meddelas länsstyrelserna till kännedom och efterrättelse.

Stockholms slott den 23 oktober 1925.

G U S T A F.

/Justitiedepartementet/.

Torsten Nothin.

Cirkulär till samtliga länsstyrelser angående skyldighet för länsstyrelserna att före verkställandet av beslut om utvisning av kvinna, som gjort sig skyldig till yrkesmässigt övande av otukt, om beslutet underrätta vissa organisationer för välgörenhet.

Rätt avskrivet betyga:

A. Uebel.

H. Bergdahl.

Rätt avskrivet betyga:

A. Uebel

H. Bergdahl

Avskrift.

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Kung. Utrikes Departementet.

N:r 461 A.D.
1931.

Stockholm den 2 oktober 1931.

ang. Lithauens ratifikation
av 1921 års konvention
för undertryckande
av handeln med kvinnor
och barn.

1 bil.

N:r 260 Pm D.
1931

Inkom i Överståth. Ämbetet
för polisärenden.
den 12 okt. 1931

Polismästaren.

Överlämnas av socialdepartementet till
överståthållarämbetet till kännedom och
för polismästarens i Stockholm under-
rättande. Kungl. Maj:ts brev den 31 mars
1905 angående vissa åtgärder till mot-
arbetande av den s.k. vita slavhandeln
åberopas.

Stockholm den 6 oktober 1931.

Enligt uppdrag:
B. Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran överlämna avskrift av skrivelse den
24 nästlidne september varigenom Nationernas förbunds gene-
ralsekreterare meddelat, att Lithauens ratifikationsinstru-
ment till den internationella konventionen den 30 september
1921 för undertryckande av handeln med kvinnor och barn den 14
september 1931 deponerats i förbundssekretariatet.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

/Eric von Post.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

Utan avgift.

Polismästaren.

Rätt avskrivet betyga:

H. F. Nyström

Översättning.

Avskrift av avskrift.

C.L. 239.1931.IV.

Nationernas Förbund.

Internationella konventionen för undertryckande av
handeln med kvinnor och barn.

Undertecknad i Genève den 30 september 1931.

Ratifikation av Lithauen.

Genève den 24.9.1931.

Herr Minister,

Jag har äran underrätta Eder, att Herr Utrikesministern
i Lithauen, delegerad för Lithauen i Nationernas Förbunds församling
den 14 september 1931 hos förbundssekretariatet deponerat det av
Hans Excellens Republiken Lithauens President utfärdade ratifika-
tionsinstrumentet till den internationella konventionen den 30
september 1921 för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.

Värdigas mottagelse, Herr Minister, försäkran om min
största högaktning.

För Generalsekreteraren,

Sekretariatets juridiske rådgivare:

/underecknat/ J.A.Buero.

Hans Excellens

Herr Utrikesministern i Sverige,

Stockholm.

Avskrift.

Överståthållarämbetet
för polisärenden.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Slottsbacken 6 Stockholm.

ang. Monacos anslutning
till 1921 års konvention
för undertryckande av han-
deln med kvinnor och barn.

N:r 395 A.D.

1931

No. 233 PmD.

1931

Sp. doss. 493.
1417
6

Stockholm den 17 augusti 1931

1 bil.

Överlämnas av socialdepartementet till över-
ståthållarämbetet till kännedom och för polismästa-
rens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts brev
den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till mot-
arbetande av den s.k. vita slavhandlen åberogas.

Stockholm den 20 augusti 1931

Enligt uppdrag:

B. Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran överlämna avskrift av skrivelse
den 7 innevarande månad, varigenom Nationernas förbunds
generalsekreterare meddelat, att Monaco anslutit sig till
den internationella konventionen den 30 september 1921 för
undertryckande av handlen med kvinnor och barn.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag,

Martin Kastengren

Eric von Post.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio

Aug. Nordenstam.

Rätt avskrivet, betyga

Karl Kastengren / Händblom

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Slottsbacken 6 -
Stockholm.

Avskrift

Kungl. Utrikes Departementet.

Stockholm den 19 juni 1931.

1 bil.

N:r 341 A.D.
1931.

ang. Gambias, Ugandas
och Tanganyikas an-
slutning till 1904 och
1910 års överenskommel-
ser mot vit slavhandel.

1404
7

Överlämnas av socialdepartementet till
överståthållarämbetet till kännedom och för po-
lismästarens i Stockholm underrättande. Kungl.
Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående vissa åt-
gärder till motarbetande av den s.k. vita slav-
handeln återopas. Stockholm den 27 juni 1931.
Enligt uppdrag:

Erik Swartling.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran överlämna avskrift av skrivelse den
10 april 1931 från brittiska ambassaden i Paris till franska
utrikesministeriet, varigenom dels tillkännagives, att brit-
tiska regeringen för kolonien och protektoriatet Gambia, pro-
tektoriatet Uganda och mandatområdet Tanganyika ansluter sig
till den i Paris den 18 maj 1904 undertecknade överenskommel-
sen om åtgärder emot den vita slavhandeln samt den i Paris
den 4 maj 1910 undertecknade konventionen angående bekämpa-
det av den vita slavhandeln, dels ock jämlikt art. 11 i sist-
nämnda konvention upplysning lämnas om inom nämnda områden
gällande lagstiftning i ämnet samt det sätt, som inom nämnda
områden medgives i fråga om befordran av framställning om
handräckning.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.
Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Martin Kastengren.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio

Aug. Nordenstam.

Utan avgift.

Polismästaren.

Rätt avskrivet, betyga

L. Nilsson

Sten Melin

Borgström
1 st. till till förman
1 " till "vita slav-
handels domar"
8/7-31
gr

Slottsbacken 6 -
Stockholm.

Översättning.

I enlighet med de uppgifter, som vi erhållit från centralsekretariatet för S. M. för utrikes affärer har jag härmed nöjet att bringa till Eder Excellens kännedom, att S. M. genom nedanstående ansluter sig till den internationella ö-verenskommelsen för bekämpande av vit slavhandel, undertecknad i Paris 18 maj 1904 och till konventionen för åtgärder mot den vita slavhandeln i kolonien och protektoratet Gambia, protektoratet Ouganda och mandatområdet Tanganyika, undertecknad i Paris den 14 maj 1910.

Det är polismyndigheten, som i kolonin Gambia och Tanganyikas mandatområde har till uppgift att i enlighet med artikel 1 i överenskommelsen av år 1904 sammanföra alla upplysningar om kvinnor och unga flickor, som lockats till utlandet i omoraliskt syfte. /Det vill säga, de centrala myndigheterna äro polismyndigheter,/ Den centrala myndigheten för protektoratet i Ouganda är generalsekreteraren i guvernementet.

Vidare har jag äran att meddela Ers Excellens, att de lagar, som enligt artikel II, paragraf 2 i konventionen av år 1910 trätt i kraft inom de tre ifrågavarande områdena äro;

1. i kolonin /och protektoratet/ Gambia tillämpas de lagar, som äro likalydande med den engelska, om det ändringsförslag, som gjorts i den engelska kriminallagen av 1885 även träder i kraft i kolonierna, och om man vill antaga de nyare engelska lagarna, nämligen lagarna om vagabondage av år 1898 och ändringsförslaget i kriminallagen av år 1912.

2. i protektoratet Ouganda tillämpas kapitel XV i strafflagen /par. n:o 7 av år 1930/, varav en kopia närslutes i detta brev.

3. i mandatområdet Tanganyika tillämpas bestämmelser, som stå i sammanhang med landets kriminallagar och äro upptagna i par. 130-140 i strafflagen. En avskrift av dessa paragrafer närslutes.

Utan avgift.

Polismästaren.

Rätt avskrivet, betyga

Slutligen får jag meddela Eder, att enligt artikel II, par. 4 i konventionen av år 1910 skall följande bestämmelser iakttagas, vad angår befordran av framställning om handräckning till de tre kolonierna:

1. för Gambia är den direkta förbindelsen mellan de juridiska myndigheterna att föredraga och framställning om handräckning bör sändas till högsta rättens domare.
2. för Ouganda äro direkta förbindelser mellan de juridiska myndigheterna att föredraga och framställning om handräckning bör tillställas sekreteraren i högsta domstolen i Kampala.
3. för Tanganyika, framställning om handräckning bör sändas direkt till de juridiska myndigheterna och adresseras till högsta domstolen.

p.u. legationen.
/Undertecknad/ R.H. Campbell.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio

Aug. Nordenstam.

Rätt avskrivet, betyga

G. Nilsson

Th. M. M. M.

Avskrift.

Avskrift.

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.
Slottsbacken 6-Stockholm

Inkom i Överståth.Ämbetet
för Polisärenden
den 20 MAJ 1931

N:r 252 A.D.
1931.

Polismästaren.

N:r 118 Pm.D.
1931.

ang. Gambias, Ugandas och
Tanganyikas anslutning till
konv. för undertryckande av
handeln med kvinnor och barn.

Överlämnas av socialdepartementet till
Överståthållarämbetet till kännedom och för
polismästarens i Stockholm underrättande.
Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående
vissa åtgärder till motarbetande av den s.k.
vita slavhandeln återopas.
Stockholm den 16 maj 1931.
Enligt uppdrag:

B. Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas
förbunds generalsekretariat ingången underrättelse, brittiska
regeringen jämlikt artikel 14 av den internationella konventio-
nen den 30 september 1921 för undertryckande av handeln med
kvinnor och barn anslutit sig till sagda konvention för kolonier
och protektoratet Gambia, protektoratet Uganda och mandatområ-
det Tanganyika. Konventionen har för dessa områdens vidkommande
trätt i kraft den 10 april 1931.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Martin Kastengren.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

Utan avgift.

Polismästaren.

Rätt avskrivet betyga:

H. Bergdahl J. Stenbäck.

*Bergström
vita slavhandelskonv.
23.5.31.
JSS*

Avskrift.

Avskrift.

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.
Slottsbacken 6-Stockholm

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 20 MAJ 1931

N:r 252 A.D.
1931.

Polismästaren.

N:r 118 Pm.D.
1931.

ang. Gambias, Ugandas och
Tanganyikas anslutning till
konv. för undertryckande av
handeln med kvinnor och barn.

Överlämnas av socialdepartementet till
överståthållarämbetet till kännedom och för
polismästarens i Stockholm underrättande.
Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående
vissa åtgärder till motarbetande av den s.k.
vita slavhandeln åberopas.

Stockholm den 16 maj 1931.

Enligt uppdrag:

B. Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas
förbunds generalsekretariat ingången underrättelse, brittiska
regeringen jämlikt artikel 14 av den internationella konventio-
nen den 30 september 1921 för undertryckande av handeln med
kvinnor och barn anslutit sig till sagda konvention för kolonien
och protektoratet Gambia, protektoratet Uganda och mandatområ-
det Tanganyika. Konventionen har för dessa områdens vidkommande
trätt i kraft den 10 april 1931.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Martin Kastengren.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

Utan avgift.

Polismästaren.

Rätt avskrivet betyga:

H. Bergdahl J. Schenbäck

Avskrift.
Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Slottsbacken 6-Stockholm

N:r 275 A.D.
1931.

N:r 130 Pn.D.
1931.

KUNGL.UTRIKES
DEPARTEMENTET

ang. Danmarks ratifikation
av 1921 års konvention för
undertryckande av handeln
med kvinnor och barn.

Stockholm den 20 maj 1931.

1 bil.

Överlämnas av socialdepartementet till över-
ståthållarämbetet till kännedom och för polismäs-
tarens i Stockholm underrättande. Kungl.Maj:ts
brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till
motarbetande av den s.k. vita slavhandeln åberopas.

Stockholm den 26 maj 1931.
Enligt uppdrag:

B.Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran överlämna avskrift av skrivelse
den 11 innevarande månad, varigenom Nationernas förbunds
generalsekreterare meddelat, att danska regeringen under vissa
förbehåll ratificerat den internationella konventionen
den 30 september 1921 för undertryckande av handeln med
kvinnor och barn.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Martin Kastengren.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

Utan avgift.

Polismästaren.

Rätt avskrivet betyga:

G. Henning *H. Bergdahl*

*70 Nyg. str. 100
vita slavhandeln
23. 5. 31. p
fy*

8

stättällarsarbetet
för
polisstyrelsen.

Avskrift.

1408 8

Slottbacken 6 -
Stockholm.

Kungl. Utrikes Departementet.

Stockholm den 9 juli 1931.

Överhänas av socialdepartementet
till överstättällarsarbetet till kånedom
och för polisstyrelsens i Stockholm under-
rättande. Kungl. Maj:ts brev den 31 mars
1905 angående vissa åtgärder till sotar-
betande av den s.k. vita slavhandeln i Abo-
ropas. Stockholm den 15 juni 1931.

Enligt Uppdrag.

Torsten Wolff.

ang. Danmarks ratifika-
tion av 1910 års konven-
tion rörande vita slav-
handeln.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Kungl.
Maj:ts beskiökning i Paris inkomna underrättelse danska re-
geringen den 3 juni 1931 lätit i franska utrikesministeriet
i vederbörlig ordning deponera sitt ratifikationsinstrument
till den i Paris den 4 maj 1910 undertecknade internationella
konventionen angående bekämpande av den vita slavhandeln.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag.

Martin Kastengren.

/Svante Holmstedt.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Aug. Nordenstam.

Utan avskrift.

Polisstyrelsen.

Rätt avskrivet, betyga

E. Österdahl. *Anna Madri.*

Em

9

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 735 A.D.
1930.

ang. Estlands ratifikation
av konventionen för under-
tryckande av handeln med
kvinnor och barn.

Stockholm den 19 mars 1930.

Överlämnas av socialdepartementet till överståthållarämbetet till kännedom och för polismästarens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till motarbetande av den s.k. vita slavhandeln åberopas.

Stockholm den 20 augusti 1930.

Enligt uppdrag:

Erik Swartling

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas Förbunds generalsekretariat ingången underrättelse estniska regeringens ratifikationsinstrument till den internationella konventionen den 30 september 1921 för undertryckande av handeln med kvinnor och barn den 28 februari 1930 deponerats hos sekretariatet.

Justitiedepartementet har härav jämväl underrättats.

Enligt uppdrag:

Martin Kastengren.

/Svante Hellstedt.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Boo Stenbäck

Boo Stenbäck

Den vita slavhandels-
dassen.

25.8.30.

*30.7. Tala vid mis-
shu*

ju

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 736 A.D.
1930.

ang. Luxemburgs anslutning till 1921 års konvention för undertryckandet av handeln med kvinnor och barn.

Stockholm den 23 januari 1930.

Överlämnas av socialdepartementet till överståthållarämbetet till kännedom och för polismästarens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till motarbetande av den s.k. vita slavhandeln åberopas.

Stockholm den 20 augusti 1930.

Enligt uppdrag:

Erik Swartling.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas Förbunds generalsekretariat ingången underrättelse luxemburgska regeringen anmält storhertigdömet Luxemburgs anslutning, gällande från den 31 december 1929, till den i Genève den 30 september 1921 avslutade internationella konventionen för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.

Justitiedepartementet har härom jämväl underrättats.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Martin Kastengren.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

B. Stålbäck

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 737 A.D.
1930.

ang. Syriens och Libanons
anslutning till konv. för
undertryckande av handeln
med kvinnor och barn.

Stockholm den 11 juli 1930.

Överlämnas av socialdepartementet till över-
ståthållarämbetet till kännedom och för polismäs-
tarens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts
brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till
motarbetande av den s.k. vita slavhandeln återopas.

Stockholm den 20 augusti 1930.

Enligt uppdrag:

Erik Swartling.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas
förbunds generalsekretariat ingången underrättelse, franska rege-
ringen i egenskap av mandatärmakt för Syrien och Libanon, jämlikt
artikel 14 av den internationella konventionen den 30 september
1921 för undertryckande av handeln med kvinnor och barn, för
nämnda mandatområden anslutit sig till sagda konvention, vilken
anslutning trätt i kraft den 2 juni 1930.

Justitiedepartementet har härom jämväl underrättats.

Enligt uppdrag:

Martin Kastengren.

Svante Hellstedt.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Dr. L. Stenbäck

CONSULAT DE SUÈDE

Estland ansluter sig till
konventionen mot vit slav-
handel.

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 738 A.D.
1930.

Tallinn den 4 juni 1930.

N:o 123.

Överlämnas av Utrikesdepartementet till Socialde-
partementet.
Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Stockholm den 11 juni 1930.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Martin Kastengren.

Till Hans Excellens Herr Ministern för Utrikes Ärendena.

Härmed får jag värdsamt meddela, att Estlands regering, enligt
i "Riigi Teataja" för den 3 innevarande juni publicerat meddelande,
den 15 april 1930 anslutit sig till 1910-års Pariskonvention angäen-
de bekämpandet av den vita slavhandeln. Konventionen träder för
Estlands vidkommande i kraft den 15 nästkommande oktober.

1904-års internationella överenskommelse om åtgärder emot
den s.k. vita slavhandeln träder samtidigt i kraft för vad angår
Estland.

(undert.): H. Fallenius.

Överlämnas av socialdepartementet till överståthål-
larämbetet till kännedom och för polismästarens i
Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts brev den 31
mars 1905 angående vissa åtgärder till motarbetande
av den s.k. vita slavhandeln åberopas.

Stockholm den 20 augusti 1930.

Enligt uppdrag:

Erik Swartling.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Dr. Stubbäck

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 738 A.D.
1930.

Avskrift.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

13/1

Stockholm den 16 juni 1930.

ang. Estlands anslutning
till konvention rörande
vit slavhandel.

1 bil.

Överlämnas av socialdepartementet till över-
ståthållarämbetet till kännedom och för polismäs-
tarens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts
brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till
motarbetande av den s.k. vita slavhandeln åbero-
pas.

Stockholm den 20 augusti 1930.

Enligt uppdrag:

Erik Swartling.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran överlämna en genom franska beskickningen
hit inkommen avskrift av skrivelse från estländska beskickningen
i Paris till franska utrikesministeriet, varigenom Estland an-
slutit sig till den i Paris den 4 maj 1910 undertecknade inter-
nationella konventionen angående bekämpandet av den vita slav-
handeln.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

/Martin Kastengren.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Doo Stenbäck

Kyftade skrivelser ej här bifogade.

B. P. K.

KUNGL. SOCIAL-
DEPARTEMENTET

14
Herr Polismästare

O. Åt för polisären.
INK 29/7 1930

Sokr. Exp. 705 A.D.
1930

Till överståthållarämbetet för polisärenden.

För kännedom får jag härmed översända dels i avskrift utdrag av skrivelse den 5 juni 1930 från svenska legationen i Buenos Aires angående vita slavhandeln i Argentina jämte i skrivelsen omförd förteckning, dels ock ett exemplar av instruktion för danska statspolisen. Stockholm den 28 juli 1930.

Ligger hos
3. P. J.

Åke Naurén

t.f. kansliråd.

1/8 överlämnas till 3 P. J.

O. A: för polisären.
INK. / 19.....

Sekret. Exp. 705 A.D.
1930

Avskrift.

Kungl. Utrikes
Departementet.

Överlämnas jämte bilaga av Utrikesde-
partementet till Socialdepartementet i anslut-
ning till Utrikesdepartementets remisskrivelse
den 18.6.30. - Justitiedepartementet har härav
jämväl erhållit del.

Stockholm den 10 juli 1930.

Enligt uppdrag:
Martin Kastengren

Svante Hellstedt

Utdrag.

Légation de Suède
vita slavhandeln i Argentina.
89. B. 22.5.30.

Buenos Aires den 5 juni 1930
No. 93. 1 bil.

Till Hans Excellens Herr Ministern för Utrikes Ärendena.

Den här i ovan citerade skrivelse omförmälda polskjudiska
sammanslutningen "Zwi Migdal" har av myndigheterna upplösts samtidigt
som arresteringsorder utfärdats mot dess samtliga 424 medlemmar.

Av dessa senare, vilka visat sig vara synnerligen svårän-
träffbara, hava en hel del redan dagarne före polisens intervention
i saken lämnat landet med olika härifrån gående ångare.

För det intresse saken kan äga, och som det icke är omöj-
ligt, att en eller annan av dem förr eller senare eventuellt kan
söka sig till Sverige, närslutes härmed en förteckning å samtliga
medlemmar i det illustra sällskapet. De efter namnen angivna siffror-
na och bokstäverna hänföra sig till föregående mellanhavanden med po-
lismyndigheterna och den klass av förbrytelser, de vid olika tillfäl-
len gjort sig skyldiga till.

(undert.) Axel Paulin

Bertil Wiseman

i tjänstens vägnar

Bertil Wiseman

*17/3/31
"vita slavhandeln"
deladlossningen
16-9-30
fj*

Överståthållarämbetet

för
polisärenden.

N:o 966 A.D.

1929.

Kungl. Utrikes
Departementet

ang. Serbokroatoslovenska
statens ratifikation av
1910 års konvention rörande
den vita slavhandeln.

*Sin vita slavhandeln
deladlossen
7. 6. 29. Jm*

Överlämnas av socialdepartementet till
överståthållarämbetet till kännedom och för
polismästarens i Stockholm underrättande.
Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående
vissa åtgärder till motarbetande av
den s.k. vita slavhandeln åberopas.

Stockholm den 6 juni 1929.

Enligt uppdrag:

Henrik Nisser

Stockholm den 4 juni 1929.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela att enligt från Kungl. Maj:ts be-
skickning i Paris inkommen underrättelse Serbokroatoslovenska statens
regering den 12 april 1929 låtit i franska utrikesministeriet i vederbör-
lig ordning deponera sitt ratifikationsinstrument till den i Paris den 4
maj 1910 undertecknade internationella konventionen angående bekämpandet
av den vita slavhandeln.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Martin Castengren.

N:o 1435. UL.

Rätt avskrivet betygas; Stockholm i överståthållarämbetet för
polisärenden den 13 juni 1929.

Ex officio:

Henrik Nisser

Avskrift av avskrift.

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Slottsbacken 6-Stockholm.

N:r 344 A.D.
1929.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

ang. Serbokroatoslovenska Statens
ratifikation av 1921 års konvention
för undertryckande av handeln med
kvinnor och barn.

Stockholm den 29 maj 1929.

Överlämnas av socialdepartementet till ö-
verståthållarämbetet till kännedom och för
polismästarens i Stockholm underrättande.
Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angå-
ende vissa åtgärder till motarbetande av
den s.k. vita slavhandeln återopas.
Stockholm den 1 juni 1929
Enligt uppdrag
Henrik Nissen.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas
förbunds generalsekretariat ingången underrättelse Serbokroato-
slovenska regeringens ratifikationsinstrument till den inter-
nationella konventionen den 30 september 1921 för undertryckan-
de av handeln med kvinnor och barn den 2 maj 1929 deponerats
hos sekretariatet.

Justitiedepartementet har härom jämväl underrättats.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

Martin Kastengren

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Hemming.

Delgives Tredje Polisintendenten. Stockholm den 6 ju-
ni 1929.

E.o.

Knut Rydholm.

Utan avgift.

Polismästaren.

Rätt avskrivet betyga:

S. Stein P. Rydholm

N:r 74 A.D.
1929.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 18 FEB. 1929
Polismästaren

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

Nr 20. P. 222. D.
1929.

Överlämnas till Herr Polismästaren. Stockholm
den 18 februari 1929.

Handwritten initials

Ex officio

Robert Leberg

*Post Stockholm
19. 2. 1929*

*Överlämnas till
1929*

17

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Ö. Ä: för polisären.
INK. 18/2 1929

17
Stockholm den 8 februari 1929.

Sekr. Exp. 74 K. D.
1929

Ink. till Social-Dept.
d. 11 FEB. 1929

ang. Chiles ratifikation
av konventionen
för undertryckande av
handeln med kvinnor
och barn.

Överlämnas av socialdepartementet till överståthållarämbetet till kännedom och för polismästarens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till motarbetande av den s.k. "vita slavhandeln" återopas.

Stockholm den 14 februari 1929.

Enligt uppdrag:

Henrik Sjöström

Till Kungl. Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från Nationernas förbunds generalsekretariat ingången underrättelse av Republiken Chiles president utfärdad ratifikationsinstrument till den internationella konventionen den 30 september 1921 för undertryckande av handeln med kvinnor och barn den 15 januari 1929 deponerats hos sekretariatet.

Enligt uppdrag:

Gustaf Bolander

Henrik Sjöström
290

N:r 65 A.D.
1929.

Inkom i Överstat
för Polisarc
den 13 FEB. 1929
Polismästar

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

15. Jan. D.

1929.

Överlämnas till Herr Polismästaren. Stockholm

den 12 februari 1929.

Ex officio:

Robert Laurén

*1886
Till vita
konstledningen
19-2-29*

3197.

Q115B.

Ink. till Social-Dept
d. 6 FEB. 1929

ISLE OF MAN.

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT ACT,
1886.

DOUGLAS:
BROWN AND SON, PRINTERS, "TIMES" OFFICE, ATHOL-STREET.

THE CRIMINAL CODE AMENDMENT ACT, ^{49°-50° Vict.,}
1886.

Passed 25th May, 1886.
Promulgated , 1886.

Isle of Man }
to Brit. }

*An Act to make further provision for the Protection
of Women and Girls, the Suppression of Brothels,
and other Purposes.*

WE, your Majesty's most dutiful and loyal subjects,
the Lieutenant-Governor, Council, Deemsters,
and Keys of the said Isle, do humbly beseech your
Majesty that it may be enacted, and be it enacted,
by the Queen's Most Excellent Majesty, by and with
the advice and consent of the Lieutenant-Governor,
Council, Deemsters, and Keys, in Tynwald assembled,
and by the authority of the same, as follows (that
is to say):—

1. This Act may be cited as the Criminal Code Short title, &c,
Amendment Act, 1886.

2. This Act, so far as is consistent with the tenor Act to be
construed as one
with Criminal
Code, 1872.
thereof, shall be construed as one with the Criminal
Code, 1872 (hereinafter referred to as the principal
Act), and the words "this Act" in the principal Act
shall be deemed to include this Act.

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

Repeal of
enactments in
Schedule.

3. Sections sixty-two, sixty-three, sixty-four, and sixty-five of the principal Act are hereby repealed, except as to anything heretofore duly done thereunder, and except so far as may be necessary for the purpose of supporting and continuing any proceeding taken, or of prosecuting or punishing any person for any offence committed before the promulgation of this Act.

PART I.

PROTECTION OF WOMEN AND GIRLS.

Procuration.

4. Any person who—

- (1) Procures or attempts to procure any girl or woman under twenty-one years of age, not being a common prostitute, or of known immoral character, to have unlawful carnal connection, either within or without the Queen's dominions, with any other person or persons; or
- (2) Procures or attempts to procure any woman or girl to become, either within or without the Queen's dominions, a common prostitute; or
- (3) Procures or attempts to procure any woman or girl to leave this Isle, with intent that she may become an inmate of a brothel elsewhere; or
- (4) Procures or attempts to procure any woman or girl to leave her usual place of abode in this Isle (such place not being a

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

brothel), with intent that she may, for the purposes of prostitution, become an inmate of a brothel within or without the Queen's dominions,

shall be guilty of a misdemeanour.

Provided that no person shall be convicted of any offence under this section upon the evidence of one witness only, unless such witness be corroborated in some material particular by evidence implicating the accused.

5. Any person who—

- (1) By threats or intimidation procures or attempts to procure any woman or girl to have any unlawful carnal connection, either within or without the Queen's dominions; or
- (2) By false pretences or false representations procures any woman or girl, not being a common prostitute or of known immoral character, to have any unlawful carnal connection, either within or without the Queen's dominions; or
- (3) Applies, administers to, or causes to be taken by any woman or girl any drug, matter, or thing, with intent to stupefy or overpower so as thereby to enable any person to have unlawful carnal connection with such woman or girl,

shall be guilty of a misdemeanour.

Procuring
defilement of
woman by
threats of fraud
or administering
drugs.

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

Provided that no person shall be convicted of an offence under this section upon the evidence of one witness only, unless such witness be corroborated in some material particular by evidence implicating the accused.

Defilement of
girl under
thirteen years
of age.

6. (1) Any person who unlawfully and carnally knows any girl under the age of thirteen years shall be guilty of felony, and being convicted thereof shall be liable at the discretion of the Court to be kept in penal servitude for life or for any term not less than five years, or to be imprisoned for any term not exceeding two years with or without hard labour.

(2) Any person who attempts to have unlawful carnal knowledge of any girl under the age of thirteen years shall be guilty of a misdemeanour.

Where upon the hearing of a charge under this section the girl in respect of whom the offence is charged to have been committed, or any other child of tender years who is tendered as a witness, does not, in the opinion of the Court or justices, understand the nature of an oath, the evidence of such girl or other child of tender years may be received, though not given upon oath, if, in the opinion of the Court or justices, as the case may be, such girl or other child of tender years is possessed of sufficient intelligence to justify the reception of the evidence and understands the duty of speaking the truth: Provided that no person shall be liable to be convicted of the offence unless the testimony

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

admitted by virtue of this section, and given on behalf of the prosecution, shall be corroborated by some other material evidence in support thereof implicating the accused: Provided also that any child wilfully making a false statement under this section shall be liable on summary conviction before a Deemster, High-Bailiff, or two justices, to a fine not exceeding twenty shillings, or to be imprisoned for a term not exceeding one month, and if a male to be whipped at the discretion of the Court.

7. Any person who—

- (1) Unlawfully and carnally knows or attempts to have unlawful carnal knowledge of any girl being of or above the age of thirteen years and under the age of sixteen years; or
- (2) Unlawfully and carnally knows or attempts to have unlawful carnal knowledge of any female idiot or imbecile woman or girl, under circumstances which do not amount to rape but which prove that the offender knew at the time of the commission of the offence that the woman or girl was an idiot or imbecile,

Defilement of
girl between
thirteen and
sixteen years of
age, and of
imbecile

shall be guilty of a misdemeanour.

Provided that it shall be a sufficient defence to any charge under sub-section one of this section if it shall be made to appear to the court or jury before whom the charge shall be brought that the person

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

so charged had reasonable cause to believe that the girl was of or above the age of sixteen years.

Provided also that no prosecution shall be commenced for an offence under sub-section one of this section more than three months after the commission of the offence.

Householder,
&c, permitting
defilement of
girl on his
premises.

8. Any person who, being the owner or occupier of any premises, or having or acting or assisting in the management or control thereof—

Induces or knowingly suffers any girl of such age as is in this section mentioned to resort to or be in or upon such premises for the purpose of being unlawfully and carnally known by any man whether such carnal knowledge is intended to be with any particular man or generally shall

- (1) If such girl is under the age of thirteen years be guilty of felony, and being convicted thereof shall be liable at the discretion of the Court to be kept in penal servitude for life or for any term not less than five years or to be imprisoned for any term not exceeding two years with or without hard labour; and
- (2) If such girl is of or above the age of thirteen years and under the age of sixteen years be guilty of a misdemeanour.

Provided that it shall be a sufficient defence to any charge under this section if it shall be made to

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

appear to the Court or jury before whom the charge shall be brought that the person so charged had reasonable cause to believe that the girl was of or above the age of sixteen years.

9. Any person who, with intent that any unmarried girl under the age of eighteen years should be unlawfully and carnally known by any man, whether such carnal knowledge is intended to be with any particular man or generally, takes or causes to be taken such girl out of the possession and against the will of her father or mother or any other person having the lawful care or charge of her, shall be guilty of a misdemeanour.

Abduction of
girl under
eighteen with
intent to have
carnal
knowledge.

Provided that it shall be a sufficient defence to any charge under this section if it shall be made to appear to the Court or jury that the person so charged had reasonable cause to believe that the girl was of or above the age of eighteen years.

10. Any person who detains any woman or girl against her will—

Unlawful
detention with
intent to have
carnal
knowledge.

- (1) In or upon any premises with intent that she may be unlawfully and carnally known by any man whether any particular man or generally, or
 - (2) In any brothel,
- shall be guilty of a misdemeanour.

And where a woman or girl is in or upon any premises for the purpose of having any unlawful carnal connection, or is in any brothel, a person shall be

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

deemed to detain such woman or girl in or upon such premises or in such brothel, if, with intent to compel or induce her to remain in or upon such premises or in such brothel, such person withholds from such woman or girl any wearing apparel or other property belonging to her, or, where wearing apparel has been lent or otherwise supplied to such woman or girl by or by the direction of such person, such person threatens such woman or girl with legal proceedings if she takes away with her the wearing apparel so lent or supplied.

No legal proceedings, whether civil or criminal, shall be taken against any such woman or girl for taking away or being found in possession of any such wearing apparel as was necessary to enable her to leave such premises or brothel.

Indecent
assault.

11. Whoever shall be convicted of any indecent assault upon any female shall be guilty of a misdemeanour.

Rape by
personation of
husband of a
married woman.

12. Whereas doubts have been entertained whether a man by personating the husband of a married woman induces her to have connection with him is or is not guilty of rape; it is hereby enacted and declared that such connection shall be deemed to be felonious and against the will of such woman and the offender shall be deemed to be guilty of rape.

Power, on
indictment for
rape, to convict
of certain
misdemeanours.

13. If upon the trial of any indictment for rape or any offence made felony by section six of this

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

Act, the jury shall be satisfied that the defendant is guilty of an offence under section five, six, seven, or eleven of this Act, but are not satisfied that the defendant is guilty of the felony charged in such indictment, or of an attempt to commit the same, then and in every such case the jury may acquit the defendant of such felony and find him guilty of such offence as aforesaid, and thereupon such defendant shall be liable to be punished in the same manner as if he had been convicted upon an indictment for such offence as aforesaid.

14. If it appears to any justice on information Power of search. made before him on oath by any parent, relative, or guardian of any woman or girl, or any other person who, in the opinion of the justice, is bona fide acting in the interests of any woman or girl, that there is reasonable cause to suspect that such woman or girl is unlawfully detained for immoral purposes by any person in any place within the jurisdiction of such justice, such justice may issue a warrant authorizing any person named therein to search for, and when found to take to and detain in a place of safety such woman or girl until she can be brought before a justice; and the justice before whom such woman or girl is brought may cause her to be delivered up to her parents or guardians, or otherwise dealt with as circumstances may permit and require.

The justice issuing such warrant may, by the same or any other warrant, cause any person

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

accused of so unlawfully detaining such woman or girl to be apprehended and brought before a justice and proceedings to be taken for punishing such person according to law.

A woman or girl shall be deemed to be unlawfully detained for immoral purposes if she is so detained for the purpose of being unlawfully and carnally known by any man whether any particular man or generally and—

- (a) Either is under the age of sixteen years; or
- (b) If of or over the age of sixteen years and under the age of eighteen years, is so detained against her will or against the will of her father or mother or of any other person having the lawful care or charge of her; or
- (c) If of or over the age of eighteen years is so detained against her will.

Any person authorized by warrant under this section to search for any woman or girl so detained as aforesaid may enter (if need be by force) any house, building, or other place specified in such warrant and may remove such woman or girl therefrom.

Provided always that every warrant issued under this section shall be addressed to and executed by some superintendent, inspector, or other officer of police, who shall be accompanied by the parent, relative, or guardian or other person making the information if such person so desire unless the justice shall otherwise direct.

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

15. Any male person who, in public or private, commits, or is a party to the commission of, or procures or attempts to procure the commission by any male person of any act of gross indecency with another male person shall be guilty of a misdemeanour.

Outrages on
decenty.

16. Whosoever shall be convicted of a misdemeanour under this Act shall be liable, at the discretion of the Court, to be imprisoned for any term not exceeding two years with or without hard labour.

Punishment for
misdemeanour.

17. Where on the trial of any offence under this Act it is proved to the satisfaction of the Court that the seduction or prostitution of a girl under the age of sixteen years has been caused, encouraged, or favoured by her father, mother, guardian, master, or mistress, it shall be in the power of the Court to divest such father, mother, guardian, master, or mistress of all authority over her, and to appoint any person or persons willing to take charge of such girl to be her guardian until she has attained the age of twenty-one years or any age below this as the Court may direct, and Her Majesty's High Court of Justice of the Isle of Man shall have the power from time to time to rescind or vary such order by the appointment of any other person or persons as such guardian or in any other respect.

Custody of girls
under sixteen.

18. Every person who—

- (1) Persistently importunes or solicits women or children for immoral purposes:

Public
solicitation.

- (2) Being a common prostitute loiters about or importunes passengers for the purposes of prostitution,

shall be liable on a conviction before a High-Bailiff or two Justices to a penalty not exceeding forty shillings.

PART II.

SUPPRESSION OF BROTHELS.

19. Any person who—

- (1) Keeps or manages or acts or assists in the management of a brothel, or
- (2) Being the occupier of any premises knowingly permits such premises or any part thereof to be used as a brothel or for the purposes of habitual prostitution, or
- (3) Being the lessor or landlord of any premises or the agent of such lessor or landlord, lets the same or any part thereof with the knowledge that such premises or some part thereof are or is to be used as a brothel, or is wilfully a party to the continued use of such premises or any part thereof as a brothel,

shall on summary conviction before a High-Bailiff or two Justices be liable—

- (1) To a penalty not exceeding twenty pounds or in the discretion of the Court to imprisonment for any term not exceeding

Summary
proceedings
against brothel
keeper, &c.

three months with or without hard labour, and

- (2) On a second or subsequent conviction to a penalty not exceeding forty pounds, or in the discretion of the Court to imprisonment for any term not exceeding four months with or without hard labour;

and in case of any conviction such person may, in addition to such penalty or imprisonment as aforesaid, be required by the Court to enter into a recognizance with or without sureties as to the Court seems meet, to be of good behaviour for any period not exceeding twelve months, and in default of entering into such recognizance with or without sureties (as the case may be) such person may be imprisoned for any period not exceeding three months in addition to any term of imprisonment as aforesaid.

20. (1) Where the whole or any part of any premises (hereinafter referred to as demised premises) is used as a brothel, and is in the possession or occupation of a tenant or occupier under a lease or a written or parole agreement or an assignment of a lease or agreement; and such tenant or occupier shall be convicted of an offence under the last preceding section of this Act; or of keeping a common bawdy-house or brothel under section three hundred and forty-six of the Criminal Code 1872; and the immediate lessor of the demised premises shall not have had knowledge at the time of the letting thereof

A landlord may determine a letting where the tenant is convicted of keeping a brothel.

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

of the illegal purpose for which such premises or any part thereof were intended to be used, or shall not have been a party to the continued use of such premises or any part thereof for such illegal purpose, the said lease or agreement may in the option of the said lessor be determined; and he shall be entitled to demand, sue for, and recover possession of the demised premises in like manner as in the case of a tenant at will refusing to quit the premises in his tenancy or occupation and the said lessor shall also be entitled to recover the current year's rent of the demised premises from the time of his obtaining possession of such premises.

(2) On any such tenant or occupier being convicted as aforesaid it shall be the duty of the Chief Constable to send by post to the lessor of the demised premises, if he can discover the name and place of residence of such lessor, a notice in writing or print containing the date of the conviction, the name of the person convicted, and the situation of the demised premises, and there shall be appended to such notice a copy of this section.

(3) In the construction of this section the word "lessor" shall include an assignor and any person who shall let or sublet premises.

PART III.

MISCELLANEOUS.

Saving of
liability to other
criminal
proceedings.

21. This Act shall not exempt any person from any proceeding for an offence which is punishable

under any Act of Tynwald other than this Act, so that a person be not punished twice for the same offence.

THE
CRIMINAL CODE
AMENDMENT
ACT, 1886.

22. Notwithstanding anything contained in section six of the Evidence Act, 1871, any person who in any criminal proceeding is charged with the commission of any offence or any offence punishable on summary conviction, and the husband or wife of the person so charged, shall be competent, but not compellable, to be witnesses on every hearing at every stage of such charge.

Persons charged
with offences
competent to be
witnesses.

23. All offences under the principal Act and this Act punishable on summary conviction may be prosecuted at the instance of any superintendent, inspector, or serjeant of police.

Prosecution of
offences
punishable on
summary
conviction under
Criminal Code,
1872.

Ö. Ät för polisären.

INK. 12/2 1929

Sekr. Exp. 65/D.

Avskrift.

1929

18
Överlämnas av socialdepartementet, jämte den i skrivelsen omnämnda publikationen, till överståthållarämbetet till kännedom och för polismästarens i Stockholm underrättande. Kungl. Maj: ts brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till motarbetande av den s.k. "vita slavhandeln" åberopas.

Stockholm den 11 februari 1929.

Enligt uppdrag:

Kungl. Utrikes-
departementet.

Ang. 1904 års överenskommelse rörande vita slavhandeln.

Stockholm den 5 februari 1929.

1 bil.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran bringa till Socialdepartementets kännedom, att enligt från härvarande franske minister ingånget meddelande följande myndigheter å Öarna Jersey och Guernsey (Channel Islands), å Isle of Man samt i Irak blivit utsedda till att innehava sådant uppdrag, varom förmäles i art. 1 av den i Paris den 18 maj 1904 avslutade internationella överenskommelsen angående åtgärder till motarbetande av den s.k. vita slavhandeln, nämligen å Jersey: "His Majesty's Attorney-General, Royal Square, St Hilier"; å Guernsey: "The Inspector of the Police, St. James Chambers, St. James street Guernsey"; å Isle of Man: "The Secretary of the Government, Government office, Douglas, Isle of Man"; samt i Irak: "Le Directeur Général de la Police à Bagdad".

Ministern har vidare meddelat, att framställningar om handräckning beträffande Jersey, Guernsey, Isle of Man och Irak skola göras på diplomatisk väg (se art. 6 av den i Paris den 4 maj 1910 avslutade internationella konventionen angående bekämpande av den vita slavhandeln).

Samtidigt har ministern - jämlikt art. 4 av den i Paris den 4 maj 1910 avslutade internationella konventionen angående bekämpande av vita slavhandeln - överlämnat närslutna publikation innehållande texten till å Isle of Man gällande lagstiftning i ämnet.

Enligt uppdrag:

Martin Kastengren

Svante Hellstedt.

coll.
B.D.

19
Avskrift av avskrift.

N:r 1339 A.D.
1925.

Inkom i Öfverståth.Ämbetet
för Polisärenden
den 27 Okt.1925
Polismästaren.

Överlämnas till polismästaren i Stockholm för kännedom.
Justitiedepartementet.

GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och
Vendes Konung.

Vår ynnest och nådiga benägenhet med Gud Allsmäktig!

Vid sammanträde med Nationernas förbunds råd den 9 juni 1925 har förbundsrådet godkänt en av den rådgivande kommittén för frågor rörande undertryckande av handeln med kvinnor och barn fattad resolution, innefattande en hemställan till vederbörande myndigheter att före verkställandet av beslut om utvisning av prostituerade kvinnor om beslutet underrätta sammanslutningar för välgörenhet för att lämna dessa sammanslutningar tillfälle att vidtaga åtgärder till skydd för den utvisade och att sätta sig i förbindelse med sammanslutningar med motsvarande syfte i det land, till vilket utvisningen är avsedd att äga rum.

Med föranledande härav finner Kungl. Maj:t - som med hänsyn till innehållet i cirkuläret den 31 mars 1905 /nr 23, sid.1/ till länsstyrelserna angående vissa åtgärder till motarbetande av den så kallade "vita slavhandeln" låtit inhämta yttrande i ärendet från polismästaren i Stockholm - gott anbefalla länsstyrelserna att, innan beslut om utvisning av kvinnor som gjort sig skyldig till yrkesmässigt övande av otukt bringas i verkställighet, om beslutet samt det land, vartill den utvisade skall förpassas, i god tid förut meddela under-

rättelse dels till polismästaren i Stockholm dels ock till någon av nedannämnda organisationer, vilka förklarar sig villiga att medverka i det syfte omförmälda resolution avser, nämligen: föreningen Skyddsvärnet /föreståndaren/, föreningen Vita bandets centralstyrelse samt Frälsningsarméns slum- och räddningsexpedition.

Detta meddelas länsstyrelserna till kännedom och efterrättelse.

Stockholms slott den 23 oktober 1925.

G U S T A F.

/Justitidepartementet/.

Torsten Nothin.

Cirkulär till samtliga länsstyrelser angående skyldighet för länsstyrelserna att före verkställandet av beslut om utvisning av kvinna, som gjort sig skyldig till yrkesmässigt övande av otukt, om beslutet underrätta vissa organisationer för välgörenhet.

Rätt avskrivet betyga:

A. Uebel. H. Bergdahl.

Rätt avskrivet betyga:

A. Uebel

H. Bergdahl

C.L. 70. 1925. IV.

SOCIÉTÉ DES NATIONS.

Genève, 10 JUILLET 1925

J'ai l'honneur d'attirer votre attention sur l'extrait suivant du rapport de la Commission consultative de la traite des femmes et de la protection de l'enfance, adopté par la Commission au cours de sa quatrième session, tenue à Genève en mai 1925, et approuvé par le Conseil de la Société des Nations à séance du 9 juin 1925:

"La Commission a été également saisie des rapports annuels des gouvernements parvenus au Secrétariat à la date de sa réunion. Elle a tenu à exprimer sa vive appréciation des renseignements plus complets que les gouvernements ont bien voulu fournir à la suite de l'amendement apporté l'an dernier, sous forme d'un rapport. Toutefois, elle a tenu à exprimer l'opinion que ses travaux seraient grandement facilités s'il lui était possible de recevoir un plus grand nombre de rapports au cours de la première partie de l'année".

Veillez agréer,
l'assurance de ma haute considération.

Secrétaire général.

SOCIÉTÉ DES NATIONS.

Genève,

10 JUILLET 1925

J'ai l'honneur de vous informer que la Commission consultative de la traite des femmes et de la protection de l'enfance, a adopté au cours de sa quatrième session la résolution suivante concernant l'expulsion des prostituées étrangères:

"La Commission consultative émet le vœu que les Autorités compétentes de chaque pays, avant de procéder à l'expulsion d'une prostituée étrangère, annoncent aux Associations bénévoles les mesures qui doivent être mises à exécution, afin que ces Associations, tout en respectant le principe de la liberté individuelle, puissent s'intéresser au sort de l'expulsée, s'efforcer de lui procurer d'autres moyens d'existence et lui donner aide et assistance.

Ces Associations prendront dans ce but toutes mesures pour entrer en communication avec les Associations analogues du pays dans lequel se rend l'expulsée.

La Commission recommande en outre aux Associations disposées à poursuivre cette oeuvre de faire connaître leurs intentions aux autorités compétentes, afin que celles-ci soient en mesure de les prévenir, en temps utile, le cas échéant."

Cette résolution a été approuvée par le Conseil de la Société des Nations à une séance tenue le 9 juin 1925, et elle est communiquée à titre d'information aux différents Gouvernements et à certaines associations bénévoles.

Veillez agréer,

l'assurance de ma haute considération.

Secrétaire général.

Översättning.

C.L.1925.IV.

Nationernas Förbund.

Genève 10.7.25.

Jag har äran underrätta Eder, att Rådskommisionen angående handel med kvinnor och till barnskydd under sitt fjärde sammanträde fattat följande beslut angående utvisning av utländska prostituerade:

"Rådskommisionen gör den hemställan, att vederbörande myndigheter i varje land före utvisningsåtgärd mot utländsk prostituerad måtte meddela välgörenhetsföreningarna de åtgärder, som skola vidtagas, så att dessa föreningar, med fullt respekterande av den individuella frihetens princip, måtte kunna intressera sig för den utvisades öde, göra ansträngningar för att skaffa henne andra existensmedel samt giva henne hjälp och bistånd.

Dessa föreningar komma att i detta syfte vidtaga alla åtgärder för att träda i förbindelse med motsvarande föreningar i det land, dit den utvisade begiver sig.

Kommisionen anbefaller dessutom de föreningar, som ämna upptaga detta arbete, att meddela sina avsikter till vederbörande myndigheter, så att dessa äro i stånd att vid lägligt tillfälle underrätta dem om föreliggande fall."

Detta beslut har godkänts av Nationernas förbunds råd vid Åen sammankomst den 9 juni 1925 och har till upplysning meddelats de olika regeringarnas samt vissa välgörenhetsföreningar.

Med utmärkt högaktning.

Generalsekreterare.

Översättning.

C.L.70.1925.IV.

Nationernas förbund.

Genève 10.7.25.

Jag har äran rikta Eder uppmärksamhet på följande utdrag ur rapporten från Rådskommisionen angående handel med kvinnor och till barnaskydd, antagen av kommissionen å dess fjärde sammanträde i Genève i maj 1925 och godkänd av Nationernas förbunds råd vid dess sammankomst den 9 juni 1925:

"Kommissionen har likaledes gripits av de årliga rapporterna från regeringarna till sekretariatet intill dagen för dess förnyade sammankomst. Den önskar uttrycka sin livliga uppskattning av de fullständigare underrättelser, som regeringarna godhetsfullt lämnat för att komplettera föregående års arbete, i rapportform. Även önskar den göra det uttalandet, att dess arbeten skulle i hög grad underlättas om den finge mottaga ett större antal rapporter under loppet av årets tidigare skede."

Med utmärkt högaktning.

Generalsekreterare.

Översättning.

408/927

H.H.!

I enlighet med § 1 i Pariskonventionen av den 18 maj 1904 till förhindrande av handel med kvinnor och barn har jag äran bifogat till Edert ärade ämbete översända civildepartementets nya förordningar till reglerande av den offentliga sedlighetens skydd samt prostitutionen.

I den mån nya lagar eller föreskrifter angående detta ämne vinna giltighet inom verksamhetsområdet för Edert ärade ämbete, beder jag om benäget meddelande därom.

Med utmärkt högaktning

Budapest 10.5.27.

/Namn/

Chef för Kungl. Ungerska
Centralmyndigheten till
sedernas skydd.

408/227

Messieurs!

En conformité du § 1 de la convention de Paris conclue le 18 mai 1904 en vue d'empêcher la traite des femmes et des enfants, j'ai l'honneur de envoyer ci inclus à l'honorable Office des nouvelles dispositions du ministère de l'Intérieur réglant la défense des mœurs publiques et la prostitution. -

En tant que de nouvelles lois ou prescriptions ou fussent émises à ce sujet dans le rayon de l'honorable Office, je le prierais de bien vouloir me les faire connaître. -

Acceptez Messieurs l'expression de notre considération distinguée. -

Budapest, le 20 Avril 1927.

Colonne de Tomcsányi

Le chef de l'autorité
centrale royale hongroise
du service des mœurs.

3 P. 2.

C i r c u l a i r e 151.000/1927.B.M. du Ministre des affaires
intérieures

Pour la défense des mœurs publiques.

Le ministre des affaires intérieures comme autorité suprême du
/A tous les sous-préfets des comités, a tous les préfets des
service des mœurs, peut faire exercer ce contrôle directement par
polices d'état et a toutes les commandatures de la gendarmerie./
ses commissaires au lieu de l'autorité de la police.

Le devoir des autorités et surtout des autorités de la police
et de la sécurité publique est la défense des mœurs publiques, c'est
d'être l'assurance de la vie sociale dans ses apparences correspondre
à la moralité et aux sens esthétiques. Dans la sphère de cette
tâche se montre l'importance de la protection de la jeunesse impres-
sionnable à toutes les influences pernicieuses, cette tâche est à la
fois une défense nationale.

C'est avec grand regret que je suis forcé de constater que les
crimes des derniers temps est surtout l'influence pernicieuse étran-
gère ont attaqué notre moralité publiques et ont abimé le niveau mo-
rale; les autorités, par manque des dispositions suffisantes ne
pouvaient se défendre sauf quelques exceptions - contre ce danger.

En suppléance des dispositions présentes pour empêcher ulterieu-
rement ce cours démoralisant et pour pouvoir défendre le niveau
morale de la vie sociale j'ordonne comme suit :

1. §. Les autorités de la police sont obligées de contrôler au
point de vue de service des mœurs, les spectacles et toutes les
représentations publiques.

Les autorités sont obligées en outre, d'empêcher par les mesures
légalles 1881:XXI. 7.d/ ainsi que selon les décrets 90.089/1919.B.M.
64.573/1901.B.M. et 229.230/1925.B.M. et selon les mesures légales

assurer par les autres règles juridiques q'on puisse représenter
certain morceaux, pièces ou spectacles lesquels soit par leur objet
ou soit par la manière de figurer un rôle, sont contraires aux bonnes
mœurs. Ils sont obligés de même d'empêcher qu'on danse publiquement
d'une manière qui est contre le bon goût et qu'on danse des danses
qui heurtent les bonnes mœurs.

Les concessionnaires des licences ensuite les régisseurs des
divers amusements sont obligés de donner moyen aux commissaires de la

police, pour qu'ils puissent contrôler sans aucun obstacle toute représentation etc.

Le ministre des affaires intérieures comme autorité suprême du service des mœurs, peut faire exercer ce contrôle directement par ces commissaires au lieu de l'autorité de la police.

2. §. L'autorité sousordonnée est obligée de pourvoir par un contrôle systématique et efficace que la moralité publique soit assurée sur les rues et dans toutes les localités publiques par l'exécution exacte des dispositions policières sous mentionnées.

3. §. Au point de vue de maintenir le niveau des rues et des localités publiques c'est défendu :

1./ En publique /sur les rues, surtout vénicule etc./ tout jurament, blasphème, ensuite tout langage, discours et toute plaisanterie obscène, lassive, toute expression sale et obscène ou tout mouvement, toute geste impudique ce qui pourrait heurter le sentiment morale et le bon gout d'autrui.

2./ En publique dans l'intention de faire connaissance, apostropher, importuner une femme ou une fille en publique, d'une manière quelconque contre sa propre volonté, la suivre à sa trace ou lui faire un offre impertinent.

3./ Dans des étalages ou en publique en chacun le puisse bien voir, exposer, étalier, afficher, représenter, offrir, mettre en vente ou représenter des écrits /produits de la presse: 1914:XIV.t.c.2.§./ statues ou d'autres objets évidemment obscènes qui excitent les sens ou heurtent brutalement le bon gout d'autrui.

4./ En publique toute invitation à des obscénités perverse ont toute conduite qui semble avoir l'apparence de l'être et qui attire l'attention /toute indiscrete apostrophe, accompagnement, toute geste indécentes./

4. §. Celui qui contrevient à l'une des interdictions contenues dans le §.3., ou qui participe à la contrevenance si l'acte n'est soumise à une disposition pénale plus grave commet une contrevention et il faut punir jusque à 15 jours de prison et à un paine pecuniaire jusque à 80 Pengé.

Les actes énumérés dans le 1./ du §.3. vérifient l'ensemble des faits contreventionnelles soit qu'en ne les adressent par formellement à tous les sous-prefets des comités à tous les préfets de police et à toutes les commandatures de la gendarmerie, à une autre personne ou soit qu'en ne les commet par avec une intention outrageante.

La procédure dans ces cas dépende des autorités policières comme la juridiction pénale sur le territoire de fonctionnement de la police d'état. à être réglés au point de vue de la salubrité générale et du point de vue de la sécurité publique. Les agents de la police, c'est à dire de la sécurité publique exécutant le service dans les rues et dans les localités publiques soit en uniforme, soit en habit civile, sont obligés dans les cas du 1./, 2./ et 4.§. du §.3. de protéger une légitime défense efficace au public, c'est à dire à chaque femme, fille ou adolescent étant dans une situation pénible et qui est réduit au défense, et sont obligés de déposer la plainte sans retard contre ceux qui commettent les actions délictieuses.

L'autorité du premier ressort est obligée de donner instruction détaillée aux agents de la sécurité publique à l'accomplissement consciencieux de leurs devoirs en exerçant le contrôle du service des mœurs dans les rues et dans les localités publiques.

6. §. Il faut communiquer aux autorités compétentes c'est à dire aux chefs ou patrons du condamné les jugements définitifs, lesquels sont rendus contre ces individus, envers lesquels il ne montre la nécessité d'un procédé ultérieure selon le 65.000/1909.B.M. du §.161.

Après que l'arrêté est rendu, le décret 40.003/1897.B.M. perd sa vigueur et cet arrêté entrera en vigueur 8 jours suivant la promulgation.

Budapest, le 11. Février 1927.

Dr. Béla Scitevszky m.p.

ministre des affaires intérieures.

On peut enregistrer toute femme, citoyenne hongroise, qui est volontairement et ayant été soumise à l'examen médical /si l'analyse de sang/ a été déclarée saine par l'autorité compétente, qui peut prouver son identité et ses énonciations /âge, domicile, ressortissement/ par des documents authentiques /par exemple par des photographies/.

En cas que la prostituée soit mineure l'autorité de police

de l'informe auprès du père ou autre proche-parent de la

mineure avant l'enregistrement. L'enregistrement effectué, l'autorité

compétente doit être avertie.

4. §. L'enregistrement est exclu.

5. Pour le règlementation de la prostitution. peut pas être
exécuté, /A tous les sous-préfets des comités à tous les préfets de
police et à toutes les commandatures de la gendarmerie./

La cause de la prostitution c'est à dire la prostitution pour
gain, - jusqu'à ce qu'il faut compter avec cette idée au sein de la société,
a besoin d'être réglée du point de vue de la salubrité générale et du
point de vue ^{du} service des mœurs publiques.

Jusqu'à présent cette question de grande importance n'a pas été
réglée unitairement en Hongrie. Pour assurer l'uniformité de la procédure
et pour mettre en valeur les points de vue de la défense de la femme sui-
vant les possibilités. - de même pour conformer les nouvelles voies de la
société à tous les points de vue de la police judiciaire et de la salubri-
té publique, je règle la prostitution à toutes les questions en rapport
en accord avec les ministres du travail commun, de commerce, est du sa-
lut public intéressés à cette cause, - c'est à dire j'ordonne comme suit
et valable pour le pays entier:

I.

DE LA PROSTITUÉE.

1. §. Prostitution peut être entreprise par toute femme /prosti-
tuée/ qui s'est fait enregistrer à la prefecture de police dans le livre
de contrôle des prostituées, et par conséquent se soumet à l'examen médi-
cal de police obligatoire et systématique.

Il est défendu d'entreprendre la prostitution pour gain sans
enregistrement. La prostituée se livrant sans enregistrement devient pros-
tituées secrète.

2. §. On peut enregistrer toute femme, citoyenne hongroise, qui
se présente volontairement et ayant été soumise à l'examen médical /si
possible analyse de sang/ a été ~~reconnue~~ déclarée saine par l'autorité
de police compétente, qui peut prouver son identité et ses énonciations
personnelles /âge, domicile, ressortissement/ par des documents authenti-
ques pourvus de photographie.

3. / En cas que la prostituée doit mineure l'autorité de police
est obligée de l'informer auprès du père ou autre proche-parent de la
prostituée, avant l'enregistrement. L'enregistrement effectué, l'autorité
tutélaire compétente doit être avertie.

4. §. L'enregistrement par contrainte est exclu.

5. §. Dans les cas suivants l'enregistrement ne peut pas être exécuté, même si les autres conditions sont vérifiées:

- 1./ si la personne en question n'a pas accomplie ses 18 ans,
- 2./ si elle est vierge,
- 3./ en cas de grossesse,
- 4./ en cas de maladie contagieuse,
- 5./ en cas de faiblesse mentale évidente,
- 6./ en cas de alcoolisme ou d'ivrognerie chronique,
- 7./ si la personne en question a été punie pour crime commis contre la sécurité du bien corporel ou contre la propriété,
- 8./ si la personne en question a été reprise de justice ou qu'elle a été dangereuse pour la sécurité publique, si elle soutient amitié avec des individus désœuvrés ou qu'elle vive en ménage avec la ci-personne.
- 9./ si elle soutient une liaison constante avec un homme ayant une famille,
- 10./ si elle est mariée,
- 11./ si elle a un enfant qui demeure avec elle.

6. §. La permission ou la dénégation d'enregistrement d'une prostituée est un droit réservé uniquement au chef de l'autorité de police ou à son représentant.

Le chef de police compétent ou son remplaçant sont obligés d'avertir la femme qui se présente des dangers auxquels elle se livre avant de l'enregistrer et de la dissuader avec bienveillance. La femme qui se présente doit être examinée rigoureusement si elle n'est pas victime de quelque contrainte ou séduction à la débauche.

En cas que l'autorité constate le manque de travail ou la misère comme cause de la demande d'enregistrement, l'autorité doit chercher à faire cesser ces causes.

Il est désirable que l'autorité de police ait recours à l'assistance des associations sociales propres pour ce but, de même à l'assistance de la Bourse de travail de l'État. Simultanément de la dénégation d'enregistrement d'une personne n'ayant révolue ses 18 ans, l'autorité est obligée d'aviser le représentant légal de la personne en question, l'autorité tutélaire et l'autorité de surveillance pour mineurs.

7. §. L'enregistrement peut être ordonné en cas que malgré l'emploi de tous les moyens judiciaires la personne en question n'est pas disposée de lâcher ces projets et s'engager sur des voies honnêtes, et si en outre elle répond aux exigences prosrites.

En outre le chef de l'autorité de police ou son remplaçant a le droit de résoudre la question suivant son bon sens.

L'enregistrement ordonné, les documents de la prostituée doivent être disposés et gardés jusqu'à la sorties.

En cas que la demande d'enregistrement ne soit pas accueillie il faut aviser la personne en question de se procurer un travail honnête comme ressource en 8 jours. L'autorité de police est obligée de surveiller la conduite de la personne en question pendant ce temps, et ultérieurement suivant nécessité.

Si la prostituée ne répond intentionnellement pas aux exigences de l'autorité de police et si elle déclare cela, l'autorité compétente doit procéder contre elle comme contre fénéante dangereuse.

8. §. La prostituées recoit un certificat justifiant l'enregistrement, que l'autorité de police peut retirer en cas de motifs sérieux et retrancher le nom de la prostituée sur le registre des prostituées. La révocation du certificat de la prostituée est obligatoire, en cas que ultérieurement un cas contenu dans les clauses 3-11 du §.5. surgit. La prostituée a le droit de quitter à tout moment la vie des prostituées enregistrées, mais la rétraction du livre de contrôle ne peut pas être effectué qu'après l'avoir soumise d'avance à l'examen médical.

9. §. En cas que la prostituée soit constatée victime d'une maladie sexuelle par l'examen médical avant ou durant l'enregistrement /ou avant la sortie/ l'autorité est obligée de la renvoyer à l'hôpital en vue du traitement médical obligatoire.

10. §. Il est interdit de séduire, persuader ou contraindre quelqu'un de se faire enregistrer prostituée ou qu'elle devienne prostituée même le cas échéant, que l'action n'ai pour but un intérêt personnel.

11. §. Il est interdit d'entremettre la prostituée en vue de prostitution en tout sens qui s'oppose avec les dispositions de ce circulaire.

12. §. Il est interdit d'entreprendre le commerce sexual d'une prostituée /enregistrée ou secrète/ atteinte de maladie sexuelle ou d'un homme atteint d'une maladie sexuelle contagieuse.

13. §. L'autorité de police est obligée de s'assurer de l'état de santé de la prostituée et de l'homme trouvé dans sa compagnie en état de prostitution secrète, a fin d'empêcher l'expansion des maladies sexuelles. L'homme et la prostituée, trouvés en état de prostitution secrète sont obligés de se présenter en 48 heures après la légitimation au I. ressort de police judiciaire compétante avec un certificat de l'autorité médical justifiant l'état de leur santé, ou de se soumettre a l'examen médical de l'autorité de police, sans attendre un appel particulier.

Celui qui ne remplit pas /sans justification/ ces obligations dans les termes proscrits, commet suivant de §.59. ^{de} ce circulaire une action délictieuse, et doit être amené par moyen de force a l'examen médical de l'autorité de police.

En tant que le certificat d'autorité médical ou l'examen de la police judiciaire constate une maladie sexuelle contagieuse, l'autorité est obligée d'ordonner le traitement médical /et la vérification du traitement/ ou le renvoi a l'hospital en cas de nécessité, de l'individu en question.

L'autorité est obligée d'entamer en tout cas les poursuites contre la prostituée secrète, - et en cas de maladie sexuelle contagieuse démontrable, contre l'homme trouvé avec elle, selon les règles du §.12. de ce circulaire. En tant que la prostitution a eu lieu avec une prostituée en

registrée, mais dans un endroit ou la prostitution est interaite d'après ce circulaire, les clauses de ce §. doivent être appliqués correspondamment

14. §. La prostituée ne peut avoir domicile que dans ^{les} rues désignées pour ce but par le I. ressort de l'autorité de police avec la contribution de l'autorité locale. ^{(que} En cas l'accord entre l'autorité de police et l'autorité locale ne peut pas se produire, l'avis du ministre des affaires intérieures décide la question.

15. §. Les autorités sont obligées de désigner les rues et les places propres a l'usages des prostituées dans l'année de l'entrée en vigueur de ce circulaire, et de contrôler systématiquement ces constatations avec considération du changement des moyens, de temps, en temps, mais tout au plus annuellement.

16. §. Il est interdit qu'une prostituée demeure dans une rue ou il y a une église, une école, ou autre fonction publique. Il est admissible que la prostituée demeure dans la même rue ou dans la rue voisine ou il y a une église, une école ou autre fonction publique /éloignée de

300 metres au moins/ si du point de vue de police judiciaire les autorités jugent l'admissibilité.

17. §. L'autorité de police décide le nombre des prostituées admissibles dans la même rue ou dans la même maison en considérant les moyens et rapport locaux. Les prostituées sont obligées de déclarer simultanément tout changement de domicile dans 24 heures à l'évidence de l'autorité de police judiciaire.

L'autorité de la police a le droit d'éloigner immédiatement la prostituée de sa demeure en cas que du point de vue de la police judiciaire il y a ultérieurement un motif sérieux contre l'admission de la prostituée.

18. §. La prostituée doit être éliognée suivant les règles du code de louage, en cas que suivant les clauses du §.16. sa présence devient inadmissible c'est à dire une école, une église, ou autre fonction publique ont été établies dans une rue ou une ou plusieurs prostituées demeurent.

19. §. La prostituée ne peut pas employer son logement pour y recevoir des visiteurs qu'en cas que l'autorité de police le permette en vérifiant les conditions nécessaires du point de vue de la police judiciaire.

L'autorité de police a le droit de permettre à la prostituée de recevoir des hotes dans son logement: en cas qu'elle soit locataire principale, en cas qu'elle soit locataire principale, en cas que des enfants en dessus de 18 ans demeurent pas dans le même logement,

en cas que la visite sur les lieux a été faite et le résultat est favorable, en cas que la propriétaire de la maison accède à la demande par une déclaration écrite.

20. §. La prostituée ne peut admettre chex-elle plus qu'un visiteur à la fois. Il est interdit de dévergonder en son de la musique ou de consommer des boissons alcooliques à l'occasion de ces visites.

21. §. Il est interdit que la prostituée tienne des sous-locataires. La servante de la prostituée doit être une femme passé des 40 ans.

22. §. Il est interdit que le propriétaire exige ou accepte plus de 30% au-dessus des prix habituels aux moyens locaux de la prostituée.

23. §. Il est interdit que la propriétaire ou le preneur du logement contraigne la prostituée de se mettre à contribution de prestation quelconques, Il est interdit de même d'exiger ou d'accepter pour les prestations des prix dépassant l'usuel.

24. §. Il est interdit que le locataire principal exige à titre quelconque participation au gain de la prostituée. Il est interdit qu'il exige ou qu'il accepte des dons à titre gratuit, qu'il emprunte ou qu'il prête ou qu'il fasse crédit à la prostituée, qu'il lui vend ou qu'il achète de la prostituée ou qu'il entremette des achats ou des ventes pour elle

25. §. L'autorité de police est obligée de désigner les rues, les endroits et les temps quand la présence des prostituées est admissible. L'autorité de police doit observer les coutumes et les moyens locaux avant de donner la permission. L'autorité de police a le droit d'interdire complètement la présence des prostituées dans certains rues à certains temps ou à certains endroits publics, pour motifs de police judiciaire.

26. §. Le taxe de service de la prostituée est matière d'accomode ment libre et mutuelle entre la prostituée et son visiteur.

27. §. Il est interdit que le prostituée:

- 1./ se comporte d'une manière qui blesse le bon goût, qu'elle emploie des termes obscènes, qu'elle jure ou blasphème, qu'elle succombe à l'ivresse, qu'elle séduise et qu'elle appelle des visiteurs par des signes à travers la vitre, ou qu'elle leur fasse des signes impudiques pour attirer l'attention générale par sa conduite ostensible.
- 2./ dans les rues /en cas que le stationnement y est permis/ il est interdit de planer seule ou avec plusieurs prostituées,
- 3./ de recevoir et d'admettre un visiteur en dessous de 18 ans,
- 4./ de soutenir une liaison constante avec un homme marié sciemment,
- 5./ de contenir liaison avec un homme qui se fait entretenir par elle,
- 6./ joindre ou séjourner dans la société des individus flaneurs, desoeuvrés, repris de justice, dangereux pour tous,- d'entretenir des relations ou de vivre en ménage avec les ci-personnes,
- 7./garder ches-elle et se servir des narcotiques comme cocaïne, morphine et opium,-etc. sans recette médicale justifiéc.

II.

DES MAISONS DE TOLERANCE.

28. §. Il est interdit de délivrer une nouvelle licence pour maison de tolérance après la mise en vigueur de ce circulaire. Les autorités de police compétentes sont obligées de retirer les licences existantes jusqu'au Mai du 1928. ou moment quand chaque licence perdra sa vigueur.

III.

LES LIEUX DE RENCONTRE.

29. §. Les lieux de rencontre admissible sont:

1. / lieux privés,

2. / lieux publics.

30. §. L'autorité de police a le droit de délivrer une licence, lieux de rencontre privé, à toute femme majeure, citoyenne hongroise, sans antécédent judiciaire, qui a passé 30 ans, préneuse d'un logement propre du point de vue de police judiciaire à ce but et suivant une déclaration écrite de consentement du propriétaire, en cas où elle ne semble être digne de sûreté qu'elle puisse assurer l'ordre du lieu de rencontre et qu'elle ne se rendra coupable par contre aux ordres de ce circulaire. L'autorité doit considérer le §.16. de ce circulaire en livrant la licence.

31. §. Les ordres pour les heures de fermeture des cafés sont de chaque-fois déterminantes pour les lieux de rencontre privée. Il est interdit de se servir de vivres ou de boissons à la prostituée ou à son visiteur en ses lieux. Il est interdit que la prostituée ou son visiteur apportent avec eux des boissons alcooliques ou des narcotiques. Toute espèce d'amusement bruyant est interdit, de même de faire musique quelconque ou de chanter dans ces lieux. Le propriétaire de la licence est responsable en première ligne pour l'observation de ces règles.

32. §. L'usage des appartements c'est à dire des chambres n'est admissible qu'aux prostituées enregistrées, qui sont en état de justifier d'avoir passé l'examen médical, il est interdit, que plusieurs paires rentrent à la fois dans la même chambre, chaque lit doit être pourvu de literie propre inusitée avant l'usage. Les instruments, ustensille et remèdes prescrit par les autorités pour empêcher l'expansion des contagions et pour se purifier doivent être préparés dans toutes les chambres en quantité suffisante, mais il est interdit d'exiger un prix particulier pour l'usage de ces ustensiles dont l'usage est obligatoire de chaque fois.

33. §. L'autorité de police décidé la taxe d'usage de la chambre chaque-fois. La taxe est payable par le visiteur. La propriétaire de la licence n'a pas le droit d'exiger que la prostituée lui paye à titre quelconque, de même il est interdit qu'elle soit en relation de réciproques. Il est interdit que la propriétaire de la licence lui offre de la nourriture, de l'argent, la loge, qu'elle vende ou achète des object appartenants à la prostituée.

34. §. Pour le service des lieux de rencontre privée seules les femmes sans antécédants préjudiciaires. qui ont passé les 40 ans sont admissibles.

35. §. La licence pour lieux de rencontre publique ne peut être délivré que pour les maisons, ou il n'y a d'autres locataires hormis le propriétaire de la licence et les gens de sa maison et que la situation de la maison soit en accord avec les conditions du 7.16. L'autorité de police entendra l'avis de l'autorité locale avant de délivrer la licence sousdite.

36. §. Il est interdit que le lieu de rencontre public soit établi dans la même maison ou l'exploitation industrielle d'un hôtel est établi. Le lieu de rencontre public n'est pourvoyable de nom extérieur sans la prémission de l'autorité de police.

37. §. L'autorité de police a le droit de délivrer une licence personnelle, intransmissible à telle femme majeure, citoyenne hongroise, sans antécédants judiciaires, qui a rempli ses 30 ans possédant une fortune assez considérable pour pouvoir entretenir le lieu de rencontre public et digne de foi qu'elle puisse assurer l'ordre du lieu et qu'elle ne se rendra pa coupable contre les ordres de ce circulaire.

38. §. L'autorité de police décide de la taxe d'usage des chambres.

Le règlement des tarifs et ces cartons porvu de visa par l'autorité de police de même que les recommandations et instructions médicales et hyginiques /des^{du}ignées par l'autorité de police/ doivent être suspendu ostensiblement et bien visiblement dans chaque chambre. Il est interdit d'exiger en plus ^{du} prix fixé. Chaque chambre doit être ^{du} porvu d'une sonnette de sécurité /qui fonctionne bien/ dirigé aux endroits correspondants.

39. §. Le propriétaire de licence est obligé de pourvoir à ce que les chambres de même que l'emmeblement sovient propres, et que les ustensiles, médicaments et instruments prescrits par les autorités a fin

d'éviter les contagions par maniere de purification et désinfection soit en évidence en nombre suffisant dans chaque chambre. Chaque lit doit être recouvert de literie propre inusité avant l'usage.

40. §. Seules ^{les} prostituées enregistrées et vérifiantes l'examen médical peuvent être admises en compagnie d'un homme dans les lieux de rencontre publique. Une paire seule est admissible a la fois dans une chambre

La taxe doit être payée par le visiteur. Il est interdit que le propriétaire de licence ou son employé forme une prétention envers la prostituée.

41. §. L'usage d'une chambre passé 12 heures de suite est interdit dans les lieux de rencontre publique.

42. §. Pour pourvoir aux cervises au lieu de rencontre publique et pourvoir au nettoyage, seuls les hommes ou femmes sans antécédents judiciaires qui ont rempli la 40-ème année sont admissibles.

43. §. Le propriétaire de licence est obligé de pourvoir / en cas de nécessité avec l'assistance de la police / que les prostituées ne flâment pas devant ou au-près du lieu de rencontre publique, ni dans la cour, ni devant l'entrée et qu'elles n'attirent pas sur elles l'attention publique par leur conduite provocante.

44. §. L'autorité de police peut permettre que chaque lieu de rencontre publique ait une ou deux salles d'attente. L'heure de la fermeture des cafés est chaque fois déterminant pour ces salles. L'ameublement des salles doit être le plus simple, les meubles indispensables y sont admis. Il est interdit de meubler les salles d'attente avec des meubles de luxe ou servant la commodité / miroire, tapis, tableaux, fauteuils, canapés etc. / En cas de motifs sérieux l'autorité de police a le droit d'ordonner la fermeture des salles d'attentes.

45. §. Il est interdit de recevoir des hommes en état d'ivresse dans les lieux de rencontre privés ou publics.

Il est interdit de livrer des boissons alcooliques ou de la nourriture dans les ci-dessus lieux. Il est de même interdit d'employer et d'emporter des narcotiques dans ces ^{lieux} interdits. Les prostituées doivent porter des robes de rues, c'est a dire dans les salles d'attente et dans les corridors seules les toilettes de rue sont admissibles.

Tout amusement bruyant, tout musique et tout divertissement est interdit.

IV.

DES HOTELS ET DES BAINS.

46. §. Il est interdit d'admettre la prostitution pour gain dans les hotels et dans les bains.

47. §. L'autorité doit surveiller sévèrement tout hôtel ou tout bain suspecté avec fond de trafic du point de vue de police judiciaire, de même tous les hotels et tous les restaurants ou des boissons alcooliques sont livrés et consommés sur place. /1921.IV.clause de loi 30. §.

94.453/1921 ordre B.M./5. 12.§./ L'autorité de police est obligé de convier de prouver par un certificat d'autorité médicale l'état de santé de chaque employé /féminin/ au service des notes ou en contact avec les notes/ en cas que des motifs sérieux et bien fondés surgissent, que l'individu en question est victime de quelque maladie de sexe contagieuse ou la prostitution secrète. Les autorités sont obligées de proceder suivant le §.13. de ce circulaire correspondamment contre tous ceux qui n'accomplissent pas ces obligations dans le délai fixé d'avance.

Un circulaire spécial prendra les mesures pour fixer le limite d'age et les moyens d'employ des employées de cafés, restaurants etc.

DES CAFÉS ET DES RESTAURANTS.

48. §. L'autorité de police a le droit d'admettre la présence des prostituées dans certains cafés et restaurants etc.

Les prostituées sont obligées de s'abtenir d'une conduite provocante qui attire l'attention générale de l'amusement bruyant et de la séduction du public masculin présent.

VI.
DE L'EXAMEN MÉDICAL DES PROSTITUÉES ET DE LA CONTROLE MÉDICAL DES LIEUX DE RENCONTRE.

49. §. Chaque prostituée enregistrée est obligée de se présenter devant le médecin de la police judiciaire dans le lieu et dans le temps fixé pour se ^{au moins deux fois par semaine} but, vêtue de lingerie propre le corps propre ~~au moins deux fois par semaine~~ et d'accomplir les ordres du médecin. En cas de renvoi à l'hôpital /L'hôpital fixé par l'autorité/ elle est obligée de se présenter dans le délai fixé le plus court par l'autorité de police, et de se soumettre à tout espèce de traitement médical prescrit.

Il est interdit que la prostituée enregistrée ou la prostituée

secrète c'est à dire l'homme renvoyé à l'hôpital /suivent le §. 13./ *quinte*
à l'hôpital ou s'abtient du traitement médical prescrit dans un cer-
tificate de renvoi conforme au règles de l'hôpital.

L'examen médical doit être passé en premier lieu par le médecin de
la police, en cas où il n'y en ait pas dans le lieu en question, le méde-
cin municipal compétent qui demeure sur place ou tout autre, médecin de
ville, de commune ou d'une circonscription communale chargé de cette
tâche, pour passer l'examen.

Il est interdit que le médecin exige ou accepte une taxe quel-
conque pour l'examen médical obligatoire de la prostituée. Dans les lieux
où l'examen médical n'est pas exécuté par le médecin de la police, et le
nombre des examens indiqués une équité, l'autorité autonome qui a chargé
les médecins, doit pourvoir à cette nécessité, par le versement d'une
tarif comme honoraire.

L'autorité de police doit fournir les ustensils et les instruments
nécessaires en cas que l'examen soit passé par un médecin de police. En
toute autre cas, la ville, c'est-à-dire le *comune* est obligé de porter cet
frais.

50. §. Il est interdit, que le médecin qui examine les prostitu-
ées soigne la prostituée malade /même gratis/ excepté le cas qu'il n'y
ait pas d'autre médecin dans la ville, commune etc.

51. §. Le médecin de police compétent c'est-à-dire le médecin de
ville, commune ou municipale chargé de l'examen médical des prostituées et
le chef de l'autorité de police local compétente ou son remplaçant est
obligé d'examiner de point de vue de salubrité générale, de propreté et
d'hygiène publique les lieux de rencontre des prostituées privés et pub-
liques et les logements privés des prostituées autorisées à recevoir des
visiteurs chez-elles, au moins toutes les 2 semaines. L'examen du chef de
police et du médecin compétent doit inclure la vérification et le contrôle
de l'observation de ce circulaire dans tous les points.

Le propriétaire de la license est obligé de payer un taxe par
chambre fixé par le ministre des affaires intérieures dans les lieux où
la haute police fonctionne /et fixé par le règlement de la municipalité ou
le médecin de ville commune etc. est chargé de l'examen. La municipalité
doit ensuite récompenser par cette somme les médecins chargés de l'examen.

VII.

DES COLONIES DES PROSTITUÉES.

52. §. L'autorité de police a le droit d'admettre en accord avec le conseil de l'autorité locale /en cas de différence l'avis du ministre des affaires d'intérieur est déterminent/ que certains maisons soient réservées uniquement au domicile des prostituées. La prostituée qui demeure dans ces maisons est obligée de posséder un ménage indépendant. Chaque demeure doit être propre a servir pour ménage indépendant. La prostituée doit être locataire principale et l'admission constante d'une personne en dessous de 40 ans soit comme servante, employée, parent ou autre titre quelconque est interdit. Dans ces maisons des sous-locataires ne sont nullement admis. Hormis les prostituées, seul le concierge est autorisé de demeurer dans ces maisons. Le concierge doit être un individu passé 40 ans /les gens de son ménage doivent aussi avoir plus de 40 ans/ qui n'a pas d'antécédente judiciaires, qui n'a jamais été puni pour crime commis contre la sécurité corporelle, pour proximité ou pour tout autre crime ayant pour mobile la cupidité pour flaner, dangereuse pour tous.

53. §. L'autorité de police a le droit de retirer la licence concernant les lieux de rencontre privés ou publics ou les colonies des prostituées suivant le désir de l'autorité locale ou par son propre mouvement, en tant qu'il y ait motif sérieux au point de vue de police judiciaire. Il est interdit d'exiger des intérêts quelconque à titre de prohibition de la licence.

VIII.

DES PROSTITUÉES CLANDESTINES.

54. §. L'autorité de police est obligée de surveiller le plus rigoureusement les endroits suspects avec fond d'admettre des prostituées clandestines. Les femmes sans travail et ressources régulières suspectées avec fond de prostitution secrète pour gain doivent se soumettre en cas de mandat d'amener à l'examen médical ordonné par le chef de police judiciaire ou son remplaçant, et doivent être renvoyées à l'hôpital compétente en cas de maladie sexuelle contagieuse constatée. L'autorité compétente doit procéder suivant 1913.XXI.§. contre toutes femmes qui seient ne veulent pas entreprendre un travail honnête, régulier et se soutiennent par moyens de prostitution secrète.

55. §. Toute femme suspectée de fond avec prostitution secrète,

qui ne veut pas se soumettre à l'examen médical ordonné ou qui est recalcitrante doit être immédiatement renvoyée à l'hôpital.

LES DISPOSITIONS PENALES
DES LIEUX DE RENCONTRE SECRETS.

56. §. L'autorité de police est obligée de surveiller sévèrement tous les endroits suspectés avec fond de servir d'occasion, lieux ou endroit à prostitution secrète pour gain, et d'empêcher la prostitution secrète pour gain par tous les moyen admissibles. L'autorité de police est obligée de procéder contre le souteneur de ces lieux et contre les prostituées secrètes /pour gain/ et de proceder suivant les regles 1913. XXI. §. de ce circulaire en tout qu'elles n'aient pas de travail régulier.

PROHIBITION.

DÉFENSE D'AFFICHE ET D'ANNONCE.

57. §. Il est interdit que la prostituée s'annonce ou qu'elle annonce la maison privée ou publique de rencontre, ou le logement de quiconque /publiquement/ ouvertement ou d'une manière déguisée.

DES AUTORITÉS.

58. §. Les autorités qui suivent sont autorisées de proceder dans le cas de police jurédiciaires, en premier lieu, l'autorité de police jurédiciaire, en premier lieu,

a./ dans les ~~xix~~ petites communes et dans les grandes communes le sous-préfet, chef de district,

b./ dans les villes ou dans les communes ou le commissariat générale de police ou une délégation indépédante fonctionne le commissaire de police générale c'est à dire le chef de la délégation,

c./ a Budapest: le commissaire générale de police.

Au deuxieme degré:

a./ dans les petites communes et dans les grandes communes le préfet élu du comitat,

b./ dans les villes et les communes ou le commissariat générale de police ou une délégation indépédante fonctionne la commissaire générale de police de l'arrondissement,

c./ a Budapest: le ministre des affaires interieures.

Au troisième degré:

Le ministre des affaires intérieures.

XII.

LES DISPOSITIONS PÉNALES.

59. §. Celui qui commet un délit contre les dispositions de ce circulaire concernant les prostituées, doit être puni suivant le §. 1. du XL. 1879.

Celui qui viole les dispositions de défense de l'autorité de police de ce circulaire ou qui participe dans la violation de ces dispositions d'une manière quelconque, commet une contravention et en tant que se délit ne doit pas être frappé par des dispositions pénales plus graves peut être puni par 15 jours d'emprisonnement ou par une amende jusqu'à 80 Pengő.

En cas que §. 12. soit dans la vigueur l'infliction de la peine est possible en tant que la personne en question a pris, ou a dû prendre connaissance de sa maladie. La procédure pour contravention appartient à l'autorité de l'administration publique et à la juridiction pénale de police /dans les lieux où la haute police fonctionne./

60. §. Les dispositions et les ordres concernant la prostitution perdent leur vigueur exceptés les ordres concernant les cordelles qui sont intermediairement en vigueur au plus tard jusqu'au 1. Mai 1928.

Les autorités autonomes sont obligées suivant le circulaire en considérant les moyens locaux /au plus tard jusqu'au 1. Janvier 1928./ de disposer par un circulaire toutes les questions que le circulaire renvoie ressort.

Ce circulaire rentre en vigueur dans 8 jours suivant la promulgation.

Dr. Béla Scitovszky m.p.

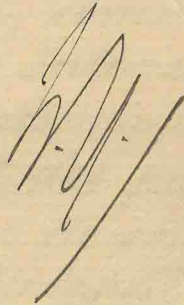
ministre des affaires intérieures.

Promulgué dans le "Budapesti Közlöny"

le Mars 1927.

sedlighets-
Ungerska ~~stad~~polisens /Budapest/ meddelar av 2.1.26
under hänvisning till sitt cirkulär n:r 11 av 23.2.23, att
till följd av sammanslagning inom Kgl. Ungerska Civildeparte-
mentet dess titel numera ändrats till : "La VIII. section
ministérielle de l'Intérieur Royal Hongrois comme Autorité
Centrale pour la suppression de la traite des blanches et des
publications obscènes."

För övrigt är dess säte liksom förut i Budapest VI.
O-ucca 48. Vidare meddelas namnen på de ledande inom insti-
tutionen ifråga. Denna begär att även i framtiden få nödigt
bistånd i gemensamma intressen.

Avskrift.

B.D II 707 ²³

Köbenhavn 15 martz 1928. ²⁸

Hans Chr. Petersen,
Kvikevej 28,
Brønshøj,
Köbenhavn.

Til Polisen i Stockholm.

Efter at Undertegnede har læst Berlingske Tidende for Onsdag den 14 -3-28 her i København og heri læst en Artikkel anggaende Hvid Slavehandel og en Person ved Navn Frank Rogers er arresteret, beder jeg Dem undersöge om ikke samme Person staar i Forbindelse med en Mr. Rew.- A.V.M. Mortensen i 564 -2 Street Brooklyn - New York.

Närmere Oplysninger kan fåas hos Köbenhavns Politi 3 afd. Politigaarden hvor jeg har rejst Sag imod samme Mortensen for Hvid Slavehandel. Samme Mortensen har haft 4 Sager paa Ellis Island N.Y. med unge Pöger men klared sig ud deraf hver Gang. han har, da jeg var paa Sporet efter ham, faaet mig idömt 6 maaneders Fängsel i N.Y. for et Forhold som jeg ikke forsted, da jeg ikke forstod Engelsk dengang. Naar jeg skriver til Dem er det fordi at jeg har hört Navnet Rogers i Forbindelse med denne Mortensen

Haaber at de vil undersöge Sagen, Tegner

med megen agtelse

Hans Chr. Petersen,

Kvikevej 28,

Brønshøj,

Köbenhavn.

Rätt avskrivet, intyga:

N. A. Jørgensen *C. Luning-Jørgensen*

24

Avskrift.

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Slottsbacken 6 - Stockholm

Avskrift.

KUNGL. SOCIAL-
DEPARTEMENTET.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 8 - Mars 1928

N:r 96 A.D.
1928.

Till överståthållarämbetet.

Polismästaren.

N:r 406 A.D.
1928.

Med skrivelse den 12 november 1927 har utrikesdepartementet till socialdepartementet i avskrift överlämnat en den 27 september 1927 dagtecknad skrivelse, vari brittiske ambassadören i Paris notifierat franska regeringen om brittiska kolonien Sierra Leones anslutning till den internationella konventionen den 4 maj 1910 angående bekämpande av den vita slavhandeln. Därvid har - under framhållande att anslutningen icke avsåge protektoratet med samma namn - tillika meddelats, dels att framställning om handräckning, som från annat land gjordes hos kolonien, borde äga rum genom omedelbar skriftväxling mellan vederbörande domstolsmyndigheter eller genom bemedling av diplomatisk eller konsulär representant hos kolonien för det land, varifrån framställningen utginge, dels ock att den myndighet, som avsåges i artikeln 1 i tidigare avtal i ämnet av år 1904, vore polischefen /le Préfet de Police/.

Därjämte har utrikesdepartementet i skrivelse den 19 januari 1928 meddelat, att enligt från Nationernas förbunds sekretariat ingången underrättelse brittiska utrikesministeriet anmält nämnda kolonis anslutning till den i Genève den 30 september 1921 avslutade internationella konventionen för undertryckande av handeln med kvinnor och barn samt att, enligt vad sekretariatet framhållit, anslutningen, som endast hade avseende å kolonien Sierra Leone och icke protektoratet med samma namn, vore gällande från och med den 16 november 1927.

*Ljungdahl
För doss om
vit slavhandel
10.9.28
ja*

Utan avgift.

Polismästaren.

Detta får jag, under hänvisning till innehållet av förenämnda konventioner samt bestämmelserna i brevet den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till motarbetande av den s.k. "vita slavhandeln", härmed meddela överståthållarämbetet till kännedom och för polismästarens i Stockholm underrättande. Stockholm den 28 februari 1928.

Jakob Pettersson.

/Th. Wijblad.

Angående kolonien Sierra Leones anslutning till konventionen den 4 maj 1910 angående bekämpande av den vita slavhandeln m.m.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

Rätt avskrivet betyga:

Gilman

H. Bergdahl

25

Rahlstrom, Albert.

J. d. Wymplkaustajoen
Åhlborg:

Är en person, som skall vara
svensk-amerikan & bo i Ribby
~~by~~ Västernorrland. Han har
3 a 4 år, köpt ⁱⁿ gårdar i
Ribby by då —

Han älskar att om
sommar —

Län i Amerika varit i ämbets
Öns stappad — som barnen
& blivit fria & så rest till
Sverige —

Ånåuskar i tiden efter Jern-
timmer, som komma dit & äro
det en kort tid, men försörjning
sedan —

Mannen J. har förut varit
någon dag resa till Stockholm och

är ofta sedd här i sällskap med
olika kringar

Vänligt brev lära vara sand
i saken & en handl. Russell i
Västerhamns fr. trakt en konvult
i Amerika ~~af~~ af möjliga ärenden
från Dagens Kyrket

Kyrkans David Feaste och
Kraf. landsbeskaren Wahlbath ha
fått brev om samma sak

Russell torde kunna lämna
nytt. Han har breven kvart

Även en västmanne Rundkäring
i Västerh. torde kunna lämna upp-
lysningar

Allmänna uppfattningarna
i trakten är att D. sysslar med
missäktligt förschaffande i friga om
nit slavhandel

Jacobs March. 21

1905

25

Undertecknad vill upplysa eder om
om de förhållanden angående Albert
Dahlström. Kvinnoförövaren, vi sänder
eder en krönika om. Angående det lif
han har fört tillsammans med våra
två Döttrar. Och den ena har han ännu
under sitt Hypnotiska inflytande, Vi
sänder Fotografi både på henne. Och
Dahlström som har fört henne med
sig till Sverige - som äfven Dahlström
och hans Troux-Fränder narrade henne
att göra falsk-Ed, menande sig göra D.
fri - Och som nu kynt till Sverige från sitt
fem-åriga fängelsestraff. Vi beblir eder
ha ett vakande öga öfver dem. Om
vi möjligen kunde finna dem, att vi
tillsäger dem att gifta sig - Eller tag
dem tillräta inför lagen.
Som vi ser af (Tidningen) Dagens nyheter
är vi nu säkra på att är vår Datter Hilda som
är med Dahlström i Sverige och de kynde samtidigt

Engående kvar vi är säker på att
Hilda är med Dahlström är - vi ser af
dagens nyheter - en Fru som har en
gänarinn - en Amerikansk flicka - som
talar i Fonen till en man vid namn
Dahlström - (oh han har ett smickrande
öfverfall - är hans usla vana) Oh hon under
nylediga stunder läser D. s skrifter -
och detta är ingen, utan vår försvarna Datter
Om ni kunde finna ut på något sätt,
genom Rapporten för dagens nyheter denna
Fru som meddelar sig - hon kunde tjäna
i jern heme på detta fortografi. Ett annat
Fortografi har vi sänd in för en tid
sedan till Stockholms Dagsblad. om
de har det kvar. vi skulle vara
mycket tacksam om ni ville vara
så snäll och låta oss veta
i fall ni kan finna ut hur det
går, Hilda är guslagd med stora
blåa ögon icke stor utan måttlig

Kvinnor till värdster

Var god och Sänd denna Könicka På
något sätt till Pastoratet i Stockholm.
På det, att äfven dessa få del af D. S.
lif, och kan så uppenbara folket hvar
Person han är han behöfver blifva
känd så bredt och vidt som möjligt
och väl eftersed, att icke Dahlström mera
kunde narra till sig flickor under jeru
nom och dermed tänka göra gud en
tjänst att bli hustru till honom
ingen förstår hans slingrande
tal, jag sänder äfven en bok
af Mrs Pettersens som handlar
om den strid de hade då han
bedrog Martha Pettersen. som
han nu har lemnat i ett stort
äde med två smäda flickor
och handtrat henne mycket illa
därför hon uppenbara honom

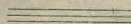
Mrs. Pedersens Sanningar

Motsvarande

Dahlströms Lögner

Pris, 10 Cents

**231 W. 112th PLACE
CHICAGO**

Mrs. Pedersens Sanningar

Motsvarande

Dahlströms Lögner

En dag på sommaren år 1899 under det jag sysslade med mina husliga göromål fästes min uppmärksamhet vid en knackning på min dörr. Då jag öppnade dörren stod där en ung man med en bok i sin hand, som han hade till försäljning. Jag brydde mig ej något om det, ty jag har icke mycket förtroende för agenter sak samma hvad de ha att afyttra, men just som jag skulle stänga min dörr, så öppnade den unge mannen sin mun och sade: "Detta är en bok, som jag själf har utgifvit, och titeln på den är 'En röst ur det förborgade'."

Som jag alltid har varit intresserad uti religionen, bibeln och hvad som sanning och rätt tillhör, fängslades min uppmärksamhet vid de orden "En röst ur det förborgade" och under det den unge mannen uppehöll mig med ett fint och slåt tal, så genombläddrade jag boken och här och där fästades min uppmärksamhet vid hvad som stod skrifvit på bladen, och jag tänkte: "hvad männe boken innehålla och så till sist bjöd jag den unge mannen stiga in och med tacksamhet mottog han inbjudningen, steg in, och talade om de punkter, som boken innehöll. Jag köpte boken och den unge mannen aflågsnade sig. Jag läste igenom boken och fann många punkter där, som innehöll mycken lärdom och jag tog min bibel och fann detsamma där, så jag tänkte: "hvad var den mannen för en person."

Jag tänkte att jag ej mera skulle få sammanträffa med honom men det dröjde ej så länge innan samme agent kom igen. Han skulle nu göra sig underrättad om mina tankar om bokens innehåll och detta ledde därefter, att jag blef närmare bekant med honom och äfven det att han med sitt väna tal och sitt artiga uppförande, och med en sådan prunkande kappa öfver sina axlar och med det stora namnet Jesu Kristi sändebud, eller den, som förer det enda, rätta och sanna evangelium till det förskingrade Israel — detta tilltalade mig och gjorde, att jag kom i närmare bekantskap med honom.

Jag lärde då att han hade hustru och barn samt att hans residence var n:r 3112 Wentworth Ave., Chicago. Jag blef inbjuden till hans hem. Där sammanträffade jag med en mycket intelligent, fin kvinna, med ett några månader gammalt barn. Han presenterade henne för mig som sin hustru. Han hade hyrt ett tomt "store," hvars bakre del han inredt som bostad för hustru och barn. Deras möblemang var ej af det storslagnaste slag utan det var mycket tarfligt, väg-garna voro här och där fullsatta med packlådor, men ändå så höll hans hustru allt rent och i ordning så att hemmet såg rätt trefligt och inbjudande ut och hennes vänliga och trefliga umgänge gjorde, att det var trefligt att komma till hennes hem.

Detta var under vintern 1899. Han predikade regelbundet där i nämnda "store" hvarje söndag och ibland någon gång under veckan. Han samlade en del folk omkring sig, isynnerhet kvinnor. En del bistod honom med penningar till att betäcka hans utgifter. Detta gick till en tid, men så började de, att vakna upp öfver hans påträngande och trugande tillvägagående, så att det dröjde ej så länge innan de fingo se hans usla lif och de lemnade och ville ej höra talas om honom mera.

Jag var med några gånger på dessa möten vid den tiden, men som jag ej bryr mig mycket om andras affärer så gjorde jag hvarken godt eller ondt.

En tid har nu förflutit och vi hunnit till år 1900. Innan vi gå vidare vill jag göra läsaren uppmärksam på, att hvad som här är nedskrifvit äro mina egna erfarenheter och icke hämtadt ur andra källor, icke heller är det med lögn, som jag fyller dessa spalter utan det är rena sanningen och nedtecknad för att låta folket få tillfälle att veta sanningen, ty jag

har väl minst lika stor rättighet att skriva sanningen som personen i fråga har rättighet att skriva en hel hop med osanningar både om min person såväl som andra som han kommer i beröring med. Han frågar icke efter hvad som utströmmar ur hans fatatur och därför har jag fattat beslut och känner det som en pligt, att så långt i min förmåga står, upplysa folket om sanningen, ehuru väl det blir endast en liten del, som jag får utrymme för i detta lilla arbete.

Om alla osanningar, som personen i fråga har utslongat öfver mig och andra i tal och skrift, skulle bemötas skulle det blifva en ganska stor bok, men jag skall endast hålla mig till mina egna erfarenheter och jag tänker att när folket får höra den andra sidan af saken så är det så intelligent, att det kan bedömma saken. Jag vill äfven fästa läsarens uppmärksamhet vid en annan sak, nämligen, att jag ej utgifver denna lilla skrift för att förtjäna pengar eller för att försvara mig själf, hvilken, eller hurudan jag är. Jag behöfver ej detta.

För det första, så har jag en man, som försörjer mig; för det andra, så ha vi varit medborgare här i landet i 20 år, för det tredje, ha vi varit här på samma plats och min man har arbetat för Pullman Co., i 18 eller 19 år, så jag tror att vi äro kända för hvad vi äro, och därför är det ganska liten del af folket, som sätter någon tro till hvad den lögnprofeten utsprider, ty om de stanna och läsa hans ruttna skrifter och isynnerhet hans smutsiga tidning, så tycker jag nog, att du, som läser detta och så reflekterar öfver hans tidning, så kan du nog snart se om det är en Guds man, som vi svenskar ha ibland oss. Sedan är ju den delen af vårt folk, som insuper hans dåliga literatur, så liten i förhållande till massan af folket, att det gör ingenting till saken.

Jag går nu tillbaka till år 1900 igen. Jag bodde i Pullman, n:r 248 Fulton St., då vi fingo genomgå en mycket svår pröfning i det att vår äldste son blef genom döden borttryckt ifrån oss. Han var mycket sjuk en lång tid. Personen i fråga fick kunskap därom och kom rätt ofta till vårt hem. Jag anade intet ondt, ty han var alltid så väl omsvept med den prunkande kappan, att han var sänd af Gud, den ende, för hvilken Gud hade uppenbarat sina sanningar och hemligheter, den ende för hvilken Gud hade uppenbarat sina rådslut och han var den, som hade utsetts, att sammanföra

det försingrade folket af Israels hus. Detta allt låter mycket bra och vid ett sådant tillfälle som detta då döden tränger sig in och lägger sin kalla hand på det käraste man äger, så är man mera mottaglig för hvad som kommer i ens väg isynnerhet då man anlitat all människors hjälp utan något resultat.

Den ifrågavarande personen hänvisade till Jak. 5: 14 med många andra bibelställen och uppbjöd all sin skicklighet att bevisa, att med bön och smörjande med olja kan den sjuke blifva återställd. Men Gud brydde sig ej om den profeten. Vårt barn dog och blef begrafvet. Det kunde vara mycket att berätta i sammanhang härmed, men det är af mindre betydelse för läsaren.

Jag vill nu återgå till mitt egentliga ämne angående ifrågavarande person. Han är nu i färd med att bryta upp sitt hem. Bestämmelsen var att lemna Chicago. Han bryter ned sina väggar, packar ihop sina lådor och begifver sig af till Minneapolis, Minn., lemnande sina följeslagare efter sig Till att börja med satte den själfgjorde profeten sina fötter i St. Paul. Sin hustru och sina barn sände han till gamla landet. Detta var år 1900 på sommaren. Han började sin verksamhet och snart nog fick han anhängare isynnerhet ibland kvinnor. Äfven fick han insteg bland familjer såsom hos familjen B.

Mannen lefde då men snart nog dog han och hustrun blef änka och detta Jesu Kristi sändebud fick då mera frihet så att hans tidnings expedition ditflyttades och denna änka var honom mycket behjälplig och stod honom till tjänst i hans verksamhet. Denna änka låter höra af sig genom långa spalter öfver sin egen namnteckning i lögnens tolk eller som han själf kallar den sanningens tolk, tillika med långa själfdiktade poem. Äfven strålar hennes ansiktes bild i tidningens spalter och är äfven hon tillika med andra s. k. heliga kvinnor ute på sina missionsresor landet rundt. Med andra ord, de kalla sig de profeterande systrarna eller profetissorna. Det är fyra unga flickor och denna änka, som gör sina rundresor på andra människors bekostnad, troende att de äro sända af Gud, men i stället har Albert Dahlstrom sändt dem och frukterna däraf visa sig längre fram då profeten sluter sig tillsammans med profetissorna och de gå ut på sina äfventyrliga ströftåg, förglömmade att de äro de heliga, eller den profe-

terande grupp, som, enligt deras eget påstående, är sänd af Gud, förlustande sig i allahanda lustar och köttets tillfredsställande till fördärf och till skam och vanära för alla, som äro med, att utföra sådana handlingar under föregifvande att de äro ute och profeterar och tager den Gudens ord, som har skapat himmel och jord, till en täckmantel, att skyla sina uselheter under. Och om någon vågar stå upp och påpeka deras usla lif, som de föra under sken af att vara Jesu Kristi tjänare, då blir den mannen eller kvinnan utpekad som den uslaste bland uslingar; som en lögnare; som en satan; som en baktalare; som en sladdersjuk; illasinnad; djäfvulsk; fiendtlig; blodtörstig; svart hund, m. m. Det tager allt för lång tid för att nedskrifva alla smutsiga uttryck, som han D. uttrycker sig med. Under allt detta så vågar han kalla sig helig fastän hvarje tänkande människa kan väl inse hvad slags helighet detta är och hvad slags heliga gärningar, som utföres af den mannen. Af frukten skall man känna trädet. Icke kan ett ondt träd bära god frukt och icke heller kan ett godt träd bära ond frukt. Men allt det, som har varit i mörkret skall komma i ljuset och allt, som har varit fördoldt skall uppenbaras. Var säker på att hvad vi så komma vi att skörda. Den, som sår godt skall skörda detsamma och den, som sår bedröfvelse och tårar, han skall få upphämta sådant. Gud låter sig ej gäckas. Ifrågavarande person har utsatt nog tårar bland människors barn; han har ruinerat hem; han har ruinerat kvinnor; han har utgjutit tårar, suckan och klagan, som räcker ända upp till himmelens och jordens Gud. Det går ett klagorop genom rymden: huru länge skola vi vänta innan Gud skall se till vårt lidande och skymfade ställning ibland människorna. Allt måste hafva sin tid och han fortsätter och utsår lidande och nöd, isynnerhet ibland kvinnor; undervisar andra; och med sitt fagra tal och sin ormslingrande tunga bedrager han folket och med sitt nedrifvande förstöringsverk förtjänar han penningar.

Jag vill nu vidare vidröra boken: En röst ur det förborgade. Läsaren torde tänka: hvad är det för fel med den boken; det är ju en bra bok och det är många, som ha läst den och kanhända att du, som läser detta har äfven läst den.

Jag vill göra läsaren uppmärksam på huru D. har tillegnat sig den. Thomas Williams, en äldre man, som möter med sin församling i Masonic Temple, Chicago, har utgifvit en bok

för flera år tillbaka under titeln: "The Great Salvation" och den blef öfversatt till svenska språket af G. Holmgren, så tager denna Albert Dahlström sig rättigheten att publicera den, sätter sitt eget namn på den och utbjuder som sitt eget författarearbete. Jag har alla tre böckerna d. v. s. det engelska originalet. Holmgrens öfversättning och Dahlströms.

* * *

I SYSKONRINGEN.

I syskonringen det är så saligt,
Att lefva otuktigt är icke farligt
Att göra lagbrott och mened svära
Är denna mannen en helig lära.

Med sina hustrur och sina frillor
Den otuktsmannen med sina giller
Han fångar oskulden i sitt nät
Och för dem in uppå lastens fjät.

Han går i husen liksom en ängel,
I själfva verket är han en bängel.
Han själf sig kallar Guds sändebud,
Men efter kvinnor är han på lur.

Och den profeten, han profeterar
Och ibland kvinnorna han regerar
Och otuktsläran han sprider rundt
Och ibland kvinnorna gör han ondt.

Och själf han säger han är den mannen,
Som i en framtid skall resa stammen
Och bli en stamfader själf han kan,
Men Evas döttrar fördärfvar han.

Och denne stamfar kan planer göra,
För att i mörker och nöd dem föra
Och när han offret fördärfvat har
Han sedan lemnar det ensamt kvar.

Men denne mannen han skall nog finna,
Att lagens band nog skall honom hinna
Och göra slut på hans horeri,
Ty lagen vill ej stå honom bi.

* * *

Jag har genomgranskat boken och innehållet är det samma med undantag att D. har ändrat några punkter, som ej har fallit honom i smaken och tillsatt något ur sin egen fatabur. Också har han ändrat titeln, ty det kunde ej gå an, att sätta samma titel på den och så sitt eget namn inunder.

Ärade läsare. Jag vill endast fästa eder uppmärksamhet vid hvilket sätt och under hvilka bedragareomständigheter han utför sitt verk. Han kan ej utföra en sanningsenlig handling och detta påstående är mycket lätt att bevisa. Detta, att D. var författaren till denna bok, var den första lögnen, som han bedrog mig med. D. har spridt denna bok sedan 1899 och förtjänat mycket penningar därpå. Hvad vilja vi kalla detta? Är icke detta att bedraga folk med lögn. Folk har läst och prisat och ärat honom och sett upp till honom, som till den ende sanne, som hade förstånd; men jag vill upplysa mina läsare om, att allt hvad D. har att reda sig med är antingen stulet eller lånat eller utdraget ifrån någon annan skrift. Allt hvad som utströmmar ur det heliga sändebudets fatabur är lögner, förtal och nedrifvande och han anser allt odugligt från kungen i Sverige till presidenten af Förenta Staterna, för att ej tala om religion och lagar. Men då han gör lagbrott och ej med sina lögner kan skydda sig, då anlitar han lagen och fordrar att lagen skall hjälpa honom. Men D. får lön att betala. Ett stulet och orättfärdigt gods får man ingen glädje af och det har nog D. fått erfara under den sednare tiden. Får se om ej satan får lemna sitt gods igen. D. säger, att presterna och tidningsmännen göra sig rika på hans bekostnad. O, hvilka dumma lögner. Hvar och en, som ser sådant skrifvit, vet nog att D. är ingen person, som någon kan göra sig rik på. Han är en bedragare själf och en sådan brukar alla möjliga knep för att genom sina ruttna lögner och sina ränksmiderier lura folk att betala för sina smutsiga spalter, som han publicerar.

En tid har förflutit — från 1899 till 1906. Denna tidrymd

har för mig varit utan någon vidare bemärkelse angående personen ifråga, emedan han då uppehöll sig i Minnesota och för öfrigt för landet rundt och några bragder han då utförde komma att införas i slutet af denna bok och gifver läsaren till en del en inblick uti hans verksamhet där.

En dag i Augusti 1906 kom en kvinna till mig och säger: "Jag var och hörde på en som predikade, som hette Mattson. Han har satt upp ett tält här vid III gatan." Jag förstod då han var en af D:s anhängare, men visste ej förut att D. hade slagit ned sina tältpluggar här i Roseland, förr än denna kvinna talade om det för mig och då hade tältet varit här några dagar. Jag vill här göra läsaren uppmärksam på att författaren har aldrig tagit något intresse i personen, som person, utan jag har bevis på rätt här i Roseland, att jag istället har varnat för, att någon skulle sätta människostyrka till arm, ehuru väl jag ej visste mycket om hans ruttna lif och hvad, som han bedrifvit i Minnesota hade jag ej det minsta reda på.

Jag vill säga, innan jag går vidare, att det var vissa punkter i hans lära, som jag fästade mig vid och reflekterade öfver och när jag fann detsamma i min bibel så fick jag låta det stå. Men det är ej religionen, som har med denna saken att skaffa, ej heller är det författarens mening att gå in i några detaljer angående läran eller religionen. Religion eller Gudsfruktan är en hel annan sak och har alls ingenting med denn usla mannen att skaffa, ehuru väl, att han söker att påskina att det är för sanningens och Guds ord skull som han är i lagens klor. Men det behöfs ej stort förstånd för att se hvarföre lagens ögon vakta på honom. Lagen är för de onda men icke för de goda.

Om någon bland oss skulle lefva ett sådant lif som denne D. gör och likaväl åberopa sig på att han, endast han och hans följeslagare skall ärfva ett Guds rike, då vill ej jag vara med, ty skola människorna ej kunna ärfva ett rike med mindre än de blifva brottslingar, lagbrytare, horkarlar, menedare, lögnare, bedragare, baktalare, äktenskapsbrytare och gå ifrån hus till hus och förföra kvinnor och ruina hem, föregifvande att man är sänd af Gud, då vill jag hellre stanna där utanför. Jag tror ej att himlens och jordens skapare ser på D. med behag fastän han D. säger att Abrahams och Isaks Gud skall hjälpa honom. Gud är ej en sådan

oren Gud. Synden straffar sig själf och varder ytterligare bestraffad. D:s smutsiga gärningar skola nog blifva uppenbara och komma i dagen, men allting måste hafva sin tid. Det är en skam att han är svensk, men till sist får han nog ensam bära sin egen skam.

▲ Folket kanhända kritiserar författaren därför att jag ej tiger still, men jag har ej gjort något ondt och därför skall jag ej tiga förr än han är på den plats han tillhör. Jag står på sanningens grundval och därför fruktar jag ej alls, ty sanningen skall segra till slut, låt vara om det dröjer en tid, men det har alltid så varit att lögnaren fått afgå med skammen, ty sanningen är starkare än lögnen.

Kanhända att jag kommit för långt bort från mitt egentliga ämne. Jag vill därför nu gifva läsaren en inblick uti och en stund stanna vid mina och min familjs och mitt hems erfarenheter genom denne man, som själf kallar sig Jesu Kristi sändebud.

• Som jag i det föregående nämt så slog D. ned sina bopålar här i Roseland i Augusti 1906. Hans medhjälpare C. Mattson förestod hans verksamhet här den mesta tiden. De voro här omkring en månads tid och när D. hade samlat så mycket som han trodde sig kunna få af Roselands befolkningspenningar, befallde han sina tjänare att bryta upp för att försöka sitt penningefiskeri på annan plats och utur sin förrådkammare, som är full, utspy sina ruttna stygggheter och lögnery af alla slag. Emellertid vintern skred och det närmade sig jul och ingenting af betydelse hände. De s. k. heliga hade lemnat Roseland. Jag visste ej hvart de hade gått. En dag i Januari 1907 kommer det heliga sändebudet Albert Dahlstrom på besök i vårt hem och under det att han sveper skrymtarekappan mycket väl om sig och knäpper till den mycket försiktigt i det, att han låter påskina, att han har så stora omsorger om sina medmänniskors väl, på samma gång, som han lägger ut sina krokar på det mest djäfvulksa vis för att finna ut hur det står till i familjekretsen, i hemmet; och under det han på detta sätt fiskar, lägger han planer hur, att ruina den familj han kommit i beröring med. Hans eget tillkännagifvande bekräftar detta då han säger, att han har undersökt 800 familjer och funnit endast en liten del af dessa lyckliga. Detta är ett klart bevis på i hvilket ärende detta sändebud kommer. Jag tror ej, att himmelens

och jordens skapare har sändt honom. Vi kände ej till hans sätt, att gå tillväga, hvarföre vi anade intet ondt; men under det han med sitt ormlignande tillvägagående både i tal och svar håller vår uppmärksamhet, kastar han sina horiska blickar på vår dotter, ett rent och ofördärfvadt barn, och då tänkte den själfgjorda profeten: det där skall blifva en läcker bit för mig. Han gjorde några besök i vårt hem; och en tid fortgick utan att någon af oss visste hvad det rofdjuret lurade på. Men han hade utsett sitt offer och snart började han, att sprida sitt gift omkring sig, hvilket träffade det unga, oskyldiga, som intet ondt anade.

Hans gift var hopblandadt af många slag och hans kryddade tal var så sammansatt af lögner, så hvem kunde väl tro, att dylika afsikter lågo gömda under den fina kappan: Jesu Kristi tjänare och sändebud. Hvem kunde väl tro att han var en sådan horkarl; en kvinnoförförare; en som utför de svartaste gärningar, som någon människa har hört talas om, hvilka vi hafva fått erfara, isynnerhet författaren, som upp tog striden emot honom. Det är väl de allra flästa väl bekant, hvad denne D. har gjordt, emedan det har varit publicerat i alla Chicago tidningar, så jag tror, att det är väl bekant för läsaren af hvad orsak vi föra krig emot denne själfgjorde profet. Det troliga är dock att folket i allmänhet ej har reda på rätta förhållandet, i dessa saker, emedan denne D. har i skrift och tal utbasunat de svartaste, mest smutsiga och oförskämdaste lögner man kan tänka sig, så därför vill jag fästa läsarens uppmärksamhet vid sanna förhållandet och hvad som är sanning: ty när D. har rättighet till att utsända sina lögnartiklar bland människorna så har väl jag minst lika stor rätt att sprida mina sanningsartiklar.

Jag skall ej heller göra som D. gör: sätta andra oskyldiga människor i sticket för några lögnhistorier och åstadkomma dem skam, vanära och lidande; utan jag skall stå för hvad jag skrifer, ity att jag talar sanning och således behöfver ej någon att gömma mig bakom. Så om du, som läser dessa rader, vill göra dig ytterligare underrättad om hvad, som du här läser, så finner du min adress angifven i denna bok; ty jag går ej några smygvägar.

Läsaren torde fråga: hvad är det för osanningar, som D. har utspridit? De äro så många och omfattande, att det blefve för långt och tröttande för läsaren att höra allt. Men

jag skall försöka, att sammanfatta det så kort, som möjligt. Lögnprofeten säger: att vi gafvo bort vår dotter till honom. Min man kan svara om detta är sant. När jag fick yeta hvad, som han ville; att det var vår dotter, som han fiskade efter så svarade jag "nej och åter nej; detta sker ej med min vilja så länge jag lefver" och så ordrade jag den bedragaren ut ur mitt hus.

Sedan, när han ej vågade att komma till vårt hem, begagnade han Förenta Staternas postverk för att utföra sina svarta gärningar, och om dessa bref som han sände blefvo ransakade, skulle han snart få se hvad sådant innebure. Dessa bref äro af det mest smutsiga innehåll och på samma gång så dumma, att det är riktigt besynnerligt, att en man, som kallar sig en man på litteraturens område, — han är ju t. o. m. redaktör — kan skriva så dumt.

Dock vi äro ej ännu färdiga med D. När han då ej vågade komma till vårt hus så begagnade han sig af pennan och sände långa skrivelser ömsom hotande, gråtande eller smickrande. Ibland visste vi ej hvad att tro om honom. Det förorsakade många strider i vårt hem. Så fortgick en tid på detta sätt, och författaren tänkte: hvad manne allt detta kan vara. Och under allt detta var det Abrahams och Isaks och Jakobs Gud, som (enligt D.) ordnade med att D. var en äktenskapsbrytare och en kvinnöjägare. Men styggheterna kunna ej alltid gömmas under skrymtarekappan. En dag kom ryktet att D. kurtiserade flickor på flera platser i Chicago, då tänkte jag: ut med uslingen. Och lika väl vågar D. att utsprida den lögnen att vi hade gifvit honom vårt barn. Läsare, hvad för slags föräldrar tror ni vi äro. Det behöfs ej att läsaren tror oss utan jag skall nu låta D:s egna uttalanden bevisa på hvilket sätt vi bemötte den själfgjorde profeten. Här följer ett utdrag ur hans bref, daterat den 9 April: "Det var för mig verkligen något oväntat, att din pappa och mamma nu återigen ha vändt sig emot mig och befallt mig att lemna edert hus. Detta är den tredje gången, som din mamma har gjort detta och den andra gången, som din pappa har gjort samma sak. O, jag känner mig djupt bedröfvad och kränkt." Här åter följer ett utdrag ur ett bref, daterat samma månad, till min man: "Jag får meddela eder, att jag har uppfostrats i ett föräldrahem och vistats i många andras hem, men jag har ännu aldrig blifvit utkörd, sämre än

en hund, såsom hvad ni har gjort emot mig." Åter ett bref, till min man, skrifvet samma månad: "Det är besynnerligt, att strider skall pågå oss emellan ännu utan att det nått ett bättre resultat. Ni synes att finna ett nöje uti att föra strid emot mig. Vill ni vara så god att meddela mig namn på och adress till den person, som sagt till eder, att jag har sex flickor till hustrur och två gifta kvinnor äfvenså till hustrur. Skall denna strid pågå längre, låt oss då se hvarandras ansikten och strida som män, men nu Mr. Pedersen föredrar jag vapenhvila."

Författaren kunde ha mycket mera att tillägga men detta är tillräckligt för att gifva läsaren en inblick uti den lögnen, som han bedrager folk med när han säger att vi gifvet honom vårt barn. Men han talar ej om i sina lögnspalter eller i sitt ruttna tal att vi ha bemött honom så som hans eget uttalande här ofvan angifver. Endera af hans påståenden måste vara en lögn och jag vill låta läsaren själf bedöma huruvida vi gifvet honom vårt barn eller ej. Vi ha många liknande uttalande af D. själf, men de ofvan anförda kunna vara nog för denna gång. Jag kommer troligen att göra bruk af dem sedermera, för att om möjligt upplysa folk om den lögnprofetens tillvägagående. Vi skola nog titta in i lögnens skjul och bedrägeriernas smygvägar och rifva i hans lögntrasor, så det skall nog blifva svårt för D. att gömma sig i styggheternas nästen.

Profeten är i behof af arbetare, som reparera hans skjul för de hål, som vi redan rifvit. Äfven hans arbetare behöfva anlita sina lögnpåsar för att stå honom bi.

Dyre herde vi dig följa
Då skall lögnens garn oss hölja,
Men i trasor vi nu stå,
I vår skam och blygd vi gå.

Dyre herde var oss nära,
Att vi utaf dig må lära,
Lögn och orättfärdighet
Och i lastens ränker lär oss
Och igenom tiden bär oss.

PROFETENS UPPTÅG I ST. PAUL, MINN.

Jag vill förflytta läsarens uppmärksamhet tillbaka till året 1890 då denna själfgjorde profet A. D. landade i St. Paul, Minn. Nu kommer jag att taga läsarens uppmärksamhet i anspråk en stund för att till en liten del framhålla hans bragder å nämnda plats.

Profeten hade en plats på 846 Payne Ave. Här öppnade han sin språklåda och drog en hel del folk efter sig, hvilka fingo det prunkande namnet Heliga, eller De Heligas Församling. Det dröjde ej länge förr än frukterna började att visa sig i anslutning af några unga kvinnor. Då började den helige profetens lusta att brinna och under det han predikade hvad han kallade Evangelium om Guds rike så kastar han sina horiska blickar öfver det täcka könet och snart var hans offer utsett; ett 15 års gammalt barn, utan föräldrar eller anhöriga. Hennes namn är Anna Hagstrand. Detta barn vistades då hos en familj vid namn, J. W. Swanson, 1026 Burr St. Emellertid, det dröjde ej så länge innan det blef uppenbart, att det arma barnet var i hafvande tillstånd, hvilket denna horiska profet var skulden till, oaktadt att han var gift, hade hustru och barn. När D. såg att han ej kunde dölja hvad som han gjort sig skyldig till, begaf han sig hit till Chicago och höll sig undangömd på ett mindre rekommenderande hotell och det stackars barnet lemnades åt sitt öde, i sorg och skam, för att vårdas af andra goda människor. Tänk, D. åberopar sig på, i sin tidning, att det ej är en persons vilja, som bestämmer en dylik handling utan två. Författaren påstår att detta är ingen som helst ursäkt för Albert Dahlstroms gärningar, ty för det första var han gift och hade hustru och barn och för det andra, var det ju endast ett barn, och för det tredje, då han nu säger att han är sänd af Jesus, att frambära evangelium till upprättelse, förbättring och välsignelse bland folket och istället för att själf taga skulden på sig, så skjuter han den på det stackars barnet, hvilket jag önskar hvar och en må lägga märke till, detta är hans sätt att gå tillväga.

Märk nu. Detta är en bekännelse af Anna Hagstrand, hvilken East Side Star (St. Paul) publicerat i Januari 1901, hvilket de säga att hon själf afgifvit: nämligen, "att D. sökte, tvinga mig att lemna staden och jag är rädd för att D:s trosyskon, äfven de ville tvinga mig att gå till ett hem för att undångömma saken." Detta är Anna Hagstrands egen bekännelse. Om läsaren betviflar detta och vill göra sig säkare underrättad så vet han hvar jag bor. Någon torde fråga: Inför hvilken eller hvilka har Anna gjort denna bekännelse och på denna fråga får jag svara att hon har gjort det för tidningen East Side Star, och för Mrs. Swanson, som då vårdade sig om A. H.

Emellertid, en tid gick och hans stackars hustru anlände hit till Chicago från sitt besök i gamla landet. Hvad tror du, som läser detta, att en ädel och trogen hustru kände när hon fann sin man så otrogen och låg. Och ändå säger han att han inte gjort något orätt. Döm själf, enligt hans lära, så har han rättighet att begagna sig af så många kvinnor han behagar. Läsaren kan nog tänka sig hvilket möte det var för den stackars Mrs. D. Men hon förlät honom hans stora brott och tog hans försvar, en kvinna, som man knappast kan finna maken till, men det hindrar ej D. att uttala de största osanningar om henne. Emellertid, D. styrde sina steg åter mot St. Paul, Minn. Ditkommen fick han höra att Anna H. hade gjort en bekännelse för ofvannämnda tidningsredaktör och Mrs. Swanson. Äfven var en annan kvinna vid namn Miss Carson indragen i bekännelsen. När D. fick veta att Anna hade gjort en full bekännelse så förstod han nog, att han var i fara men så uttänker han råd. Han tager vittnen med sig och går till Anna H. och i vittnens närvaro skrämmar det stackars barnet att säga en lögn hvarigenom all skuld blef kastad på Mr. och Mrs Swanson och E. S. S. redaktör. Här följer ett ordagrant utdrag ur hans tidning S. T. om saken: "Nästän all lögn, som är i E. S. S. så har den fått sin början ifrån Mrs. Swanson och spåkvinnan Miss Carson. Och att de troligen fått betalt därför." På detta sätt går D. tillväga när han begär synd och skam. Då sätter han sanningsenliga, respektabla och ärliga människor i sticket uti sina lögnartiklar och han är en lärare. Vakna upp och urskilj mellan lögn och sanning!

Detta är endast en liten del, som legat gömt i stygghetens

skjul men vi komma nog att undersöka vidare. Hans tid är kommen och hans ruinerande verk skall hafva en ände.

D:s metod är, att om han förstår att någon, på något vis, vågar uppenbara honom, så hotar han den på alla vis och oförskämdate sätt i skrift och tal, för att bringa dem till tystnad. Jag vill blott säga att D. ej skall lyckas, att skrämma mig med någotdera. Så fort D. skrifver en lögn skall jag skriva en sanning och jag vet att jag skall segra, äfven om det dröjer, ty sanningen skall tillintetgöra lögnen. Jag fruktar ej alls den lögnprofeten, eller hans tal, ty det kan ej skada mig. D. skall få ett hårdt arbete ifall han ämnar tysta eller skrämma mig, ty jag ämnar ej, att som han, söka gömma mig bakom lögn och orättfärdighet; nej, jag skall taga sanningens vapen i mina händer och strida med detsamma tills D. är uppenbarad och hans lögntrasor sönderrifna. Äfven om jag skall stå ensam, så skall den Gud, som skapat himmel och jord stå mig bi; icke den gud, som D. representerar; den guden vill jag ej hafva någon hjälp utaf, ty den bringar endast vanära, förbannelse och skam öfver enom.

D. säger att han är dragen inför rätta för Guds ords skull. Ja, för det ordet, som han, den lögnprofeten sprider ut och kallar Guds ord, och för ett sådant lif, som han lefver, så det är underligt att han ej sitter inom lås och bom för länge sedan. Men slutet nalkas. Vi ha sett slutet för andra bedragare, så få vi ock, med lust, se D. få ett slut med förskräckelse.

* * *

HANS PLAN ATT BORTRÖFVA VÅRT BARN.

Jag vill nu bedja att få fästa läsarens uppmärksamhet vid detaljerna af de händelser, som äro förbundna med hans plan att bortröfva vårt barn. Författaren vill gifva dessa detaljer så nära som möjligt.

En dag i April månad hade profeten D. bestämt sig för att göra en resa till Rockford, Ill., för att som han kallar det, hålla en serie evangeliska föredrag. Han hade hyrt en kyrka för detta ändamål. Men profeten tyckte ej om att resa en-

x 1899?

sam, så kom han hem till Roseland, går in till en af våra grannar (till vårt hem vågade han ej att gå) och därifrån sänder han bud, att han ville se min man. D. hade ett förslag, som han ville göra honom. Förslaget var, att hela vår familj skulle göra honom sällskap till Rockford och han skulle stå reseomkostnaderna. D. sökte att, med sitt ormslingrande tal och listiga tillvägagående, föreställa att han hade sådan sympati med oss alla och tyckte att Mr. Pederson skulle handla mycket förståndigt ifall han tillåte sin familj göra denna resa. Allt var så väl ordnad och han skulle med all säkerhet se till att familjen skulle komma hem mer än glada öfver sin resa. Min man kunde väl aldrig tro att det kunde vara något orätt i allt detta och gaf sitt löfte, att vi kunde gå och han skulle komma efter sedan för att möjligen stanna några dagar. D. sade att han anordnat det så att vi skulle få stanna hos en familj, som hade två stora rum till vårt förfogande. Mr. och Mrs. Carson skulle äfven följa med så att vi blefve två familjer i sällskap. D. sände sin diakon Mr. Carson till vårt hem för att hemta oss och allt gick väl tills vi kommo till Rockford. Jag fann snart ut att inga rum voro beställda åt oss och det var nu sent på kvällen. Vi blefvo tillsagda att stanna på stationen tills rum voro anställda hvarest vi fingo taga in hos en familj och fingo kvällsmat. Detta var mellan 10 a 11 på kvällen. Då fick jag befallning att stanna kvar där och profeten lät mig veta att han tillsammans med mitt barn samt Mr. och Mrs. Carson skulle taga in på ett hotel, hvarest rum voro allaredan beställda för detta sällskap, och fastän det var emot min vilja och förorsakade mig stor oro, så beger sig sällskapet i väg. Hvad skulle jag göra? Jag och mitt barn befunno oss i en främmande stad och nästan midnatt. Hvad kunde jag göra? Detta handlingssätt gjorde emellertid det, att den helige A. Dahlstrom fick göra bekantskap med Rockfords fängelse. Detta var i Maj 1907. Det kunde vara mycket mera att säga om denna händelse, men tiden tillåter det ej. Jag kommer nog i en närmare framtid att gifva det mera i detalj så skall nog läsaren få mera tillfälle, att se hans tillvägagående och alla hans lögner, som äro förbundna därmed.

Emellertid dessa, Mr. Carson och Mrs. Carson, sändebudets medhjälpare eller handslangare, voro honom behjälplige

* Hvar för sig, då han kört ut D. från sin hem, på grund af vetenskap om hans verktygshet?
xx För hvad?

så att medan han var i fängelse så gömde de mitt barn. Men de fingo också hjälp af andra till att gömma henne. Men Mr. och Mrs. Carson skall nog en gång få bära syndaskammen för deras gärningars skull. Dessa, som kände så väl D:s ruttna tillvägagående i St. Paul och ändå äro de honom behjälplige, att utföra en sådan gärning. Detta är en diakon eller en äldste i D:s församling, i sanning fina diakoner och diakonissor, föregifvande, att de äro ute och arbeta i evangelium och Guds rikets utbredande. Fy en sådan skam, att taga evangelium till täckmantel för sina uselheter! Så nog har dessa båda, Mr. och Mrs. Carson tillsammans med den där kvinnojägaren utfört ett fint missionsarbete här i Chicago och Rockford. Mycket mera kunde tilläggas. Detta är mina egna erfarenheter.

* * *

LITET MERA OM RÄTTEGÅNGARNA I ROCKFORD.

Målet kom upp innan jag var beredd för det och förlorades. Läsaren kan tänka sig att D. var belåten. Han fick så brådt om med att skriva. Ja, han t. o. m. sände "special delivery"-bref till sina anhängare. Då tänkte nog profeten att allt var väl och tillsammans med sina anhängare glädde han sig. Men den glädjen blef ej lång. Detta var på morgonen; klockan 10 på kvällen efter att sändebudet hade hållit sitt föredrag i hvilket han begagnade författaren och en annan person till text, så lägger lagens ämbetsmän sina vantar på denne själfgjorde gudstjänaren igen och forslar honom bort till fängelset. Vi möttes vid domstolen, då han, Albert Dahlstrom blef satt under 500 dollars "bonds" och målet hänskjutet till "grand jurien" detta är, i höst, i Rockford. Här vilja vi lemna profeten och gå vidare. Sednare vilja vi göra ett besök i Rockford igen.

Jag vill nu förflytta läsaren suppmärksamhet till Chicago igen och hvad, som försiggår där och de händelser, som äro förknippade med detsamma. Den själfgjorde profeten trodde nog att allt skulle vara glömt och tyst, eller att han, sin

x Hvinnoraf?

vana lik då han kommer till Chicago, skulle kunna gömma sig i någon vrå, hvilket han sökte så godt han kunde, men det dröjde ej länge innan blårockarne utförde sina orders och förde honom till Harrison polis station. Vi hade hela tiden sökt efter vårt barn, men utan resultat. Hon var borta. Jag vädjar till föräldrar; hvad haden I velat göra? Icke underligt, den, som gör mörkrets gärningar måste också vara i mörkret, ty ljuset kan ej trifvas i mörkret. Författaren blef en nagel i ögat på D. och han begynte utspy och utsprida om mig, alla de mäst svarta lögner, som nästan ej är annat än att skratta åt, ty det bevisar hvad slags förråds-kammare den redaktören hämtar ur. Han tror nog att han är mäktig i den sysslan stackars man.

* * *

REDAKTÖREN.

Redaktören, han för sig tager
Att klandra andra, som sysslan hafver
Men själf han icke den fylla kan,
Ty kunskap fattas den arme man.

Redaktören han företager
Att fylla tidningen "Ljusets Dager"
Med lögn och dikter af alla slag
Och fyller spalterna med sin draf.

* * *

RÄTTEGÅNGARNE I CHICAGO.

Rättegångarne började nu i Chicago och ingen vet bättre hvad, som försiggick än den, som var med och deltog. Men innan vi gå vidare så vill jag på det hjärtligaste frambära

x Redigert af D?

min tacksamhet till de personer, som jag icke alls hade beräknat något deltagande eller någon sympati ifrån, men hvilka stodo upp och räckte mig en hjälpsam hand, under det att andra, som jag väntat deltagande af, drogo sig undan. Tack till alla, som på ett eller annat sätt här bistått oss.

Målet togs upp inför domaren Newcomber flera gånger utan resultat, emedan D:s lagman påyrkade uppskof. Detta var ej till någon skada för oss och det tönde D:s plånbok ännu mera.

Sak samma, D:s gud kommer nog ner med en säck med penningar i nödens stund. När D. såg att det blef allvar af, så att han inte kunde undkomma då tog han till böneboken. Afven hans lagman sökte förmå oss att nedlägga målet, fast att en sådan nedrig och svart handling och ett sådant ruinerande verk både emot oss och vårt barn var begånget. Han och hans lagman hade nog panna till att begära att vi skulle återkalla målet och den skyldige skulle gå fri och vi oskyldiga skulle bära allt, som var utfördt. Nej, låt den helige D. lida för sina nedriga gärningar. Det är på tid att han blifver straffad. Hvarje rättänkande man och kvinna borde stå upp som en man och vakna upp öfver hans ruinerande verk och hjälpa till att få sådant bort ifrån vårt folk och isynnerhet ifrån vår ungdom, sak samma om du tillhör här eller där; om du tillhör kyrka eller icke; om du är en rättänkande människa så stå upp för det rättfärdiga i saken. Kanhända du tycker att personen ifråga är så smutsig så att du tycker att det skämmer dig att höra talas om honom långt mindre taga del uti att uppenbara synder och orättfärdigheter. Sant. Men om de människorna, som visste om hans bedrifter och lif i Minnesota hade ej låtit honom gå lös så skulle mycken sorg och nöd undvikits och icke så många kvinnor blifvit ruinerade. Det är ej nog med att en kvinna är ruinerad utan många ha delat samma lott. Någon torde fråga: hvarför jag ej aktade mig. Jag gaf upplysning om detta i början af boken. Jag kan ej begära att en, som ej sett hans orättfärdiga lif skall gå emot honom; men alla, som ser och vet detta och ändå kan hålla med honom, räknar jag för lika usla, som han själf. Jag tror ej på det sättet nämligen, att sätta mig på en stol och tänka att himmelens och jordens skapare kommer hit och tager fast på en sådan; ej heller att vi ha fått löfte på att få hjälp, om vi ej själfva göra hvad som tillkommer oss; men om jag gör

hvad som mig tillkommer, så har jag stor tillförlit till att den Guden, som har skapat mig också skall stå mig bi.

* * *

NÅGRA SKILDNINGAR OM HVAD SOM MITT STACKARS BARN HAR LÄRT OCH HVAD SOM HON HAR MÅST GENOMGÅ, SEDAN HON KOM I SÄLLSKAP MED DEN SJÄLFGJORDE PROFETEN.

Så länge som hon var i sitt föräldrahem var hon ren och oskyldig; ett ofördärfvadt barn, som jag på alla vis hade värdat mig om och aktat och jag tänkte, att när hon en gång utträder ur hemmet så skall hon kunna säga: "så och så har min mor lärt mig." Ja, jag försökte mitt bästa att lära henne tala sanning, vara ärlig och uppriktig, uppföra sig artigt emot alla hvare sig gammal eller ung, fattig eller rik och jag gladde mig åt att hvarhelst jag kom, där de kände henne, hade de alltid ett godt ord att säga om mitt barn. Det har äfven varit mig en tröst och hjälp under det dessa svårigheter pågått, att ännu har ingen, som känt henne och oss, sagt ett ofördelaktigt ord om mitt barn, utan de alla ha visat det största sympati och deltagande med oss. Ingen lägger skulden på henne, som vet hurudan hon var och ala veta att hon var en anständig flicka. Jag hade lärt henne att tala sanning, vara ärlig och redlig bland alla människor och hvarföre mitt barn skule komma i sådana röfvarerhänder är ännu en gåta för mig, men jag vet att den, som är ärlig och ofvar rätt skall segra. Jag skall segra genom sanning.

Jag vill nu fästa uppmärksamheten till hvad vårt barn har fått lära sedan hon lemnade vårt hem och är i sällskap med den helige läraren Dahlstrom, hvilket bevisar hvad slags läromästare hon har nu, och jag tänker att när du kommer i tillfälle att se hvad som har försiggått vid domstolarna så kan du själf döma i saken.

För det första, när domare Newcomber befallde D. att

bringa flickan till tingssalen och han ej gjorde det, vardt han tillsagd att ej gå öfver statsgränsen, ej heller taga henne öfver gränsen. Men i stället för att göra som andra, lyda lagen, så gör han sig till en lagbrytare i det att han tager henne med sig och reser öfver till St. Joe, Mich. Läsaren torde undra hvad han gjorde där. Jo hör: Jo D. hade beviljats skiljsmässa från sin hustru några dagar förut och som lagen i vår stat förbjuder ingåendet i nytt äktenskap inom ett år, så hittade han på råd. Han tager vårt barn och sätter det i spetsen för alla hans uselheter och gömmer sig själf, med alla sina svarta gärningar, bakom ett oskyldigt barn som ej visste bättre än att låta locka sig till hvad som helst. Så utan att förstå föliederna och det straffvärda i saken går hon upp och svär falskt för att kunna utfå rättighet (License) att gifta sig. I St. Joe svor hon falskt, på att D. ej hade varit gift förut och svor hon falskt på sin ålder. Gå till Chicago Directory hvarest det är antecknat, när hon är född här i landet och saningen af mitt påstående skall bekräftas. Vi föräldrar borde väl också hafva reda på den saken. Där är ingen ursäkt. Hon svor därpå mot bättre vetande och när hon så kom inför domstolen i Chicago, gjorde hon sig åter skyldig till samma brott. Domaren varnade henne och sade: "Vet du att jag kan gifva dig straff om du står här och ljuger inför domstol." Detta tilldrog sig i "Juvenile Court." Hon talade en lögn för att fria D. och hon beljög oss föräldrar så det är en skam att vi, ärliga, föräldrar skall vara så oförskämdt beljugna af vårt barn, som vi ha nedlagt våra lif för. Äfven hon själf utsätter sig för den största skam, som medföljer straff, därför att hon på detta sätt sökt skydda en "criminal." Stackars barn, han är en brottsling och han har äfven gjort henne till en medbrottsling, till skam ibland folk. Men när hon nu vill stå där, så får hon det, tills hon har druckit ut den sista droppen, som han har slagit i åt henne. Hon är nu fördärfvad. Det är ej längre min rena, goda flicka och stackars barn, hon tror att vi föra strid emot D. för att skada dem; men ser ej eller förstår, att det är för att o mmöjligt rädda hennes unga lif ifrån bittra lidanden, som i hans sällskap förestår henne. Men när hon ej vill bli räddad så får hon stå där, tills hon själf vill öppna sina ögon öfver eländet. Men många lidanden förestå henne och då skall hon ej kunna säga att vi ej gjorde allt vi kunde för

D. = kvinnans, tubborns till menes, äktenskapsbrott
Barnet = menes

att rädda henne. O, tänk! under allt detta så tror hon, hon är af D. bedragen till att tro, att det är för Guds skull hon står där, då hon i stället gör sig själf till en brottsling inför både Gud och människor.

Så kom hon inför domare Newcomber. Likadant gör hon där. Hon begår mened igen och talar lögn så att äfven han varnar henne att han kan straffa henne för hennes osanningar. Många andra osanningar har hon uttalat om oss gamla föräldrar. Hon har beljugit sin fader på det skamligaste och eländigaste vis, som någon någonsin har hört och hvem är skulden till detta? Jo, det är hennes lärares; honom, som hon nu kallar sin man och öfver hvilken hon känner sig stolt.

För att skydda sitt brottsliga lif så gör han andra till hvad han själf är, i sanning en Jesu Kristi tjänare. Men vi äro ej färdiga med den tjänaren ännu. Jag är rädd för att han skall få betala den yttersta skärfven. Nu är mitt barn skymfadt och känt såsom en, som gjort sig skyldigt till förakt för sina föräldrar, för sina vänner, för sina grannar, för alla som känt henne och det kan ej döljas. Och den, som åstadkommit detta förakt är ingen mer och ingen mindre än Albert Dahlstrom och som på detta sätt har förorsakat så mycken skam och vanära öfver vårt hus och vårt barn. Men var säker på att D. ej skall lyckas att få min mun tillstoppad eller min penna att stanna, ty jag var ingen medbrottsling med den profeten. Många andra har han skymfat och ruinerat, dem har han skrivit till och tystat med sina hotelser. Han försökte sig på samma metod här, men jag var ingen medbrottsling med D. så han lyckades ej och kommer ej heller att lyckas framdeles. Någon af hans anhängare ha yttrat att de äro rädda för D. Hvad äro de rädda för? Hafva de utfört liknande gärningar, som hans så att de frukta för att blifva uppenbarade. Så fort D. skriver en lögn, skall jag skriva en sanning och alla, som behöfva det, skola som ordspråket lyder: "få en släng af slefven."

Så fort D. lagar upp sitt lögnskjul så skall jag nog hafva mina verktyg i ordning och rifva i hans trasor, ty när man ej har annat än lögn och bedrägerier att skyla sig under så tager det en ände med förskräckelse. Då kan han se efter Abrahams och Isaks Gud. Fy, att nedtrampa och göra sig bruk af himmelens och jordens skapare för att ruinera folk

med! Och sedan tro att det skall i längden gå väl. Nej, hit skall du gå, men ej vidare: här skola dina onda anslag ända. Som denna strid, som pågår emellan författaren och D. har utvecklat sig allvarligare än hvad som kvinnoförfören beräknade, så han fått många ting, att fylla sina spalter med.

Jag vill i korthet besvara en af hans lögnepistlar, som han trakterade folk på under Maj månad, nämligen, att prästerna voro de, som förde denna rättegång, som nu pågår emellan oss föräldrar till redaktörens hustru och redaktören själf.

* * *

REDAKTÖREN.

Men redaktören uti sin sela,
Han tror nog det, att han ej kan fela
Att fylla spalterna utaf hot
Och folket äter det utan knot.

Och redaktören han må nu göra
Sitt allra bästa: han dock får höra
Att folket börjar att se och lära
Att denne mannen är ej att ära.

Jag vill endast säga att det alls icke är prästerna, som har med denna sak att göra. Det var ej från dem, som han lurade flickan. Stackars, fattiga D. som också skall föregifva sig vara redaktör. Det visar sig nog att han ej är sin syssla mäktig, när han är tvungen, att anlita en och samma lögnpåse gång på gång. Och gamla lögners, som han använt förut, för längre tider tillbaka, är han så dum, att han återigen fyller sina spalter med och får folk att betala honom för. Han tror att han kan, på detta dumma sätt, med dessa barocka dikter, skada prästerna och isynnerhet pastor Daniels. Men det har varit fruktlöst och detta retar redaktören, men det kan ej hjälpas. Om vi hade många sådana, som pastor Daniels så hade ej D. fått göra så mycket ondt, så det är ej underligt att denne pastor är en stötesten för D. likasom också jag är det.

Äfven ser det ut, som om profeten är mycket retad öfver att han ej kan utarma oss och att han får själf bekosta sitt försvar vid rättegångarne. Men se skillnaden är att D. är en "criminal" och vi äro ärliga människor. D. har varit arresterad, enligt hans eget vittnesbörd, 16 gånger. Han var arresterad 5 gånger här i Chicago, som vi ej hade det minsta reda på förr än efteråt. Så det syns hur högt han står hos polisen. Så om någon är en skamfläck för vårt folk så är det denne Dahlstrom. Nog torde anmärkas att han är ju vår svärson, ja visst är så. Nog har han fått veta att han har en svärmor. Du ser att denna svärmor har ej kunnat vara med om D:s beteende och därför har hon blifvit en fiende till denne bedragaren.

Ryktet har gått att äfven författaren har velat äga profeten, som sin hjärtans kär och naturligtvis har ingen annan än D. utspridt denna dumhet, ty han är dum och ohyfsad nog att göra det. Vänta det ena först och det andra sedan. Jag skall nog komma igen så fort tiden tillåter. Det är många lögnar, som ännu äro obesvarade, men det kommer i tur och ordning.

Nu vill jag endast i korthet gå igenom den sista bragden, som detta Jesu Kristi sändebud utförde i vårt hus, tillsammans med den, som han kallar sin hustru, hvars bild strålar i den ärade redaktörens tidnings spalter. Redaktören och hans hustru tro nog att det är något storartadt som folket bjudes isynnerhet när vi lägga märke till den teaterlika kostymen. Men det gör ju ingenting. Hon är ju en helig kvinna nu då hon lefver tillsammans med en brottsling, Stackars barn, som inte förstår, att hon sitter där som ett åtlöje för folk. Alla ska ju se på redaktörens hustru. Några skratta, några spottar, andra svär. Hon tror nog att hon är i en upphöjd ställning och att folket skall beprisa henne. Jag vill just säga att folket har nog intelligens för att gifva det det omdömet, som det förtjänar.

Jag vill nu skildra nämnda tilldragelse i vårt hem. När de heliga makarna voro ute på hemgång och röfveri tidigt på morgonen, den 2 Augusti, kom först en man och knackade på dörren. Jag öppnade, och innan jag hinner säga ett ord, tränger han in och lät mig genast förstå, att det var den heliga kvinnans kläder, som han kommit för att hemta. Jag sade, du kan ej bära dem, jag vill ej lemna dem förr än min

x 2 lver för ?

man kommer hem." "Vi äro flere här ute." Då hade de heliga makarne gömt sig bakom vår grannes hus. I ett ögonblick inträngde de, åtföljda af ännu en man, in i vårt hus. Jag rörde aldrig hennes kläder, ty jag ville ej hafva dem, men när den Albert Dahlstrom började att riva i mina saker, i mitt eget hus, sade jag: "Tag honom ur vägen, det är ej en ting, som tillhör honom, i mitt hus," men i stället för att föra honom bort så tager lagens handtlangare fatt i mig och håller mig bunden i tre kvarts timme, medan de heliga makarne röfvade mitt hus. Det var ej en fläck som de ej visiterade. De gingo så långt att de togo några små taflor på väggarne. Icke nog därmed. D. gick så långt att han läste en del af mina egna privata bref, som funnos i en låda. Som mina grannar kommo in så sågo de huru D. tillika med mitt barn gingo tillväga under det jag satt fängslad emellan två karlar, den ena en neger. De stulo också en del af mina bref — i sanning heliga människor!

När de nu voro färdiga med sitt röfveri så vid det de gingo, skrattade de, hvilket bevittnades af våra grannar. I sanning, ett barn kan bli så förstört, att det har hjärta till att gå tillväga på detta sätt med sina gamla föräldrar och isynnerhet sin gamla moder. Och hon vet ju att jag gjorde allt, som stod i min makt för det barnet. Men efter denna betan är hennes tid kommen. Straffet för ett sådant handlingssätt emot gamla föräldrar skall ej uteblifva. Jag ser hur det om sveper henne som ett moln, stackars barn — när hennes ögon öppnas.

Jag ser att D. bjuder på en lögnspalt, i sin tidning, angående denna tilldragelse. Nu kan läsaren själf reflektera öfver densamma. Jag har ej nu tid att besvara den, men så fort tiden tillåter så vill jag låta höra af mig igen. Det är mycket, som jag ännu skall svara lögnprofeten på.

Med lögn och ränker
Han alltid pysslar
Och i ett smyghål
Han alltid sysslar

Han säger det, att han ej begärer
En slant af folket för det han lärar,

Hon fridstört
x Egen mäktigt för fram
x Skrivt med annans fridhet

Men sedan hör ni hans tiggeri,
Han vill att folk ska stå honom bi.

Det va ren salig Augusti dag, som den sig själf kallade "store profeten" Albert Dahlstrom, i sällskap med några utaf sina utvalda tärnor, begifver sig ut ifrån stadens buller, till skogens och sjöarnas stillhet, föregifvande i afsikt att fiska. Hvarföre de benämner det fiska det veta vi inte. Men många slutsatser kunna ju dragas, och antagas. Kanske, att emedan apostlarna voro fiskare, hvilkas kappor Dahlstrom har för afsigt, att prunka och skyla sig med, för att utföra Davids och Salomos gärningar, genom inveckling med så många kvinnor, som hans syndiga kött lyster. Men fiskade apostlarna på samma metod, hvilket deras fotografier visar. Detta fotografi är endast ett utaf de många, hvilka de togo på denna sin förnöjelsedag. Detta skulle ju vara en hemlighet för alla. Endast sällskapet skulle hafva dem till en liflig åminnelse, efter denna deras, fiskemetod. Men genom deras oförsiktighet, och försynens makt, så kommo de i dagen hvilket väckte ett stort uppseende ibland det så kallade Dahlstromska samfundet. En del fördömde det till det högsta, åter en annan del, "de som lågo och sutto sig under den Dahlstromska påfvetummen" försökte att öfverskyla det. Vi säger påfvetummen, ty vi äro inte misstagna däruti. Ty såsom en liten påfve har han gjort sig, och såsom en påfve handlar han så långt som hans makt sträcker sig, ty han utesluter och bannlyser alla, som säga något emot, eller klandrar hans uppförande och lefverne. Hans gärningar vill han skall vara lik en påfves, oklanderliga, och anses heliga, det gör detsamma hvad det må nu vara. Inte måste påfvens gärningar klandras, den som det vågar göra han blir bannlyst så har förhållandena varit allt sedan han kom till St. Paul och Minneapolis. Allt annat hvad de må göra, det har inget uppseende, eller inverkar något. Men klandra påfvesystemet eller afslöja hans hemligheter, det är säkert oförlåtligt, ty han D. har dömt många att brännas uti en evinnerlig eld! Ja! Dahlstrom går ännu längre uti dommar, än hvad påfven i Rom gör, ty han går Kristus i förväg. Många jämförelser kunde vara att införa med det romerska påfvedömet, och Dahlstrom, men måste lemna det och gå tillbaka till de resurser, hvilka fiskturen åstadkom. På ett utaf de sig själf

kallade heligas möte var det en man som frimodigt tog ordet och anmärkte, att det var mindre passande för ett s. k. "civilized" folk, och ännu mindre, för dem som vilja kalla sig heliga att uppföra och bete sig på sådant sätt. Detta var värre än hvad man någon gång skulle få se ifrån något "Red light district." Och ännu oförståndigare att taga fotografier, utaf en sådan nedrig gärning. Detta gaf mera ljus uti saken, ty nu till sitt försvar yttrade sällskapet: att de hade ingått på, och tagit en helig ed på att detta skulle vara en hemlighet för alla. Finner vi att Paulus eller de andra apostlarna, "i hvilkas leder Dahlstrom vill stå och mäta sig i storhet" gingo de ut och utöfvade saken i hemligheter, och togo heliga eller ålade sina sällskaper, att gifva heliga eder, att deras gärningar skulle hållas hemliga för församlingarna. Om Dahlstrom kan finna det då finner han mera än någon annan.

Sällskapet så långt som vi har lärt känna bestod af: tre ogifta damer, en gift fru, samt en medelålders änka och hennes menlöse och enfaldige son.

Den gifta frun är bosatt i St. Paul och således inte hans egen, ty hans egen fru låg vid detta tillfälle på hospitalet i Minneapolis, sväfvande mellan lif och död, till följd af en svår operation, hvilken hon hade genomgått ett par dagar förut. Strax efter hon kom ifrån hospitalet, lemnade han henne ensam att på bästa sätt försörja sig själf och två små barn, utan någon hjälp eller underhåll ifrån honom. Är detta Kristi kärlek. Och är Dahlstrom ett Guds sändebud? Den som kan svara på det var så god!

Tager vi anförda fotografier i betraktande, då finner vi att de unga damerna håller hans händer och hufvud och den gifta frun har tagit sin plats öfver hans knän. Hvad göra de? Det må hvar och en se och döma för sig själf. En utaf damerna, af sällskapet, skall vid ett tillfälle hafva yttrat något därom. Detta förehafvande visar endast en liten del, utaf frukten och praktiken efter D:s predikan, i det att han söker att framhålla att mannen äger obehindrad rätt att förlusta sig med så många kvinnor, som hans sinne lyster. Men hvar skall den gifta frun finna skydd? Ty hans trosartiklar innehåller att kvinnan måste hålla sig till endast en man, men möjligtvis det där ursäktas honom.

Nu äkta män, en fråga till eder. Hvad skulle ni vilja göra

men minner mig kaffra flere hustrur =
som manister.

eller tänka, om ni funno edra hustrur, så bete sig med andra män? Och endast ädla fruar som har ren kärlek till sina män kan nog föreställa sig fru D:s känslor, när sådana fotografier kom i dagen. Ty fru Dahlstrom hafver gifvit det starkaste bevis på att hon hade kärlek och öfverseende med sin otrogne man, särskildt när han hade förfört och ställt uti ett bedröfligt tillstånd en 15 års menlös och föräldralös flicka, Anna Hagstrand. Fru Dahlstrom förlät detta stora brott, ja ännu mera, lofvade att taga flickan till sig uti sitt hem, och taga full vård om henne och hennes barn efter födelsen. Men lyckligtvis den rätta barnvännen kallade det till sig 24 timmar efter födelsen.

Ni rättänkande föräldrar hvad skulle ni vilja säga och tänka om edra barn om ni funno att de hade tagit heliga eder, och ni sågo fotografier i hurudan ställning de hade tagit till en gift man?

Innan vi avsluta detta lilla blad, så finna vi det högst nödvändigt att gifva en allvarlig uppmaning till föräldrar, hvilka äger unga och älskvärda döttrar, att ni gifver dem alla möjliga förmaningar samt håller ett vakande öga på dem. Ja! vaktar dem så väl och troget, som en pålitlig herde vaktar sina får för ulfven.

Detta gäller när D. är i närheten, ty annars är det möjligt att de komma uti frestarens klor.

KOMMITEEN,

f. d. medlemmar af det Dahlstromska samfundet.

O hvad glädje man ser
Här i skogen nu sker,
Här är fröjd för de heliga barn
Ty här finnes frid.
Ingen nu stiftar strid
Här är glädje af alla de slag.

Dock med skam de nu stå
Och så rådlösa gå
Med sin gerning i ondska så stor
De nu ej finna skydd
För sin nakenhets blygd
Och sig själfva ej hjälpa förmå.

KARAKTÄRS JÄMFÖRELSE.

Uti "Sanningens Tolk" för Maj månad skrifer Albert Dahlstrom en artikel under rubrik: Låga karaktärer. Dahlstroms långfingrade skrivelse, är af så blandat innehåll och vill blifva för lång att återgifva, så vi vilja endast göra utdrag därutur, hvar han påpekar karaktär. På senare tiden har det visat sig att Dr. Lee's predikanter och C. E. Larson har slagit sig tillsammans, för att utföra onda rykten om mig och läran. I "Betlehemsstjernen" för den 1 April förekommer en artikel, med C. E. Larsons namn under.

Att Larson icke själf är författare af nämnda artikel är för flera välkändt, emedan hans skrifklåda endast begränsar sig till småskolan.

Vi skola taga nämnda artikel i närmare granskning, för att pröfva sanningsenligheten däri. Först meddelar L. att han har varit metodist i 20 år, men när jag kom till St. Paul, lemnade han metodistkyrkan och blef döpt utaf mig. Men efter en tid fann han upptäckten att pengar, pengar! fordrades i långa banor.

Vidare säger han: Vid ett särskildt möte afskiljdes 7 män som fingo i uppdrag att sköta om de finansiella förhållandena, och för detta ändamål förfärdigades tiggarpåsar i form af kuvert, på dessa skrefvos medlemmarnas namn, och hvarje månad, skulle hvar och en göra sin plikt inför den gapande påsen. — Innan L. återföll till sitt måttlighetssupande, kom han flera gånger och gaf mig pänningar. Jag frågade honom hvad hans mening var därmed. Han sade då att han ville tjäna mig med denna gåfva —. Vidare säger L. att när Dr. Lee's talare kommo blef han och flera lösgjorda, från skammens smygvägar. Menar L. att ordet "skammens smygvägar" betyder hvad han anklagat mig och syskonen för, då är han mycket feltagen om ordets betydelse, emedan denna sak, var hvarken skam eller smygvägar för de första kristna, och ej heller för oss. Ordet "skammens smygvägar," hänsyfta till syndiga laster och handlingar utförda i smyg. Det finnes dock skammens smygvägar, som L. har utfört: Genom att få prenumeranter af Tolken i St. Paul, att till sig öfverlemnna uppsägning af Tolken. Han lyckades uti sitt företag; att få några att göra detta, hvarefter han triumferande insände deras uppsägning till mig. Vidare är en annan skammens smygväg som L. gjort sig skyldig till, hvilket är att han under de senare månaderna har bistått en kvinna att utprångla stulet gods, — hvilket var en del fotografier som blifvit aftagna, af en del af syskonen när jag var med dem ute på en fisktur. Dessa fotografier blefvo sedan stulna ifrån Tolkens kontor. Nämnda kvinna gick till Mr. Larson i St. Paul, i hvilken hon fann en god kompanjon, hvarefter fotografien togs öfver och af dem förlöjligades, och sedan —

REDAKTÖREN FÖR TOLKEN.

Jag nödgades härmed gifva ett kort svar till den sig själf kallade store profeten Albert Dahlström (red. för S. T.) Först vilja vi pröf-

va sannheten hos denne sig själfkallande Jesu Kristi sändebud, tillika med hans trognaste anhängare. Och sedan vilja bedja hvarje läsare att undersöka, och se om de finna karaktären, hos Apostlarna, eller andra Kristi vittnen, hvilka D. vill ställa sig i jämbredd med, hvilka kunna måtas eller kodkännas vara öfverensstämmande med ett apostlalif.

Först skulle det vara utaf största intresse för mig och flera personer; att veta hvilka onda och dåliga rykten som vi har gjort oss skyldiga till, hvilket D. beskyllar oss för att vi ha utfört onda och dåliga rykten om honom och hans lära. Och för det andra hvad bevis som han äger att jag icke själf är författare af hvad jag skrifer.

Men det tror jag att vi hafva lösningen uti ordspråket som lyder: Genom sig själf känner man andra. D. har nog att emedan han själf är oförmögen att sända några utaf sina skrifter i pressen, innan de blifva förbättrade utaf andra, så är förhållandet med flera. Men det från hans egen hand utgånget, röjer sig själf både i stafning och gramatik, ändock han har gjort stora och förhoppningsfulla förkofringar uti sitt modersmål sedan han började att uppträda.

Dahlstroms sätt att tigga penningar känner nog endast de till som varit i hans samfund någon tid. Jag skall längre fram meddela för hvad ändamål, nämnda sju män blefvo tillsatta. Detta var ett nytt penningefiskeri utaf D. utan någon förbindelse med alla de andra gapande påsar.

Och D. talar om skammens smygvägar. Först beskyllar han mig såsom begagnande en smygväg och skam, genom att några personer slutade sin prenumerat på hans tidning S. T. Under den tid när jag var en medlem af hans samfund då sparade jag hvarken tid eller penningar för att få hans litteratur spridd. Jag fick då en massa prenumeranter på hans tidning, och en del af dessa kommo till mig med uppsägning, när tiden var utlupen, och jag insände då en lista till D. Han blef då ännu fiendtligare emot mig. Men "otack är världens lön."

Angående hans omtalade fotograf är det nog hans egen skam och smygväg, fast den genom sällskapets oförsiktighet kom i dagen. Den person som tog korten gjorde en liten affär genom att sälja dem. Men när det sedan blef frågan om att korten voro uppseendeväckande då nekar denne D:s favorit, och när det var granskning och undersökning då gifver hela sällskapet vittnesbörd att de inför D. och hvarandra hade ingått en helig ed, att de icke skulle låta dessa kort komma ut eller visas för någon. Är detta någon skam eller smygväg?

Orsaken hvarföre duplicates voro tagna var att när D. pålyste en "picnic," som han och hans samfund skulle hafva förra sommaren han då på det strängaste och allvarligaste förbjöd dem att leka några oskyldiga lekar såsom att springa "Last couple out" o. d. Och när de fingo se hans beteende på fiskturen då blef det en gåta för många hvilket som var orättast att leka en allmän lek, eller hafvande hans oanständiga ställning, hvilket kortet ter.

För många kanske det skulle vara af intresse, att höra något om den själfgjorde store profeten Albert Dahlstroms äfventyr under hans vistelse i tvillingstäderna. För omkring fem års tid sedan anlände han hit från Chicago. Han började då att predika på gator och gränder. Hans hufvudsakligaste subjekt var att skälla på prä-

sterna och andra kyrkans ledare, benämmande dem: Horbockar, och äktenskapsbrytare o. d. Hans hustru vistades då i Sverige. Men efter en kort tid, af hans vistelse här, dök det upp i dagen och visades att han hade stått och stod uti ett allt för intimt förhållande till en omyndig och föräldralös flicka Anna H. och förfört henne. Han hade nog då kommit i lagens och rättvisans händer, om vi icke lyckats att ställa förmyndareskap för flickan. Men till all lycka för alla var att barnet dog kort efter födelsen. Hvar och en kan nog draga en slutsats hvad känslor det skulle vara för en kär och älskande hustru att mötas med sådana nyheter, vid sin återkomst. Vi tillåtes icke för utrymme skull, att något tala om henne. Men hvarje rättänkande människa må nog erkänna att hon är och var en ädel och älskvärd kvinna, som kunde öfverse och förlåta ett sådant brott och flera gånger uppträda i stora folksamlingar, och urskulda honom och förklara att han hade henne förlåtelse. Men hon har måst lemna honom flera gånger, orsaken vet hon nog bäst själf. Men hvar och en kan nog draga sin egen slutsats, när ni får veta att hemmet hos en medelålders änka är, och synes honom mera lämpligt än hans eget hem, med älskande hustru och två de mest älskvärdaste barn. Hans hustru non var villig att uppoffra all sin förmåga att vara hans hjälp uti hans verksamhet. Men han har mera förtroende för nämnda änka, och har hela sin expedition hos henne, och har haft för flera år.

Det var för nämnda änkas och en annan af D:s favoriter en ung flickas underhåll, som vi sju man blefvo tillsatta att insamla medel. Dessa skulle ut på sina lustresor, under sken af missionärer, när det behagade dem. Då fordrades penningar för dem för järnvägsbiljetter, liveryriggar och städernas förmånligaste hotel. D. uti sin Tolk gifver dem titeln profeterande systrar.

Att D. är ganska frisinnad uti äktenskapsfrågan, torde nog de veta som har läst hans bok därom, hvilken han skref till sitt försvar när han hade förfört Anna H. Han synes hafva rätt till alla unga damer, hvilka kommer i hans omgifning. Och genom hans många resor, kommer han i beröring med många. Vi vilja återgifva en kommunikation, som han hade med en ung dam Frieda G. från Chicago. Han väntade denna dam, men i stället för att som en rättänkande och ärlig man skulle hafva gjort tagit henne till sitt hem när hans hustru vore hemma, tvingade han sin fru att resa ut på landet med barnen. Men sedan när nämnda Frieda kom syntes han taga mera intresse uti henne, än hvad han någon gång haft för sin hustru. Hvilket visades att han var ute i hennes sällskap och tog henne till platser hvilka hans hustru hade bedit honom under fem års tid att få se.

Och när fru Dahiström kom hem från sin resa på landet fann hon några damartiklar uti sitt bedrum, hvilka voro främmande för henne, och icke voro där när hon lemnade. Hvar hade dessa kommit från?

Vidare vid ett annat tillfälle när han kom hem från en fyra månaders resa. Då var nämnda änka den första som han besökte föredragande henne framför hustru och barn. Och första natten efter hemkomsten från sagda resa var han sidd på stadens gator efter kl. 11 promenerande med två unga damer. Var hans plats hemma, eller ute med damer vid denna tiden på natten?

Orsaken hvarföre han gjorde omtalade längresa, skall ingen veta, men nog kan vara sagt att han var efterfrågad af poliserna.

Mycket mera kunde vara att säga om denne nye själfgjorde påfve, ty en påfves ställning intager han hos sina anhängare. Men detta må vara nog för att skildra karaktären. Ett varnande ord må vara nödvändigt till föräldrar, hvilka äga unga och älskvärda döttrar, att de hafva ett vakande öga på dem, när de äro i hans närhet, att de icke måtte komma i frestarens snara. Ty uti honom bor samma köttsliga sinne.

Hans hustru har nu återigen måst lemna honom. Få äro de kvinnor, hvilka kunnat genomgå hvad hon har gjordt för en dålig karaktärs skull hos en så kallad äkta man.

Men må vi kanske ursäkta honom, ty detta är en del utaf hans trosartiklar att mannen skall hafva flera hustrur, utan laglig sammanvigning. Se hans bok om äktenskapet.

Vördnadsfullt,

C. E. L.

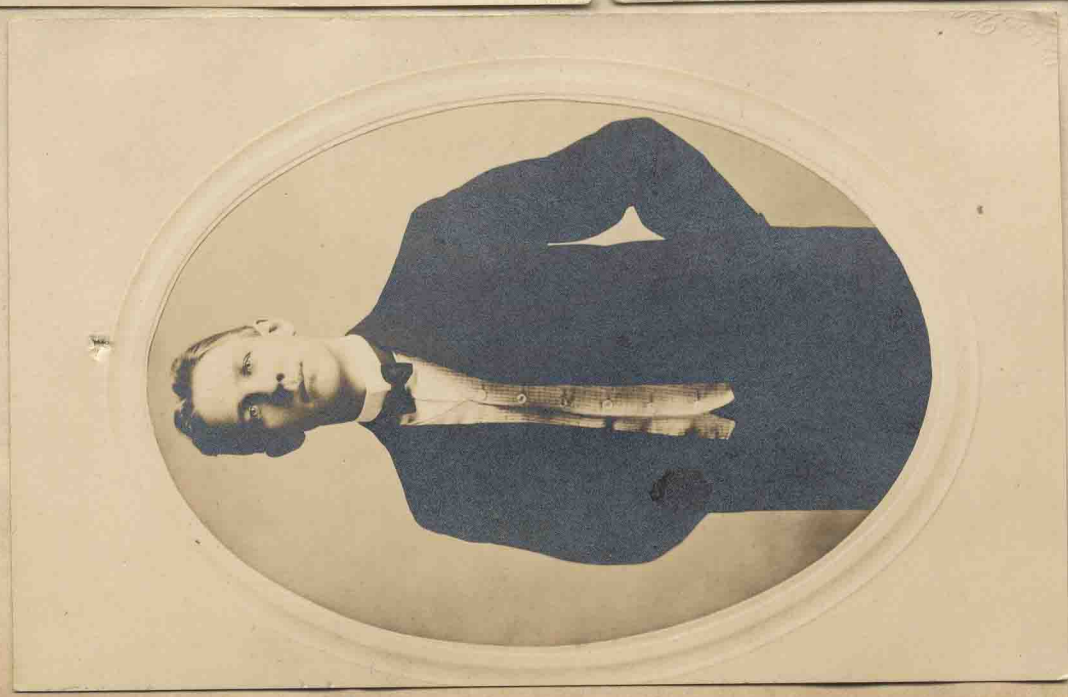
** Sålides morron*

not call for
return to 1311 S. W. St
Tacoma Wash

FACD
MAR 2
2300
W.S.

Till. Polischefer
Polisstationen
Stockholm
Sweden

Sådant händer

Käseri

Ej sällan nu för tiden är det någon svensk-amerikan, som får äran göra sin rond i Sverigepressen, oftast, det måste lyckligtvis erkännas, på ett hedrande och för oss svensk-amerikaner smickrande sätt. Än är det en "svensk som lyckas i Amerika", än en "svensk maskinarbetare som blir läkare", eller en "svensk torparpojke, som blir präst" o. s. v., men denna gång är det den till Sverige för någon tid sedan förrymde vinkelpredikanten Albert Dahlström som man ägnar särdeles stor uppmärksamhet i Sverigetidningarne.

Under rubriken "Äktenskapssvindlar under religiös mask", skriver den stora Stockholmstidningens Dagens Nyheter i sitt nummer för den 30 jan.:

"Den såväl i Sverige som Amerika sedan åtskilliga år tillbaka mycket omskrifne predikanten och äktenskapssvindlaren Albert Dahlström gästas f. n. sitt fosterland och lär uppehålla sig i närheten af Flathult i Småland. Det är en man som folk bör se upp med. I Amerika har han upprepade gånger stått tilltalad för sedlighetsförbrytelser och brott mot lagen för hvit slafhandel, men det är knappast troligt att det afskräcker honom nu — det har inte gjort det förr. Redan för flera år sedan anslogs antalet af unga kvinnor som af Dahlström lockats från sina hem till närmare 50, och denna summa har sedan dess säkerligen ökats."

Tidigare ha hans valplatser hufvudsakligen varit Chicago, St. Paul och Minneapolis, men hans senaste bedrifter ha ägt rum i Tacoma, där han nyligen dömdes till fem års straffarbete under en process, vid hvilken det framkom att han i denna stad förfört 30 unga flickor. Hans advokat väddade emellertid till högre instans och utverkade att Dahlström frigafs mot 6,000 dollar borgen. Han passade då på att rymma till Sverige, och det kan naturligtvis befaras att han äfven här börjar sin verksamhet. För att om möjligt förekomma detta ha föräldrarne till två af Dahlström förförda flickor i Tacoma tillskrifvit Dagens Nyheter och anhållit att få varna särskildt landsbygdens befolkning för den ogenerade predikanten.

"Han kom till Tacoma 1913", skriva de, "hyrde en lokal och annonserade i tidningarne att 'Alb. Dahlström, Jesu Kristi tjänare', skulle hålla religiösa möten samt inbjöd skandinaver att besöka dem. Han gjorde dess-

utom själf besök i hemmen för att agitera för sina möten. Då våra flickor alls icke voro religiösa, brydde de sig icke om hans inbjudningar. Men han forfor oförtrutet att besöka dem 'för att föra dem till Gud', som han själf sade, och till sist lyckades han få dem fullkomligt under sitt inflytande. Han förklarade då att han fått en gudomlig ingifvelse att de båda skulle bli hans hustrur, och den ena af våra döttrar, Edna Englund, narrade han med sig till California, med uppgift om att han icke var gift. Han har emellertid låtit viga sig vid den ena kvinnan efter den andra för att där-

på öfvergifva dem, i flera fall sedan de blifvit mödrar. Vi ville gärna för att skydda våra landsmaninnor genom tidningarne varna dem för den listige förföraren, som besitter en fullkomligt hypnotisk makt öfver dem han utser till sina offer."

* *

I numret för den 6 febr. skriver samma tidning:

"Dagens Nyheter meddelade för några dagar sedan at den bekante svensk-amerikanske äktenskapssvindlaren Albert Dahlström efter några års frånvaro nu åter befann sig i det land som sett honom födas och dit han tagit sin tillflykt undan den amerikanska lagens straffande arm. Dahlström torde då ha vistats i Småland, men att döma af åtskilliga meddelanden som Dagens Nyheter de senaste dagarne motagit, hedrar den celebre mannen i detta nu hufvudstaden med sin närvaro och befinner sig, som vanligt, på eröfringsstråten. En arkitekt, som för några dagar sedan var på resa på ett tåg söderifrån, berättar att i samma kupé befunnit sig en person, som han senare efter porträttet i Dagens Nyheter med säkerhet ansåg sig kunna identifiera som Dahlström. Mannen i fråga hade under resan slagit sig i språk med en ung kvinna med tilltalande utseende på ett sätt som var så påfällande att Dagens Nyheter meddelare fick det intrycket att mannen måste vara en agent för hvit slafhandel. Han tycktes fullkomligt hypnotisera sin interlokutor, och då denna vid Saltskog lämnade tåget hörde iakttagaren att de två kommo öfverens om ett senare sammanträffande.

En annan meddelare, en husmor, har blifvit tämligen obehagligt berörd af att hennes tjänarinna, en ung svensk-amerikanska, som endast vistats en kort tid i Sverige och som icke förut gifvit anledning till några anmärkningar, plötsligt börjat stå i rapport med en mystisk kusin från Amerika, lydande namnet Dahlström. Husmodern hade aldrig lyckats få se mannen ifråga, men hans röst i telefon gjorde ett synnerligen obehagligt intryck genom sitt insmickrande tonfall. Hon hade dessutom lagt märke till att flickan på lediga stunder med förkärlek ägnade sig åt läsning af något slags andaktsbok med initialerna A. D. Vidare ha ett par fosterföräldrar i Sundhyberg berättat för Dagens Nyheter att de häromdagen gjort den upptäckten att ett litet fosterbarn de för någon tid sedan tagit till sig säkerligen har den svensk-amerikanske svindlaren till sina dagars upphof."

Det är föga vackra saker som här sägas om Albert Dahlström, och de äro fullt berättigade, äfven om man torde ha "skarfvat" något vid uppgifvandet af hans offers antal. "Predikant" är dock ett för godt ord att användas i det sammanhanget, ty Albert Dahlström är visst ingen predikant, äfven om han själf stötar med den titeln. Det mest underliga i hela hans historia är att människor varit så godtrogna och lättleda att de blifvit hans anhängare.

Carl Smålandsson.

Exemplet tillkommit 2.3. 1915

Tacoma, Wash. Nov. 1914.

EN UPPLYSNING TILL EN DEL AF ALBERT DAHLSTRÖMS LEFVERNE I MÅNGJIFTET,
SAMT HANS RÄTTEGÅNG, OCK SKILJSMESSOMÅL I SEATTLE, WASHINGTON 1914

Vi som föräldrar känna oss förpliktigad att gifva en upplysning till eder i Sverje, till en del vi kunna icke uppgifva allt för utrymmets skull. Hvar Albert Dahlström har utfört ibland våra två flickor, Edna och Hilda Englund här i America, samt tillfogat oss gamla föräldrar, och de öfriga syskonen en stor sorg. Han har runt 14 års tid lefvat ett omoraliskt lif i den så kallade (mannakten.)

D. tror på månggiftet, han kom till Tacoma, Washington, den 15de, Nov. 1911, för att holla föredrag. D. gick omkring i vår stad för att finna upp svenska familjer, för att bjuda dem till sina möten som skulle förekomma i en Dansk Lokal, 1553 So. Tacoma, Avenue.

D. Kom till vårt hem ock räckte oss en utaf hans hand skrift hvarpå stog; skrifvit:

"ALBERT DAHLSTRÖM Jesu Kristi Tjänare ock Sändebud."

Samtidigt såg han våra bägge flickor Edna ock Hilda, längre fram i tiden efter han blef närmare bekant, inbillade han dem att vid första stund han såg dem, fick han en ingifvelse af Gud att han skulle hafva dem bägge två till sina hustrur.

Tiden gick, ock D. sökte med alla krafter att bli vidare bekant med våra flickor, som nu dessa hade sina nöjen uti verlden, lyssna litet till D.s inbjudning på hans möten, men D. fann råd att kunna utföra sin outgrundliga stora list med att fånga dem. Han insvepte sig i en falskgördel, för att gömma sin listiga tillvägäende, sägande att dermed göra Gud en tjänst, och beflitade sig att draga dem till Gud. Samtidigt tjusa dem och så i smäningsom vann deras förtroende. D. reste till och från efter som han tordes, i all oförmärklarhet öppna på sin falska kappa inför dessa syststrar, som i och med detsamma lotsas draga dem till Gud, låde han ut sina listiga krokur, med att lära dem om äktenskapet ur gamla testamentet, om Salomo och David o.s.v. Huru monga hustrur de hade, och han sjelf sade att han var gift med Martha Pederson, efter ordet i gamla testamentet, (ock inbillade dem en löng att han icke var lagligt gift med Martha P. som han i värkligheten var som dock sedermera visade sig i skillsmessomålet med henne.) Och han sade dem det var Guds vilja att en man hade flera hustrur Till sist blef det aldru nödvändigasde for D. att tillsammans med dem studera äktenskapet i (Gamla Testamentet,) och det nutidens äktenskap vi har efter denna världens lag, den förbannar D. for öfrigt allt hvad lag heter.

Tiden gick, och Hilda reste till Fresno, California, för att en tid stanna der hos en syster Anna. Under tiden hade D. många listiga krokur att framlägga for Edna, då han nu trodde sig vunnit något i sitt spel, började han inbilla Edna att taga dopet, och undervisade henne om det i Bibelen o.s.v., för att dermed kunna vinna henne till sin församling.

Tiden gick, och D. i sin angelägenhet, fick Edna att döpa sig af honom, samt med händers påläggning. O! så hemskt. D. tillhör dem som går in i husen och fångar kvinfolk, hvilka äro belastade med synder och drifvas af mongahanda lustar. Pauli andra brf. till Tim. 3:6, V. Och tar Guds ord till täckmantel för sina gräsliga synder.

År 1912 på hösten företog D. sig en long resa, en s.k. missionsresa, till östra staterna, Minneapolis, Duluth, Chicago, samt Rockford, Ill, och andra små städer. Som han nu en längre tid har tjugat Edna och narrat henne att tro honom med sitt hala tal, och pröfvat med all list att få henne med på resan. D. sade hon kunde trösta på honom, derigenom han var sänd af Gud o.s.v., samt med sina afventyrliga listiga planer som det icke fins ord att förklara.

så van denna sjelfgorde tjänare äfven detta mål. Han fick henne under sitt hypnotiserade inflytande. Han brukar studera sådana böcker säges det, allt försiggick i all hemlighet. Edna blef strängt förbjuden att omtala detta för någon, angående det företag hon har gorat, att vara hans hustru efter Guds ord. Hon blef högst förvånad öfver en sådan hemlighet, all den stund han öfverbevisade henne att det var Guds vilja och enligt Guds ord att hafva flera hustrur, och hon sade honom, att Guds ord och detta företag behöfves ej hållas hemligt när det sker under Jesu Namn. D. med sin stora list blef icke försagdt, utan slog upp Joh. Evan. andra: 24., och visade henne att Jesus sjelf betrodde sig icke åt dem nemligen sina lärjungar, och hon såsom ett ungt barn kunde icke fatta och första dessa ord som Jesus utalade hvid detta tillfälle.

Resan skulle nu företagas, och D. tog kosan till California, men som Edna alltid hade hört att resan skulle bli österut, började nu att finna ut D.s list. Emellertid resan anlände till Fresno, Calif., och der sökte D. upp Ednas syster Hilda nu tillstog Hilda att D. och hon har brefväxlat hela tiden sedan hon lemnade Tacoma, Wash., och det var omkring två månader sedan (nu började han att lägga ut sina listiga krokas som han alltid begagnar sig utaf att bedraga unga oförståndiga flickor till sin församling.) D. overbevisade äfven Hilda om dopet och att hon tillsammans med D. skulle studera dopet i Bibelen och att det var nödvändigt för D. att döpa henne, när dophandlingen var förrättad begärde han henne till sin med-hustru.

Edna har för länge sedan funnit ut hon sjelf var bedragen och förmanade D. att han icke skulle bedraga Hilda. D. började då att hota Edna och att hon i det tillstond hon var uti fick gå hvarthän hon ville om icke hon var belåten samt sade henne att hon var ogudacktig, och icke var Guds ord, samt honom underdånig som var sänd af Gud. Han blef mycket ond på Edna samt straffa och hotade henne på alla sätt, för att dermed få henne att vara honom underdånig, hon fick utstå oändliga svårigheter tillsammans med honom som han ifrån början med sin list bedrog henne, allt under Jesu Namn

Edna fick sina ögon öppen allt mer och mer efter som tiden gick öfver D.s hemska gärningar. Edna till sist lemnade dätta syndiga lif, och blef då strängt förbjuden och hota henne att hon skulle bli så illa utskämd inför verlden om hon skulle omtala deras lif tillsammans, och appsolut förbjöd henne att omtala att han har tagit syster Hilda som sin hustru. Emellertid kom Edna hem och omtalade för oss föräldrar, hans usla lif och hans stora list med att hålla dem fongna och det lif han lefde tillsammans med dem under resan och så länge Edna var tillsammans med dem. Allt var så hemligt ifrån hans sida att Edna icke vågade skriva hem till oss och omtala hvilken stälning hon var uti, han skulle läsa hvarge bref hon skref och hon fick vara glad att han undkom med lifvet.

Emellertid var Edna kvinnogägaren allt för klok, hon var uppricktig och rättänkande inför Gud, hon lät icke D. skrämna sig längre hon kunde icke utstå, och vara med-veten om att alla de hämska bedrifter han utförde samt ett stort hyckleri skulle få vara rådande i all hemlighet under Jesu Namn. Hon tog häldre skammen öfver sig för att uppenbara D.s syndiga lif och till en varning för alla unga kvinnor som kommer i hans närhet, och till en stor skam och vanära för alla som har hjälpt honom igenom alla skamliga smygvägar.

Edna ville lefva för Gud, och fattade hvad hon blef undervisad ifrån Bibelen om äktenskapet så långt hon förstog, men D.s stora list kunde hon icke från början fatta, men till sist blef Herr D. bedragen uti sina hemligheter. Här kunde det vara mycket att skriva om den s.k. missionsresa tillsammans med våra flickor som han har narrat med sig, han har emellertid räknat ut det ganska väl för att icke bli det minsta mistänkt uti de församlingar der de drog fram i Minnesota, nemligen Duluth, Virginia, St. Paul, och Minneapolis, hvilken plats Edna lemnade D. och Hilda det var i slutet af Dec., 1912, när då Edna kom hem och vi fick veta deras förhållande, skref jag genast som fader ett ganska strängt bref, att de genast skulle skilja sig ifrån hvarandra. (D. har då allaredan hypnotiserat Hilda och fått henne uti sina klor så att hon stog på hans sida, och har gorat det allt sedan denna tiden både genom bref och i rättegången som han alltid har varit van hvid förut ifrån alla hans kvinnor som han har varit i berörning med samt hans anhängare som kallas den (Heligas Församling) alla dessa har stödt på D.s sida till försvar både med ord och medel för att hjälpa den brottslige.)

Men som de då icke ville åttlyda min förmaning att skiljas åt, utan då i stället börjar att öfverhopa oss med skandliga bref, hans missions resa var äfven att besöka Chicago samt Rockford, Ill framkommen dit hörde vi icke något ifrån Hilda på en längre tid, vi sökte genom posten i Minneapolis men allt förgäfves, vi vände då oss till Chicago till D.s vänskrets och gaf upp hennes utsende, vi fick då veta en sådan flicka som vi uppgaf var med der på alla de möten D. hade der på platsen. Folket började draga mistankar på henne, samtidigt vägrade D. att uppgifva sin bostad för sina trossyskon, de viste hans tillvägagaende uti de flydda dagar med flickor den tid han var bosatt i Chicago för runt en 6 års tid sedan. Men hans trossyskon trodde nu att han under den tid han lemnade Chicago hade beträdat sig. Men i all öfveraskning fan de ut hans gamla skamliga smygvägar. (Han hade under den tid han varit på besök ibland hans folk i sanning varit en falsk profet.) Vidare reste D. till Rockford för besök samt Chicago, troligen tankte han att blifva oförmärkt för hans trossyskon men det lyckades honom icke, han var synlig der två gonger vi fick genom bref veta att Hilda skulle lotsas ha plats uti en förstad af Chicago, LaGrens, på detta sätt uppehåller han flickor och spänner penningar på dem, hans vana är att folket är så villiga att underhålla hans kassa när den börjar att bli tom det är hans vanliga tal. Hilda har nu varit gömd under D. vård allt sedan 1912 vi har ganska litet hört utaf Hilda under denna tid, de få bref hon har skrivit har varit oförskämda samt vägrat uppgifva address och dato, vi har fött nöjdt oss med att finna ut hvad brefvet har blifvit stämplat ifall det var någon rättvisa i det stycket.

Var stora sorg går ej att beskriva, vi skref till D. och bad honom bekänna sin synd och öfvergifva samt bättra sig och lemna vår dotter Hilda, men allt förgäfves, vi ville han skulle uppgifva hennes vistelseort men han nekade äfven till detta, och svarade att Hilda var gammal nog att reda sig sjelf, samt hota oss med lögnen att dermed skulle skrämna oss at vara tysta.

Vi åttade mycket litet på hans uppdictade historier, all den stund han icke ville bekänna och öfvergifva och lemna Hilda så började Hilda's broder hota D. med lagens åtgärder detta var sammaren 1913, han var då ute på missionsresan, samtidigt gaf han ut en teodning med namn "Sanningens Tolk" vi blef uti den från D. sida utsatt för förföljelser och det var många skändligheter med olika namn.

Antagligen börja D. att frukta att vi skulle draga honom inför rätta, och därför börja han att öfverhopa oss med lögnen af mångahanda slag, i en hast försvan D. och reste till Canada och gömde sig han som alla andra

brottslingar gör och har gjort. D. sveper omkring sig en falsk kapp och skrifer i "Sann'sgs. Tolk," att han reste till Canada i afsikt att under-

söka de fält som möjligen kunde finnas der för ordets arbete. Jag fick kännedom om att min kassa blifvit tom och det öppnades tillfälle för mig att få arbete här. Jag blef bjuden plats att sälja byggnads tomter i en stad i Alberta. Detta var böde lätt arbete och hög betalning, men efter jag arbetat någon tid fan jag det utaf en sådan natur att jag ej kunde sköta min plats, om jag ville behålla mitt samvete rent. (Vackra ursaker.)

D. har sin farn 16 engelska mil öst om Everett, Washington der hade han sin lagliga hustru med två små barn. (D. har bildat en Coloni der på platsen, som jag skall vidröra längre fram.) Han lemnade således sin familj för sin s.k., missionsresa, hennes lif tillsammans med D. har varit mycket rörande hur hon har kunnat haft tålmod i alla dessa år, är oförklarligt. Hon kunde nit icke uthärda längre, att se sin man bedraga flera flickor, ty hon viste det var hans gamla vana att då han tröttna på dem, lemna han dem i sitt öde. Hans hustru Martha öfverlade med sig sjalf, ock tänkte nu att göra ett försök med att få ett slut på detta elendiga lif som D. utförde med sitt månggifte.

Han blef mycket ond på sin hustru, och bröt upp hemmet, samt lemnade hustru och barn till sitt förderf, D. fattade straxt sitt vapen "Sann's Tolk," Aug. numret 1912, han skrifer en artickel med öfverskrift: "Har en man rättighet att straffa en ond hustru." Och vill dermed jifva allmenheten en vink om att han var den som hade en ond hustru, och talar om Abraham i samma artickel, och vill taga hans exempel hur han dref ut Ismaels hustru ut ur tältet, därför hon var en ond kvinna, så ville äfven D. taga detta exempel till sin täckemantel och drifva ut sin hustru Martha, därför hon blef honom olydig då hon blef emot sin here i mångiftet och det huckleri han förde, men D. aktade sig mycket väl att nämna var hans hustrus orsak var, ty han har då veta att det har blifvit till hans nackdel.

Samtidigt lät han henne förstå att hon var för alltid förskuten, i-bland annat skrifer han till henne, nu kommer Gud och straffar dig därför du missunnar mig sällskap, trefnad och lycka. Du skall få härefter sorg oro och ängsla i alla dina dagar. Du har brytit emot mig samt Guds ord och läran, o.s.v.

(Dahlstrom's Lara Forstas"

"Martha Dahlstrom var i små omständigheter i hemmet, hon måste slita andras gamla kläder, till en början sände D. henne 12 daller per månad, detta skulle hon och barnen lefva af, samt klåda sig, samt värme och ljus, hon becom ingenting af farmen, ty den var utarenderad. I sin stora sorg förstog Martha mycket väl att det lilla underhall hon hade skulle äfven snart taga slut. Det dröjde icke länge förän det så gick, hon kunde icke utsta längre i sitt öde, hon bad sin moder under tårar och bön att få komma hem till henne i Chicago, Ill., detta var i Maj, 1913. Hvar skulle modren annat an kunna förlåta sitt barn, ehuru hon har gjort så mycket ondt emot sina föräldrar."

Vi vill här hänföra läsaren till en bok som modren har författatsom handlar om fru Pedersen's sanningar, som motsvarar D.s löngner, Sidan 15 och 16de, som innehåller följande, D.s plan att bort röfva vårt barn:

"En dag i April månad hade profeten D. bestämt sig för en resa till Rockford, Ill., för att hålla evangeliska föredrag, men som progeten tyckteej om att resa ensam, så kom han hem till Rosland. D. sökte med sitt

ormslingrande tal och listiga tillvägagående föreställa att han hade ett sådant symparti med oss alla, D. sade att Mr. Pedersen skulle handla mycket förståndigt ifall han tillåt sin familj göra denna resa. Allt var så väl beställt och ordnat, och han skulle med all säkerhet se till att familjen skulle komma hem mer än glad öfver sin resa. D. sade att han har anordnat det så att vi skulle få stanna hos en familj som hade två stora rum, till vart förfogande jag fan snart ut efter jag kom till Rockford, att inga rum vore beställda åt oss, hvarefter vi fingo taga in hos en familj, och fick kvälsmat. Detta var mellan 10 och 11 på kvällen, då fick jag befallning att stanna kvar där och profeten lät mig veta att han tillsammans med mitt barn Martha samt Mr. Och Mrs. Carson skulle taga in på ett hotel hvarest rum vore allaredan beställda för detta sällskap, fastän det var emot min vilja, så beger sällskapet sig i väg, hvad skulle jag göra, jag var i en frammande stad, mitt i natten.

Detta handlingssat gjorde emellertid, att den helige D. fick göra bekantskap med Rockford's fängelse, detta var i Maj 1907, D.s medhjelpare eller handtlangnare vore honom bejalplig så att medan han var i fängelset så gömde de mitt barn med tilljelp af andra D.s gynnare. Målet kom upp innan jag var beredd för det och förlorades. Läsaren kan tänka sig att D. var belåten, han fick så brott med att skriva, ja han t.o.m., sände "speciala bref" till sina anhängare. D. tillsammans med sina vänner glädde sig, men glädjen blef ej lång detta var på morgonen klockan 10 på kvällen efter D. hade hallet sitt föredrag i hvilket han begagna författaren till text, så lägger lagens embets man sina vantar på denne själfgorde Guds tjänaren i jen och förslar honom bort till fängelset, vi möttes vid domstolen. D. blef satt under \$500.00 borgen, D. kom till Chicago möjligen trodde allt var tyst och efter sin vana sökte så godt han kunde att gömma sig i någon vrå, men det dröjde ej längre innan blårackarna utförde sina ärders, och forde honom till Harrison Polis Station, vi hade hela tiden sökt efter vårt barn men hon förblef alltid borta. Sidan 20, jag vill nu fästa uppmärksamhet till hvad vårt barn har fått lära sedan hon lemnade vårt hem. För det första, när domare Newcomber befalde D. att bringa flickan till tingsalen om han ej gjorde det, vart han tillsagd att ej gå öfver statsgränsen, ej heller taga henne öfver gränsen, men i stället för att göra som andra lyda lagen så gör han sig till en lagbrytare i det han tager henne med sig och reser öfver till St. Joe, Mich. Läsaren torde undra hvad han gjorde där, jo hör, D. hade beviljats skiljsmäska från sin dåvarande hustru Ella några dagar förut och som lagen i vår stat förbuder ingaendet i nytt äktenskap inom ett år, så hittade han på råd, han tager vårt barn och sätter det i spetsen för alla hans uselheter och gömmer sig själf, med alla sina svarta garningar, bakom ett oskyldigt barn som ej viste bättre än allt låta locka sig hvad som hälst. I St. Joe, Mich, går han upp och svär falskt för att kunna utfå rättighet att gifta sig, hon svor falskt på att D. ej hade varet gift förut, och svor falskt på sin ålder och när hon kom inför domstolen i Chicago gjorde hon sig åter skyldig till samma brott, detta tilldrog sig i Juneville Court, hon talade läng för att befria D. från straff, äfven hon själf utsätter sig för den största skam därför att på detta sätt sökt skydda en brottsling.

D. har gjort henne till en medbrottsling till en skam ibland vart folk nu får hon stå der tills han har druckit ur den sista droppen som han har slagit i åt henne, när hon ej bli räddad så får hon stå der stackars barn, tills hon själf vill öppna sina ögon öfver elandet, men monga lidanden förestår henne. Hon kan icke säga att icke vi har gjort allt för att rädda henne, O! tänk under allt detta är hon af D. bedragen till att tro att det är Guds skull för hon står der, då hon låter han göra henne till en brottsling inför Gud och menniskor.

Detta är ett litet utdrag ur Fru Pederson's bok, ar 1907, som är mycket rörande att läsa, angående D.s lefverne med Martha, samt flera unga kvinnor som har blifvit af D. bedragen, samt alla rättegångar i Chicago och Rockford, Ill:

"Det ar oss även bekant att en familj som var med på resan till Rockford, besökte D. i fängelset der han nu var innom lås och bom, denne familj sade till D. att gifva igen Martha till sina föräldrar annars kan vi alla bli inom lås, handsvarade dem, detta kommer ej att så ske, samt sade dem skynda och göm eder, att ingen får spår efter eder, och begärde samtidigt af dem att vid rättegången de skulle infinna sig och bli på hans sida i vittnesmalet som alltid är D.s vana. Denna familj höll sig undan-gömd i stor rädsla och första tåg som anlände till Minneasota, fick stå dem till tjänst att få lemna missions resan tillsammans med D. i Rockford. En fin missions resa.

Hvar skall D. få till straff för sin gräsliga synd, om hans ögon skulle öppnas, skulle det ej bli godt för han att lefva, men han är död i sin synd och därför kan han utföra alla slags synder hur mycket som helst utan eftertanke."

En annan tilldragelse ur samma bok som timade ar 1899, i St. Paul, Minneasota.:

"D. hade en plats på Payne Ave., 846. Han öppnade sina föredrag och drog en stor falkmassa efter sig, och prunka med det namnet, "De Heligas Församling," det dröjde icke länge för'n frukterna började att visa sig i anslutning af några unga kvinnor, då började denna Heliga Profetens lusta att brinna och under det han predikade om Guds rikets evangelium kastar han sina heriska blickar öfver de unga kvinnorna, och snart var hans offer utset. Ett 15 ars gammalt barn, utan föräldrar eller anhöriga, hennes namn är Anna Hagstran, detta barn vistades då hos en familj vid namn J.W. Svanson, 1026 Burr St. Emellertid det dröjde icke länge innan det blef uppenbart att det arma barnet var i hafvande tillstånd, hvilket denna Heliga D. var skulden till, oaktad han var jift den tiden med hustru vid namn Ella. När D. såg han ej kunde dölja hvad som han har gort sig skyldig till begaf han sig till Chicago, det stackars barnet lemnades utisitt öde i sorg och skam för att vårdas af andra goda menniskor. D. åberopa sig på i sin tidning att det ej är en persons vilja som bestämmer en dylik handling utan tva, D. som en jift man, till bekänner sig att vara sänd af Gud att frambara rikets evangelium ibland folket, och försöker att skuta skulden på det arma barnet hvilket jag önskar hvar och en må lägga märket till, detta är hans sätt at gå tillväga, märk nu som följer: Detta är en bekännelse af Anna Hagstrand hvilken en tidning vid namn "East Side Star" St. Paul, Minn., publiserade Januari, 1901, hvilket de säga att hon sjalf afgifvit nämligen att D. sökte tvinga mig att lemna staden och jag är rädd för D. trossyskon äfven de vill tvinga mig att gå till ett hem för att dermed undangömma saken, detta är Anna Hagstrand's egen bekännelse. Om någon betviflar eller vill veta inför hvilken Anna H. har gjort denna bekännelse på denna fråga får jag besvara att hon har gjort det inför tidningen, "E.S.T., samt inför Mrs. Svanson som då vårdade sig om A. H., mycket mer kunde sägas ur samma berättelse uti Mrs. Pederson's bok, sidan 13 och 14. "

Emellertid har D. varit aresterad enligt hans eget vittnesbörd 16 ganger förut, D. hade mycket bratt i mellantiderna med att afäntligt förehafva extra föredrag, och dermed beklaga sig hur han har lidit likt Jesus och apostlarna, för ordets skull. Samtidigt författa D. en bok med dess namn "ALBERT DAHLSTROM'S BROLLOPS GAVAN," ar 1907. Den innehåller 149 sidor, bokens innehåll ar skrifven i en mycken snillrik form, och för dem som icke

känna D.s intriger och hans stora list med att halla folket i blindhet, är för dem en omöjlighet att kunna finna ut dessa ihopspunna löngn historier som han skrifer för dem som intet vet af allt hur det här gått tillväga. D. gör sig alltid själf fri, och motparten får skulden och mer till. Vill här nämna några få ord ur "Bröllops Gåvan," D. själf skrifer om den samma Rockford resan, som då i fängelset satt för de dårskapsfulla kärleks äfventyr lyder sålunda, sidan 63:

"Full af fortviflan vandrade jag fram och tillbaka i korridaren, då jag plösligt i ett hörn fick se en spik, hvilket jag lösbröt, och hvilket fick tjänstgöra som penna för nedskrifvandet af följande rader, ett bref till Martha"

(Älskade Martha:

Låt oss båda trogna vara till vår kärlek och förbund, som vi båda hafva knutit på den sanna lagens grund, låt ej menskors hån och handling skäljas lika jertan två, fast i lutringselden kännas smärtan djup och kampen svår.)

Din trogna, Albert D.

Sidan 59, några ord som följer ur samma bok; Med djup angest öfvertänkte jag detta, och alla de svåra földer detta kunde medföra. Men intet är nytt under solen, och när han led foljde jag blott min stora Herres och mastrares foredome, när han vandrade här på jorden, valde han sig själf bland sina shörare en liten lärjungaskara som alltid skulle följa honom som vore hans närmaste och käraste, och trots detta befan sig i bland dem förädaren judas Iskariot som förädde honom med en kyss, huru skulle jag kunna undga den bättra kalken, då min mästare måste tömma den samma.

D. har alltid haft mycket ondt i sinnet till sin svärmoder Fru Pederson, samt många gånger talat osanning om henne. Sam han äfven har gort denna gong fattar tag i sitt vapen, "Sanng's Tolk" och skrifer sålunda, (Fru Pederson har narrat min hustru hemifran i min frånvaro, och efter som hon nu sa har handlat, skall hon nu få underhålla henne och barnen,) samt tillägger, kan hon lösa den knuten är hon af det gamla standet, och det har moden gort blir nu två år i Maj, hon har arbetat för D.s hustru och barn i sitt anletes svett, och bevisat dem kärlek, som D. icke gör till sina egna barn. D. blir till en stor skam för dessa barn, då de blir så att de för står. Fru Pederson som har stor sorg öfver sin olyckliga dotter och som för 7 år sedan kunde se hennes framtid~~de~~ ode Martha i allt ofostand låt icke rädda sig. vi antar hon har nu druckit ur den sista droppen som moden säger i sin bok.

Under den tid Martha D. var i Chicago, Ill., kom D. till Everett, Wash., från Canada, som han har vistas en längre tid, kom nu för att passa tillfälle, och tänkte i Marthas frånvaro taga skiljmessan ifrån henne, han tänkte hon i sin fattigdom kunde icke komma ifrån Chicago hit till Washington. Men som äfven hon hade några vänner, dröjde det icke länge förän hon infan sig i Washington, och stämde D. som var hennes man, för äktenskapsbrott. D. samt hans anhangare, blef mycket het om öronen, därför att hans hustru Martha har redan instämt Edna Enlund som vittne i skiljmessomalet.

Efter en tid kom D. till Tacoma, vi fick kännedom om att han uppehöll sig hos en af hans gynnare Martin Vennebo som var en utaf de äldste i D.s församling, var äfven en förebedjare för D. Vennebo kom till vart hem, och var mycket angelägen om att vi skulle inställa os på D.s sida i skiljmessomalet, under tiden var D. gömd i Vennebo's hem. Till slut fick de en aning om att dektifver, jick der rundt huset och

vaktade på D. Vennebo's hustru talade om att hennes man släppte ut D. i ett fönster midt i natten, och på så sätt slapp undan den gången, en stämmings åder var allaredan utsvuren för D. Han kom till Tacoma den gången i afsigt att få träffa oss, och var mycket angelägen att få tala vid oss, men på samma gång som han var rädd att visa sig, så kallade han upp oss i telephonen, och sade ibland annat någon har lagt ut en snara för att fånga mig, och tillade men de skall slippa, samt sade som jag förstår ni vet jag har stämt min hustru Martha för skilsmessa, och som jag ser, är Edna instämd af Martha som vittne i målet, och sade, "jag ömmar storligen för Edna att hon skall bli så illa utskämd, om allt skall fram i dagen," om hon ställer sig på min hustrus sida, bäst är att ni allesammans ställer eder på min sida, min önskan är att ni kommer öfver till Everett, till min advokat, Mr. Webb, och vi blår der tillsammans öfverens hvad vi skall vittna vid rättegången, samt tillade, Edna beköfver icke vittna på sig sjelf det bästa var att hon reste bort, jag vill betala resan, o.s.v. D. hördes mycket orolig, och han förblef oviss i mitt sinne och dermed hängde upp fonen. Han reste från och till för att finna ut af sin kära broder Mr. Vennebo om han kunde vinna familjen Englund's. D.s fordna anhängare, men som nu har lemnat honom, bekänner att D. i hemlighet med sitt folk, lärar att är guds vilja att ljuga vid en domstol, för att dermed taga en broder fri, som nu dessa har fått sina ögon öppna och är mycket sorgmodig öfver att de har i all ovislighet låtit han bedraga dem med listiga handlingar att slippa undan da han har gjort sig skyldig till straff samt i oförstånd hyllat honom. Det är hans vana att så kunna i list bedraga enfaldigt folk att bli älskad med hans listiga snilrika tal, men D. fan en annan familj denna gång som icke har öfverseende med röfvare och bedragare, då det går så långt att D. skyltar med att vara en som är sänd af Gud, samt kallar sig en Jesu Kristi tjänare, och kommer för att begära oss att göra falsk ed, detta var ett mystiskt företag, först att bedraga två af våra barn, och till begär att hjälpa honom ur den snaran. En fin profet.

Det dröjde icke länge efter det tid han begärde detta ohyggliga företag föran Hilda's broder som för en tid sedan löfvade att taga D. fast om han icke ville öfvergifva Hilda med att bedraga henne längre, han blef mycket ledsen när han fick höra D.s tillvägagående med oss gamla foraldrar igenom telephonen. Det syntes som han tänkte att ruinera var familj hel och hällen. Hilda's broder Emil uppfylde sitt löfte och två dagar derefter var han häktad utaf United States Marshall, och sattes inom fångelsets murar, han hade då Mr. Vennebo's rock och hatt på sig, så att de skulle taga fast vilse person, vackra lärdomar. Der rick han sitta i ryra månaders tid och vänta till målet skulle komma upp, han fick der tillfälle att påminna sig alla de hemliga gärningar som han har utöfva uti de flydda dagar han hade ärfven tillfälle att bättra sig, men han rörbler allt hårdare uti sitt sinne, vill blott errinra läsaren om hans stolthet, och tillvägagående medan rättegöngen pagick i tingshuset under raststunden der han bler insatt uti en sell och vi vore monga som sågo honom att han rökte sigarett och kastade slangkyssar.

D. satt på vittnesstolen två halvda dagar och berättade många löjliga historier, ärfven några utaf hans vänner infunno sig och gjorde kräftiga försök med sina falska vittnesbörd, menande att få oss på fall och dermed göra den brottslige fri, men deras stora list förfelades, alla fick resa hem med oförättad ärende, sorgligt nog vi har icke sett vår dotter Hilda på längre tid, eller hört något ifrån henne för D. hade hen-

ne gömd. Vi var ej säker om hon var ibland de lefvande. Nu kom hon i all tysthet fram tillsammans med D.s advokat och hans anhängare frn till domstolen. Vi föräldrar blef mycket öfveraskande och i stor sorg svinnade modern då hon såg Hilda, dock fick vi tillfälle att förmana henne att vittna samt vid domstolen. Men hon ville icke lysna till oss, hon var som ett skallevande löf i sig själf, ty hon viste hon tala icke sant. Men hon var så inspeerad af D.s anda, samt hela rövarebandet omringade sig kring henne för att jelpa henne halla modet att kunna utföra sina lögner, och dermed tänkte göra D. fri. Stackars barn, hon som Martha kommer en dag att få dricka ur samma förbannelsens bägare och lida innan hon får sina ögon öppen.

En tid innan D. blef fastagen och hade Hilda gömd, skref vi föräldrar till några af de sk. äldste i D.s församling, en af dem var Carl Engdahl, i Denver, Colo., han besvarar oss sålunda, vi är tre af oss nämligen broder B. Wiklund, Montana, broder Alfred Boman, St. Paul, Minn., samt jag som nu arbetar i denna strid, med att finna ut af D. hvar Hilda är. Men ni må förstå det skulle icke duga för oss att fråga direkt hvar hon är, vi antar hon är en förlorad samt bedragen dotter. Samt i och med detsamma gifver oss en falsk tröst som lyder; "Doch vi alla veta ni behöfver icke sörja, ty ni har icke bedragit, utan det är D. som har bedragit edra barn. Det bästa råd jag kan gifva eder är att i tålmod förbida herren, han skall med all säkerhet låta förbrytarens brott komma i ljuset. Detta är hvar Engdahl skrifer till familjen Englund's.

Så fort som Dahlstrom var häktad, omringade de sig kring Hilda hela rövarebandet från D.s sida och gaf henne all hyllning gömde henne fortfarande i Duluth, Minneapota, att icke vi skulle få tillfälle att tala med henne och vaktade henne att hon kunde möjligen besinna sig till eftertanke till hvad rätt var, och under rättegången gick Carl Engdahl i spetsen för hela bandet och då var icke Hilda en förlorad dotter längre utan då var hon deras bästa vän då hon förmådde göra falsk ed.

Det är hjertslitande för föräldrar att se och höra att sitt eget barn kan bli så fräck och låta sig bedragas af D. samt de öfriga som har varit ett redskap för det onda, stackars de minniskor som uti alla dessa år har hjälpt D. att på syndens bana utlofva alla dessa dräpliga gerningar som uti all hemlighet har fott existerats utaf denne sjelfgorde apastel och Jesu Krist sändebud, vi skola alla få efter som vi handlat hafva o.s.v., om någon skulle läsa dessa radar som annu står uti ett intima förhållande med denne apostel, som har svårt att tro hvad som här är antydt, vi finner många utaf dem, jag vill uti alla kärlek förmana eder vi som här erfarit allt detta, att i Jesu namn bedja Gud och menniskor om förlåtelse innan det blir försent, det har kommit i dagen sedan vi gick efter D. att många har lemnat både D. och deras församling de har fått deras ögon öppna, och ser nu att de har varit en hjälp för honom att utfört uti köttels lusta och har varit kvinnor och barn till ett stort förderf, både här i landet och i Sverige havrhelst han har framfarit, varit ändamål är att göra denna man känd och att rädda unga kvinnor.

Emellertid har Hilda stodt på sanning sida har D. fott dubbelt straff, det blef ju hårt for D. när alla kom som vittna emot honom, en neger som hade sin förrättning på tåget emellan Portland, Oregon till Fresna, Cali. han vittnade att de tillsammans hade ett söfrum och var presenterad för Mrs. Dahlstrom infor denna neger, en ung man vittnade när D. satt i fängelset kallade han på denne man, hans nam är Gust Anderson, D. sade till honom, gå till Tacoma till Edna och se om du kan gifva henne hon är en god flicka o.s.v. Jag vill gifva \$1,600.00 att resa bort med henne till Europa denne unge man var honom för ärlig hon stog upp för sanningen, D. var efter att få Edna iväg emedan hon var hufvud vittnet i målet.

Det var många andra vittnen som slog ned D.s lönghistorier, och der hvid domstolen låg det bevis ifrån alla delar af landet, D. är väl bekant i det flydda, men det är ganska svårt att få honom fast emedan han är nu prakticerad i den konsten att svänga sig undan i alla krokvägar och så har han de som hjälper honom både med att ljuga och när det fodras penningar.

Som bekant hade D. bildadt en Coloni för omkring 7 år sedan omkring 16 mil öst ifrån Everett, Wash., der han haft sitt hem, samt der bildadt en församling. Dessa familjer har varit utsatt för många svåra omständigheter uti ekonomiska förhållande de lemna goda hem och var i goda omständigheter hvar de än lefde somliga kom direkt från Sverige åter andra var här i landet förut, alla trodde godt om D. och lyssnade till hans hala slippriga tunga och blef dermed illa bedragen ut till denna Coloni, några af dem var förstandiga nog att lemna föran deras kassa blef tom, och en del af dem blef kvar i sin fattigdom sedan de har gorat ända på de medel de hade och kunde icke komma derifrån, dessa har ju nu med hårdt arbete förköprat sig så att de har fått sig ett hem. I denna församling verkade en Geo. Carlson såsom älsste som jag längre fram vill vidröra.

Dessa familjer har lefvat i närheten af D. och under tiden sett många dårigheter uti D.s syndiga lefverne, både med kärleksbestyr samt i landafärer, men uti deras fattiga omständighet tordes de icke tilltåla D. eller vända sig ifrån honom de har köptt sina land utaf honom och var således under hans kontrall, ty han alltidhar lefvat ibland dem som en Påve. Sedan D. blef häcktad har det kommit i dagen att han bedrifvet falskhet med en del fattiga familjers land som han en gång har soldt till dem mot kontrakt på afbetalning han tog sig för och var dristig nog, tog lån på alla dessa land utom deras kännedom på. Sednare tiden har landet blifvit soldt på augstion så de får nu försöka med många svårigheter och omkastnader att betala hvad som resterar till den som hade landet i säkerhet.

Dessa familjer har nu lemnat D. till sitt fortjänta straff, samt äro glada att de äro honom fri samt många andra uti de olika församlingar inom landet, nu derimot några som ännu äro hans anhängare syna vara mycket angelägen om att med tillhjälp af D. lägga ut onda planer för de familjer som nu har lemnat honom för att kunna hämnas på dem.

En utaf de älsste i D.s församling, Denver, Colo., hvid namn C. Engdahl, övertog "Sanng's. Tolk" efter han kom i fångelset. Denna tidning har alltid varit till tjänst och som ett godt vapen till D. fördel i många år, D. som alltid syna vara en bråkmakare angående kvinnor och har utfört många ohygliga synder, olycklig är den som gifver till känna hans usla lif, är då för D. en vana i de flydda dagar, att förfölja med många löjliga historier i den nämnda tidning, och kallar dem skvallerkärningar börgar då med sina knep att skriva och dermed vrider och vränger så att ingen kan upptäcka hans stora falskhet, han sveper om sig sin skrymtare kapp mycket väl och gör sig sjelf oskyldig, derimot den olycklige som han har brutit emot och som blifvit mycket sarad utaf hans onda äfventyr får nu utstå många olika förföljelse både ofentligt och enskildt i alla dessa lögn articklar som D. har skrivit om Englund's familj i Tacoma, Wash., är oförklarligt, samt i dessa lögnner vaska sig sjelf ren, alla gånger han nämner Englund's familj går han långa krokvägar han skrifer alldrig sanning som det är att han bedrog två systrar att blifva hans hustrur, O! nej, han vet för väl att det blef till hans nackdel, den samme C. Engdahl, Red. for "Sanng's Tolk" eller som nu kallas "S. Basun" den är ändock det samma vapen till försvar for D. och hans anhängares fördel. Alla som läser och har läst "Sanng's. Basun" vill vi gifva här en upplysning om huru C. Engdahl insveper sig i samma skrymtare kapp som D. alltid begagnar sig utaf. Gif noga akt uppa det som följer i Marsh numret 1914, sidan 19, bland allt annat skrifer han denna sammansvärkning

är genom falska bröder som dessa svårigheter ha uppkommit. Bakom det hela ligger endast ett djäfvulskt hat och en oförsonlig hämd, som har svårt finna motstycke en af hufvud persionerna i datta var den skände Pastor Daniels som har gjort gemensam sak med några affalna bröder uteslutande ur församlingen att det var för hvit slafhandel som D. blef åtalad detta kastar en mörk och elak skugga på persionen, vi veta dock att han är oskyldig. (Här vilja vi gora läsaren förstod om Americkas lagar uti den s.k. manakten, om en man bedrager en kvinna med sig ifrån en stat till en annan så blir han tagen för att hafva gjort sig skyldig till en gren utaf den hvita slafhandeln, U.S. Distrikt Domstol fan ut att D. har bringat Edna med sig ifrån Seattle, Wash., till Fresno, Calif., och på så sätt blef dömd till 5 års straff, men det var långt mer, han tog henne med sig som sin hustru under teligionens namn. Engdahl skrifer i April numret, sidan 37, "D. sättes på fri fot fastän emot borgen \$6,000.00 det syntes dock ut som om Gud värkade i häg och vilja i en handvänning hade vi denna summa och vår broder var fri, naturligtvis skall han vädja till högre rätt, och om rättvisa fins till bör han då befrias ifrån allt straff. Hans varsta fiende är den högvördige Pastor Daniels, m.m.

Samt i Maj numret, sedan 61 håller Red. en stor reflektion äfver Pastor Daniels, och ger han skulden för hela smörgan. Augusti, numret sidan 140 141, lyder sålunda, det torde vara bekant för alla hvilka under det förflutna varit läsare af "Sanng's. Tolk" att en de Heligas församling existeras ute på lands bygden nära Granit Falls, Wash., i Colonin, denne församling betjans af äldste Geo. Carlson som allt detta har varit som sig bör intill nämnda persion gaf djäfvulen rum innom församlingen. Detta skedde på så sätt att en kvinna Fru Englund från Tacom, Wash., infan sig och tilläts att öppet i församlingen klandra och förtala broder D. under hans frånvaro, denna kvinna blef då i tillfälle att utså det onda som tydligt bidragit till att så väl Geo. Carlson som flera innom församlingen affallit ifrån tron och Kristi lydnad, m.m. och tillägger efter dessa ting pågodt en tid kom jag att bosätta mig i Colonin, blef det mig utaf D. ålakt ett embete som lärare i församlingen att utrensa henne från det onda hvilhet ägde rum. Den 3de Aprill 1911, och fallet blef att vi för det första uteslöto Martha D. ur församlingen af följande sjal, hon har gjort uppror emot sin make br. D., och under hans frånvaro upbrutit hans hem, solt mobler derefter lemnat görande sina barn faderlösa, hon har gjort förbund med kristi fiender med tillhjälp af verdslig makt, sökt att röva till sig sin makes ägodelar, darnäst kom frågan om Geo. Carlson och de som tagit hans parti, vi anse förklaringen att Geo. Carlson och hans meningfränder har skilt sig ifrån broder D. att de afallit från tron och från denna stund betrakta vi des enligt kristi lära, såsom hedningar utan Gud och utan hopp i verlden. Gud vet att jag är oskyldig till deras blod, ty efter den nåd som är mig gifven har jag sökt deras väl. Dessa få tjäna såsom en varning för alla de heliga att noga efterfölja kristi lära, C. E. Hallgren, en utaf D.s gynnare.

Vi vilja gifva läsaren af "Sanng's Basun" en vink af örvannämnda artikel, denne Hallgren har varit i det flydda (så väl som nu) en kräftig hjälp hvid alla de rättegångar som försiggick i Chicago, samt Rockford, till D.s försvar i hans onda planer under den tid då D. rövade till sig, som nu är den förskutna hustrun Martha, nu står den samme Hallgren åter färdig till tjänst att utskuta henne, ja till och med kastat ut henne och barnen på bara backen, med D. till hjälp efter han kom ut under borgen, stackars kvinna, hon får utstå monga lidande.

Orsaken hvarför Martha blef utesluten ur församlingen, (märk här) huru äfvan denne D.s gynnare sveper om sig samma skrymtare kapp som D alltid begannar sig af. Hallgren säger hon gorde uppror emot sin man, broder D. men i sin falskhet aktar sig att i den ringate mån nämna om hvad upproet ösyftar förbara lysna, hon gorde uppror emot sin man, därför att hon icke ville upp-

höra med att bedraga kvinnor kring världen, och lemna dem i sitt öde, samt äfven nu bedrog två systrar med sig på sin s.k. missionsresa såsom sina hustrur.

Hon sålde dessa omtalade möbler för att dermed få sig en slant med några vänners tillhjälp, till de aldra nödvändigaste klädespersedlar, dätta hände under tiden D. var på sin resa, och han lät då henne förstå att hon var för alltid öfvergifven, och hon går hem till sin moder i Chicago. D. kom ifrån Canada till Washington för att taga skilsmessa ifrån Martha utan orsak, D. gjorde själf sina barn faderlösa, samt gjorde henne en stor sorg, Herr Hallgren tillägger hon har rövat åt sig sin makes agodelar. D. är i stor skuld och det lilla som bekom henne i skiljsmålet, har nu på sednare tiden på ett besynnerligt sätt sedan D. blef satt på fri fot under borgen, D. samt hans anhängare tillsammans är i komplott att med lagens åtgärder taga brödet ifrån henne och de små barnen. Hon är utsatt för förfölgerser ifrån D. s sida därför hon kunde icke se sin man längre drifva på med det samma gamla uti månggiftet, men så länge hon förblef stilla uti sin stora bedröfvelse för sin mans uselheter, då var hon uppsatt som en hög kvinna, snäll och duglig samt gudfruktig utaf sin man D. samt hans anhängare. Dem D. alltid har berömt sin älskvärda hustru Martha uti flydda tider i "Sanng's. Tolk" samt uti hans bok "Albert Dahlstrom's Bröllopsgåfva." Han samt Geo. Carlson och alla som vågar stå upp för sanningen, och uppenbara D.s usla lif som han för. att under sken af att vara Jesu Kristi Tjanare, blir då densamme af D. utpekad som den uslaate ibland alla som en örontaslare baktalare, klandersjuka, löngnare, en satan och att bli dömd att brännas. Med ett ord jag kan icke nämna alla de ohygliga dömmar som D. dömmar uti sin "Tolk" samt uti enskilda bref ty hans garningar vill han skall vara oklanderlig och anses såsom heliga, och den som nu står, uti en närmare förbindelse med honom uti hans hemliga lif, blir högt aktad af honom. Vid ett sådant tillfälle som detta, då han kamnar uti lagens arm, då äro dessa gynnare goda att sattas i spetsen till hans försvar med sina falskheter uti det onda.

Hvad det beträffar George Carlson utesluten ur församlingen som förut varit nämnd, behöfver icke någon skylta med, detta är en osanning, allesammans de öfriga så väl som han har lemnat själfva. Carlson var glad att han kunde med frimodighet vittna hvid rättegöngen i Seattle, Wash., att D. predikade ibland hans folk om månggiftet och med det samma att det var synd att för en man blott hafva en hustru, äfven att han har lemnat D. och hans anhängare.

Jag tager läsarens uppmärksamhet i betraktande hvad Herr Hallgren uttrycker sig i sin artikkel i "Sanng's. Basun" angående Fru Englund från Tacoma, Wash., uti denna artikkel är hon benämnd en djävul, mark han skriver, han George Carlson gaf djävulen rum o.s.v.

Var onskan har varit att de har fyllt "Basunens Blad" med det onda som de bskyllar Fru Englund hade utsådt, den som har utsådt det onda är D., men skrymtaren aktar sig mycket väl uti sina smyghål att icke det minsta röra vid det onda som nämnda fru omtalade, o, nej, men detta onda var D.s skamliga lif på hvilket sätt han narra till sig våra begge flickor, samt det omoraliska lif han utförde ibland dem. Läsaren af "Basunen" skall alltid märka att dessa gynnare nämmer alldrig hufvud punkten till D.s straff. De hafva ingen skam de äro besmittad utaf D.s onda ande, de har haft mycket att sysla med på sednare tiden de har planlagd hur att kunna utföra sina falska vittnesmål för att få D. fri och då detta var förfelat då anskaffades borgen \$6,000.00, och de lägga äfven ut planer för att om möjligt kunna utföra något ondt till D.s motståndare som vill stå på sanningen sida och vara fri ifrån att dela med hans syndaregister.

Det är äfven till allas kännedom här i Americka, att D. försvan härifrån det fem åriga fängelsestraff som han adömts för att försona sit långa

syndaregister. Efter D. blef dömd vädjade hans advokat till högre rätt domstolen faststälde borgen till \$6,000,00 för att få vara på fri fot under vädgemålstiden. Borgen anskaffades af ett säkerhets bolag, och D. fick sin frihet, han uppehöll sig en tid a den advokaten angifna adressen, hvarpa han skulle resa till Everett, Wash.

D.s advokat Ridell påstår att han från och med samma dag D. varit försvunnen, vadjemålet är nu utlupet som intet kan åtgöras i D.s frånvaro. Borgessumman är förverkad som det förljudes af åtskilliga utaf D. trossyskon ifran östern som godt i säkerhet för honom hos bolaget, det blir de som får stå förlusten.

Orsaken hvarför D. vägrade till högre rätt, var derfor hans stora list. Hans advokat samt D. sjelf viste ganska väl att han kunde icke gå fri, möjligt fatt dubbelt straff. D. var allt för kök att gå till högre rätt, han gjorde det derfor att det skulle låta stort för folket, för att dermed komma i tillfälle att planlägga om att taga brödedt ifran hustru och barn, men D. och alla som varit honom till hjälp uti det onda skall en dag svara för allt. Då duger icke lögnhistor eller bedragliga lagmänner som missbrukar lagen. Nej, da skall sanning och rätt råda.

Troligen har han lyckats smugladt vår dotter med sig på flyckten, begge försvan smatidigt ifran deras vistelseort, Hilda var en snäll flicka förän hon kom i D.s klor, samtidigt fick vi föräldrar i vår stora sorg ett skändligt bref ifrån henne, brevets inneholl gick ut på att sätta fienskap innom familjen, men det tordes icke lyckas, hon har blifvit så förderfvad utaf D. skamfulla lif som han utför. Vi veta allt förväl att D. är upphofs mannen till alla skamlösa bref vi har bekommit ifrån henne,

Det gaf oss här i Americka tillkänna att D. har begifvit sig till Sverge och var i full värksamhet med att predika i Limham, Skåne, troligen ar Hilda med honom i tanken på att taga honom fri och gör a honom oskyldig för allt han har gjort sig skyldig till, hon har blifvit besmittad utaf hans onde och kan på så sätt få henne att utföra hvilkrn dårskap som helst.

Skulle läsaren komma i hennes närhet och hon skulle fortsätta med att befria honom som är en fånge och brottsling säg henne hon borde veta bättre att icke ljuga längre, hon vet allt för väl huru D. går tillväga med all sin list, och huru hon sjelf har blifvit behandlad, samt sin syster och Martha, det ar allt annat an menskligt, om icke Hilda far sina ögon öppna förr -- så kommer dagen då hon som alla de öfriga blir lemnad till sitt ode, och afven hon får dricka den sista droppen ur förbannelsen bägare. Vår sorg ar stor att våra älskvärda döttrar skulle bliett offer för en sådan barbarisk man som D. är, vi tycka oss höra en jemmer som räcker upp till himmelen och förbannelse medkallas som en hagelskur öfver D. utaf alla de stackars kvinnor som han har bedragit kring verlden. Vi vilja gifva alla föräldrar ett varnande ord hvilka ega unga älskvärda döttrar att de hafva ett vaksamt öga på dem när de äro i kvinno tjusaren D.s närhet ty uti honom bor samma köttsliga sinne.

D. som är dömd till straff, och som befinner sig under borgen och rymde till Sverge, har åter fattat taf uti sitt vapen "Sanng's Basun," och syns vara mycket fräck uti sin artickel som här nedan vill blifva afskrifven som det hela visar så har D. ingen skam hvarken inför Gud eller Menniskor.

Dahlstrom skrifver sålunda:

"Det under känslan af ett emellan mig och den gamla kära läsarekretsen gemensamt trofast vänskapband, hvilket under förföljelsens stormar hardare tillknutits. Jag nu tager pennan för att i vår gemensamma "Budbaräre" medela några radar. Bedan pennan sist var verksam för att

fylla tidningens spalter, har såsom alla känner, en rad af nya förföljelser drabbat mig. Dessa förföljelser har uti diabolisk planmessighet och ondska öfverträffat alla föregående förföljelser emot mig. Vänliga människor skulle ej kinna planlagt eller utfört dem, för att utarbete en dylik systematisk och ned i djupet ond plan tager det gamla inöfvande bödrare hvilka ej hålla någon ting heligt, eller hafva någon rättkänsla och för utförandet af det nedrig företag, har ej blott fodras hala och lögnaktiga kvinnors tungar utan prester, hvilka under prestdräkten kunna utföra bedrägerier, och lagkunnige, med förmåga att misbruka lagen, samt dommare med dess vardige makt, ej mindre än representanter från dessa flersidiga makter slogo sig tillsammans för att medelst en del elatiska, och tvetydiga lagparagrafer som finnas under stjernbaneret, storta mig i ett förderf, hvilket de hoppades skulle göra slut, både med min värksamhet och persion, men trots alla förberedelser, och försiktighetsmått som blifvit hvidtagna förkom det luckor att deras afsikt nådde ej sitt mål den blef så godt som förelad, om de än förmådde att bringa öfver mig många lidanden och svårigheter, kunde de ej bortröfva min tro och hopp till Gud, och det embete som blifvit mig ombetrott att predika rikets evangelium stog jag återigen en fri man, redo att på nytt slå ett slag emot ondskan för ordets beframjande. Under gyra manaderstid som jag var hollen som fange, syntes fienderna medelst fongvaktarens hjälp vidtaga den största försiktighet att jag ej under några omständigheter skulle komma at att genom pressen sätta mig i förbindelse genom allmenheten det vidade sig att de hade saker för sig som de viste att jag kände hvilka de voro på det högsta rädda för skulle komma i dagen de visterade hvarge plagg jag hade på min krapp. Planen var att efter de hade uspelatsitt bedrageri hvid domstolen försätta mig i en ställning att jag aldrig skulle få ett tillfälle att gifva vårt folk del af hvad som timat. Emellertid inträffade något som dessa mörkrets makter, trots all deras ilistigheter ej tagit med i beräkning, och jag hoppas på att dagen skall komma när en detalgerad medelan om hvad som timat kan gifvas att detta organiserade röfvarband, samt ärkefienden Pastor Daniels intima verksamhet med detsamma. Min innerligaste önskan ar att tidningen allt fortfarande måtte utgifves med ett rent och kärnfriskt innehåll af den kunskap som tillhör Guds Rike, och för det andra läserkretsen må bistå de nya utgifvarne som hvad den förr gjorde med intresse och understöd att tidningen allt fortfarande kan utkomma att tjäna i hvad Guds Rike tillhör.

Eder i Kristi Tjänst...

ALBERT DAHLSTRÖM.

Jag önskar att gifva läsaren af "Basunen" en vink att med eftertanke studera afvannämnda artickel, och denna ar mycket vidt omfattande, samt dilad i en ormslingrande form. D. skrifver om förföljelse om någon ar förföljd så ar det familjen Englund's, för det första har han bedragit två af våra barn, för det andra förföljde han oss med skändliga articklar i sin tidning, samt med persionliga Bref, afven har vi blifvit mycket beljugen utaf hans folk, samt C. Engdahl, skrifver i "Basunen" manga löngaktiga historier angående rättgöngen såval som familjen Englund's vill hänföra att D.s folk äro de rätta värkliga organiserade röfvarband som han nämner uti sin ofvannämnda artickel.

Vidare skrifver D. att denna förföljelse har öfverträffat alla de föregående, skamligt nog, han bekänner sjelf att han har varit förföljd förut, hvarfor, (jo) för skamliga smygvägar som ar till allas kannedom har i Americka, han har afven mistat sin nedborgarerätt så att det ar numera icke godt for D. att sätta sinafötter på Amerskanska mark för att kunna uträtta någon ting. Han ar listig nog att gifva allmenheten en vink om att tro att hans lognparagraf att vara en sanning, mark här han tillägger att vanliga menniskor skulle ej kunna planlakt eller utfört dem, for att utarbete en dylik systematisk och ned i djupet ond plan, det tager gamla inöfvade

inofade bedragare och har ej blott fodras lögnaktiga kvinnors tungor utan Prester o.s.v. (Denne råf är listig nog att föra penman till sitt försvar.)

Jag vill hänföra läsaren till värlig fakta, att det behöfsicke att vara sådana menniskor af olika slag som han framhåller, nej! det behöfdes att vara ärligt och uppriktigt folk inför både Gud och menniskor som skulle taga fast en sådan persion som D. är. Har nu dessa hans anhängare haft samma sinnelag som familjen Englund's så hade D. varit fast för länge sedan och många har då varit bevarad, kanhända äfven D. hade varit en god man, så ekam till alla som har stått honom till hjälp med att komma undan den ena gången efter den andra. Att D. tager till ursäkt, att det är för läran och äktenskaps boken samt Pastor Daniels m.f. som han har blifvit häckad för det är bara att kasta smuts i ögonen på enfaldigt folk som tror sådan falskhet, det har alltid hvid D.s rättgångar varit på tal om D.s månggifte, men orsaken har varit angående hans kvinoaförforaren. Så D. har flera gånger förut samt äfven denna gång hoppat i snaran sjelf, den enda olikhet som visar sig nu. att han denna gång kunde icke lösjöra sig ifrån densamma.

D. kommer med sin list som vanligt här har han dragit tillsammans en hel (Här) med dess olika embeten namn och titlar och framställt dem som ett helt röfvareband, vi förstår ganska väl att D. sitter uti en stor klämma för att kunna afkläda sina dårskaper, och göra sig oskyldig inför allmenheten, sa att han måste taga fatt uti något som skulle låta stort och viktigt, och lotsas ifrån hans sida att det var hans fiender och samt dessa flersidiga makter som slogo sig tillsammans för att anfälla honom utan sak. Samt framställer det hela i en mystisk form, för att dermed kunna i sitt fulla kraf förblinda folk kring verlden, som icke det ringaste är erfaren uti hans dårskaper och med hans snillrika och listiga tillvågagående till hans försvar, uti sin artickel skrifer D. vidare under nära fyra månaders tid som jag var hallen som fånge, syntes fienderna medels fångvaktarens hjälp vidtaga den största försiktighet, att jag ej under några omständigheter skulle komma åt att genom pressen sätta mig i förbindelse med allmenheten. Det visade sig att de hade saker för sig, som de viste att jag kände hvilka de varo rädda för skulle komma i dagen, här kläder han sig återigen till en ljusens engle som han gör igenom hela sin artickel, detta låter stort för D.s vänner och för alla som troet hans uppdiiktade lögner, jag får här begangna mig utaf D.s vanliga tal när han skall bekräfta en osanning. (Ja, si saken är den) jag tager mig här den rättigheten och tyder det hela till motsattsen.

D. nämner här fienderna, i det hela tagit så är det inga andra än hans vänner som alltid har varit och annu är hans fiender. (Ehuru de kan icke fatta det,) vill här förklara hvilka fiender som voro högst försiktiga, ja dessa voro de som besökte honom i fångelset det var en af hans älste B. Wiklund från Montana, samt älste M. Vannebo från Tacoma, och hans vänner, samt älste C. Hallgren, från Colonien, och hans några vänner, D. vill då i sin tidning gifva till känna att dessa har affallit ifrån tron.

Hvad D. här nämner om fiender, så kan det icke bli några andra än familjen Englund's emedan det var icke någon annan än var san Emil som fasttogo honom och ingen utaf familjen E. som besökte honom i fångelset och följden blef att Grand Juren dömde honom brottslig och han fick då sitta inne i fyra månader tills den tid rättegöngen bestämdes, som sedermera visade sig att han blef dömd till fem års fängelse, han gick fri för Hilda emedan hon stog på hans sida och ljugde på sig sjelf och på D. för att kunna befria honom men detta förfelades. D. samt Red. för "Basunen" har alldrig vidrördt eller nämt dessa begge systrar uti sin tidning att vara orsakan för hvad han nu har lididt, nej, icke ett ord derom, de gör sig alltid omvägar och gå förbi målet.

Under den tid D. satt i fängelset fick United States Advokat kännedom om hans fordnade bragder angående kvinno bestyr, detta åstadkom en noggrannare undersökning om saken, det blefvo vittnen indragna till rätten ifrån andra stater, ibland en af dem, den af D. kände Pastor Daniels, som han alltid i det flydda haft ett ondt öga till, ifrån den tid han var ett stöd för modren Fru Pederson, när D. bedrog hennes dotter.

D. skrifver, fångvaktaren tillsammans med fienderna vidtogo den största försiktighet, det var derigenom att hans anhängare gjorde kraftiga försök att uti all hemlighet uträtta sina angelägna ärenden till sammans med D. i fängelset. Fångvaktaren såväl som advokaterna blefvo hvarse att dessa hade något hemligt att utföra tillsammans med, D. då dessa sednare gjorde en bestämmelse sig emellan, att icke tillåta flera besök t.o.m. det gick så långt att dessa som D. kallar för sina vänner satte upp folket i Tacoma till bitterhet emot honom derigenom att de kunde icke vara stilla utan de arbetade med stor list och lögn att taga honom i försvar till sist började myndigheterna att frukta, och vågade icke hålla, D. kvar i Tacoma fångelse, de fraktade honom till närmaste stad Seattle.

D.s s.k. vänner, kallar vi hans största fiender derigenom att de understödger honom uti hans synder och på så sätt hjälper honom till hans stora förderf, samt undergång till både kropp och själ.

Vi vill till sist flytta läsaren till ämnet (En del utaf D.s inre lif: "

"D. har alltid varit en god och fullkomlig mästare uti sitt yrke, att man behöfver icke tvifla på det samma, han har med sitt lif visat det alla tider. Ty han är fullkomlig och utstuderad uti sin vidt omfattande värksamhet för att kunna utföra sin konst på ett ganska snillrikt sätt, att fånga det täcka könet, hela hans mission går ut på ett mycket storslagit sätt."

D. sätter sig jembredd med Konung Salamo ock David m.f. och dermed tänker sig att hafva rättighet till flera hustrur efter hvad Biblen lär, och tror sig vara en hög uppsatt man i Guds ögon, och lärer folket att detta är Guds villja, o.s.v. det har varit för D. en stor glädje att med list bagangna sin tidning, "S.T." för att dermed gifva allmenheten tillkänna att en missionsresa är nödvändigt för ordets arbete, för att därmed få ett godt tillfälle att hållsa på sina s.k. älskvärda medhustrur på de skilda plattserna inom landet.

D. anträder predikoresan, som hans vana har varit att taga med sig i sällskap en eller flera kvinnor som han då i vissa tillfällen benämner hans systrar, och äfven att vara tillhjälp för ordets arbete, och i vissa fall någon utaf dem som hans sekreterare o.s.v.

D. uti sin stora fröjd glömmar bort sin penningpung och blifver varse någonting annat, men som han alltid har funnit på råd gifver han straxt tillkänna igenom "S.T." samt der han går fram att kassan är tom, och expenserna äro dryga för att hyra halar och anonserna för möten, samt dryga resor o.s.v.

D. har äfven i många fall under hans tid när rättegångarne varit som hetast återigen gifvet sitt folk tillkänna i sin Tolk att kantanterna fodras för tidningens förtfarande och spridning för att få folket att deltaga i den närvarande kampen, som jag vidare här nedan vill medela, utaf denna hans upmaning blir folket uppblåsta och den ena fem dallarn efter den andra fortsätter sin färd med posten till sin bestämmelse ort.

D. framställer sig ibland folket som en mycket nitisk budbärare om att predika rikets evangelium för de förskingrade Israell. Sorgligt nog en del

af hans anhängare äro falska, åter andra äro förblindade, och de öfriga som icke haft tillfälle att se D.s inre lif förstår ej bättre. Men som de alla äro eniga att hjälpa honom med medel i den tanken att D. får tillfälle igenom deras hjälp att kunna dermed sprida ordet till sina medmenniskor, på detta sätt tigger D. penningar till sin fördel för att komma i tillfälle att utöfva flera synder som han nu uti detta förnöjsamma trefliga sällskap intager alla slags förnöjelser uti sina skamliga smygvägar i hemlighet ibland sitt sällskap intager han, theater, samt de förmanligaste hotel, samt fina resuranger och bland sina frillor begagnar sig af kortleken, rusdrycker, och sigaretten, samt smygvägar på hemligt område.

D. med mycken försiktighet förmanar sina stackars offer att förehafva alla uselheter hemliga, och att det blir till en stor skam och varåra och skrämmer då dem med lagen. Men trots alla hans försiktighets åtgärder så har det på sednare tiden öppnats luckor, som han benämner på sina förskingrade platser öfver landet.

Ett utdrag ur en bok från en af d.s älste i hans församling i flydda tider, år 1907, han skrifver bland annat, D.s sätt att tiggas penningar, känner nog endast de till som varit i hans samfund någon tid, jag vill här åter ett nytt penningfiskeri utaf D., utom någon förbindelse med alla de andra gapande pasarna, det var för en änkas och en annan af D.s favoriter en ung flickas underhåll som vi sju man. blefvo tillsatta att insamla medel. Dessa kvinnor skulle på sina lustresor under sken af missionärer. när det behagar dem. Då fodrades penningar för dem, för jernvägs biljetter, samt skuts efter häst, då de var utå på landet, och i städernas förmanligaste hotel. D. uti sin Tolk gifver dem titteln "Profeterande Systrarna C.E.L."

Som vi ser utaf "Sang's Tolk" för syu år sedan hade D. förorsakat ett stort uppror ibland sitt folk igenom hans usla lefverne, som sedermera hanledde till rättegången i Chicago, samt Rockford, som förut är nämnd, många fivk sina ögon öppen öfver profetens lif, och lemnade D. äfven så denne man C.E.L. Dessa äro hvad D. kallar i sin tidning affallit ifrån tron. En annan tilldragelse af D. sjelf under rättegångarna i Rockford, Ill., år 1907, Maj numret "Sang's Tolk" sidan 55, skrifver D. sålunda:

"De heliga och vännerna till sanningen, som vilja bistå mig med medel för Tolken's utgifvandé och till mitt försvar inför domstolen i de pågående rättegångarna, får jag medela att edra gåfvor motages med största tacksamhet. Jag har hopp om, att de heliga och vännerna ej skola låta sanningens vittnen och var gemensamma tolk behöfva lägga ned en rättvis talan i brist på medel i den närvarande kampen, hvar och en af eder må handla efter som edert hjerta manar eder. Den som nu tjenar oss i kampen, skall få sig fritt tillsändt ett exemplar af den nya bok, som jag har under arbete. Boken kommer att bära titeln; Albert Dahlstrom's Bröllopsgåfva, Denna bok kommer att ~~utgifvas~~ utgifvas för att gifva en fullkomlig skildring af desaförföljelser, och rättegångar, äfvenledes min bekantskap och mitt äkten-skaps ingående med min nuvarande, hustru Martha Pedersen.

D.s hufvudsakligaste subjekt är, att skälla på presterna, och andra kyrkans ledare, och med deras penningtiggeri och koleckter, m.m. och gifver dem skändliga namn, ty detta är hans stora list. (Den stora profeten D. kan ej se bjelken uti sitt eget öga,) som här äfvan är framställt, vill till sist gifva allmenheten till känna att vi känner oss manad att avslöja D. Som vi på sednare tiden både med vår egen erfarenhet, samt många af hans fordna vänners bekräftelse som nu har lemnat honom. Han är till en skam för vårt svenska folk, samt hans tillträdare och redaktör C. Engdahl, skall förtfarande drifva sin afär med "Lögnens Basun" som de själfva gör den till, och säljer lögnen för pengar, och D. bedrifver sin värksamhet under namnet Jesu Kristi Sändebud.

Äfven nu i Sverge tänker att fortsätta på samma sätt, vi måste stå på sanningens sida och göra allt hvad vi kunna ~~ferna~~, för att utrota en sådan rutten kristendom, som är till skam och vanära för vårt svenska folk. Sorgligt nog vår dotter Hilda är, och syns förblifva borta, vi föräldrar samt syskon och vänner förstår allt för väl att kvinnoförföraren A. D. har bedragit henne med sig till Sverge och fortsätter der efter hans gamla vana i skammens smyg. Han har haft henne gömd i två års tid under tiden D. satt i fängelset, var hon gömd utaf D.s anhängares vård, i Duluth, Minn. Under rättegången var hon väl bevakad utaf D.s anhängare, det var mycket ~~xxx~~ litet vi hade tillfälle att få se Hilda, vi har icke sett henne sedan den tiden hon försvan samtidigt med D. Vi vill äfven bedja hvarje läsare att undersöka och se om de finna karaktären hos apastlarna, eller andra kristi vittnen hvilka D. vill ställa sig i jambredd med, hvilka kunna mätas eller godkännas vara överenstämmande med ett apostlalif. Min krönicka har blifvit ganska lång, många underliga tilldragelser har blifvit framdragna i ljuset fastan på ett mer eller mindre ofullkomligt sätt. Dock är detta en bråkdel utaf ALBERT DAHLSTROM'S ÄFVENTYR.

MR. OCH MRS. A.J. ENGLUND,

Tacoma, Wash.

Handwritten text, likely a letter or note, written in cursive script. The text is mostly illegible due to the handwriting and fading.

One of the amusing scenes from Paramount feature booked for the A Tuesday.

"Buckshot John," a remarkable film based on Charles E. Van Loan's famous story, has been booked by the Apollo theater for the new bill opening Sunday.

It is the story of "Buckshot John" Moran, leader of a gang of desperadoes, who is sent to prison after all his men have been

Äfven nu i Sverige tänker att fortsätta på samma sätt, vi måste stå på
 samningens sida och göra allt hvad vi kunna för att utrota en sådan
 ruten kristendom, som är till skam och vansärs för vårt svenska folk.
 Sörsligt nog vår dotter Hilda är, och ävns fördliva bort, vi förläsa
 samt saken och vänner företår allt för väl ett kvinnoförloren A. D.
 har bedragit henne med sig till Sverige och fortsätter der efter hans gamla
 vana i skammens smyg. Han har haft henne gömd i två års tid under tiden
 D. satt i fängelset, var hon gömd utaf D.s anhängares vård, i Duluth, Minn.
 Under stiftningen var hon väl bevakad utaf D.s anhängare, det var mycket
 litet vi hade tillfälle att få se Hilda, vi har icke sett henne sedan den
 tiden hon försvann samtidigt med D. Vi vill äfven bedja hvarje läsare
 att undersöka och se om de finns karakteren hos spastlarna, eller andra
 kristi vittnen hvilka D. vill ställa sig i jämbred med, hvilka kunna måtas
 eller godkännas vars öfverensstämmande med ett apostlat. Min krönikas
 har blivit ganska lång, mönns underliga tilldragelser har blivit fram-
 dragna i ljuset fastan på ett mer eller mindre ofullkomligt sätt. Dock
 är detta en präkdel utaf ALBERT DAHLSTROM'S ÄFVENTYR.

MR. OCH MRS. A. J. ENGLUND,

Tacoma, Wash.

Låt denna Krönika gå till vorra man.
 - Durr på det att många kunna få det -
 och tillfälle att läsa der. till sådana
 som villja deltaga. Och upplysa innehåll
 För att rädda och bevara Svenska Föreläsare
 Från sorg för bedragna döttrar

ms,
 her
 and
 y
 gh-
 E
 ?
 I
 Y

**Dahlstrom Bond
 Now Defaulted**

With the defendant, "Rev." Albert Dahlstrom, in Sweden, a default notice was issued yesterday in the Seattle federal court on the government's suit against the surety on Dahlstrom's bond for \$6,000. Dahlstrom, who was the alleged founder of the Heliga cult, was convicted a year ago on a charge of violating the Mann act. The complainant in the case was Miss Edna Englund of Tacoma. Following his sentence to five years at McNeil island Dahlstrom entered an appeal and was released on a bond.

Stockholm den 10-12-29.

26

Till

Kriminalpolisen

Stockholm.

Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på...

Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på...

Med anledning av att i pressen nyligen förekommit en notis om vit slavhandel, översändes härmed, för den händelse desamma kunna vara till ledning och intresse för Eder, annons och brevsvär, vilka förefalla mottagaren tämligen misstänkta.

Högaktningfullt.

A.B.

Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på...

Arrendet är ett mycket stort och betydelsefullt ämne i en människas liv och det är av största vikt att det behandlas på ett riktigt sätt. Det är ett mycket stort och betydelsefullt ämne i en människas liv och det är av största vikt att det behandlas på ett riktigt sätt.

Den för att vara lite mindre... Den för att vara lite mindre... Den för att vara lite mindre...

Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på... Jag har varit mycket intresserad av mindre tid för att få reda på...

*Wolger
vital
15.1.30
pm*

Arvid Eriksson
Post Box 10, Stockholm 14.

F r ö k e n "X"!

Hjärtligt tack för Ert rara brev. Jag ber om överseende för att jag alltjämt kommer med mina duplicerade brev, men jag fick över 100 svar och då gjorde jag en upplaga å 20 brev, fast jag sände bara iväg 8 stycken. Jag förmodar det vore trevligare för Er, om jag hade haft tid att handskriva dem /även om jag sänt 7 st. precis lika brev till andra flickor och Ni inte hade vetat om det?!/

Jag ber Er emellertid att fästa Er mindre vid formen än vid saken och söka tro eller åtminstone hoppas, att det från min sida icke föreligger något simpelt skämt. Jag ber Er angeläget vara förvissad om, att jag sagt Er sanningen på fullt allvar och att jag är beredd att stå för mina ord. Min avsikt är endast att söka finna en sympatisk livskamrat och jag har ej velat förställa mig utan önskar bara finna en flicka, som jag tycker om och som vill ha mig sådan jag är.

Jag tror, att man genom studium av breven kan få en ungefärlig uppfattning om en människa - förutsatt naturligtvis att personen ifråga är uppriktig och söker presentera sig så som föremålet tror sig vara.

Om vi sedan från båda sidor tro, att vi ha gemensamma intressen, är det tid att gå från ord till handling; så ser jag saken.

Jag försäkrar Er, att jag ingalunda är någon ful träkmåns, som ingen vill ha, men jag måste nog medge, att jag är lite' pretentiös.

Jag har några år varit lyckligt gift i ett harmoniskt äktenskap, men min fru dog. Jag har emellertid inga barn, så jag hoppas Ni inte ger mig korgen ännu bara för den orsaken. Det är nog som Bernhard Shaw säger: "Lyckligt gifta människor gifta snart om sig"; eller för att ta' en munter liknelse: "Äktenskapet är som en rättfälla, den som är ute vill in, den som är inne vill ut". Tyvärr äro nog de allra flesta äktenskap sådana och jag tror det beror därpå, att parterna inte känt varandra tillräckligt före vigseln, och så komma de plötsligt underfund med, att de mer eller mindre omedvetet förställt sig för varandra under sin bekantskaps-tid.

Äktenskapet är ju en mycket stor och betydelsefull händelse i en människas liv med de mest oöverskådliga konsekvenser. Endast om två människor förenas, som ha tillräckligt många gemensamma intressen och trivas tillsammans, finnes det, enligt min mening, förutsättningar för att det skall gå bra.

Men för att vara lite' mindre tankediger: jag har ju alldeles glömt en ytterst viktig merit - jag har nämligen fina Stomatoltänder, det hoppas jag skall göra Er glad att få veta.

I förhoppning om att inte mina avslöjanden komma att avskräcka Eder, väntar jag med största intresse ett långt brev med mycket "mat" i.

Eder intresserade

Arvid Grönkvist
Post Restante, Stockholm 14.

ör äktenskap

Söker ung, hygglig, förmögen man en ung kvinna, cirka 25 år, med "fördelaktigt" utseende, hjälpligt bildad, buslig, road av skidåkning, biltörning och friluftsliv; gärna "medellös".

Svar, gärna anonymt, helst med foto (som i detta fall verkligen diskret returneras), om möjligt med utförlig beskrivning över Eder person, Edra intressen och passioner, till signatur "Arvid 1929", under adress S. Gumælius' Annonsbyrå, Stockholm, f. v. h.

Fröken "X"!

Jag har med största intresse tagit del av Edert älskvärda brev, som jag fick i dag och för vilket jag tackar förbindligast.

Även fast Edert brev icke innehöll den fullständiga "självdeklaration" jag hade varit nog naiv att hoppats, har jag ett utomordentligt stort intresse att söka lära känna Eder närmare.

Jag hoppas att Ni blir mera meddelsam när jag avslöjat mig självlitet mera.

Jag är ingenjör, 36 år, lång, mörk cendré, blå ögon och ovalt huvud, /står det i passet/ bosatt sedan 17 år i Stockholm, där jag driver stor affärsverksamhet, intresserad av teater, långresor, god mat och trevligt sällskap, kärlek och äventyr.

Jag erfar att det inte är så lätt att analysera och beskriva sig själv.

Längtar efter att bli kär i en söt flicka som tycker om mig, någon att skämma bort, en kamrat, ett intresse, en medelpunkt i livet, någon att göra lycklig.

Jag är rättfram, naturlig, varmblodig, uppriktig, förstående psykolog.

Om Ni skulle vilja fortsätta vår korrespondens, är jag mycket glad att få höra ifrån Er under signatur

Ingenjör Arvid Grönkvist,

Poste Restante,

Riddareg. 47.

F r ö k e n "X" !

Hjärtligt tack för Edert förtjusande svar. Jag är mycket intresserad av att få lära känna Er närmare och för att Ni riktigt skall ta' bladet från munnen och sända mig en fullständig analys över Eder själv skall jag nu lämna Eder några flera uppgifter om mig själv. Om Ni dessutom sänder mig några foton /gärna amatör/ av Eder skall jag sända Er lika många av mig själv. Jag skall på hedersord returnera dem alla omgående.

Alltså om mig själv: Jag är 185 cm. lång, väger 87 kg., har rak näsa, sinnlig mun och haka, små händer och fötter, brunt hår.

Lever som ungarl i stor våning med en hushållerska, som är fin på att krossa glas. Jag hoppas snart finna min livskamrat och snart få göra vår bröllopsresa per bil över Paris, Rivieran, till Spanien och därifrån med båt till Väst-Indiska öarna och så hem i bil över de Schweisiska alperna. Törs Ni följa med?

Håller f.n. på och läser: "Två vid ratten", en härlig lovsång över långfärdsbilandets tjusning. Har Ni läst "Tre veckor" av Elinor Glyn? Den är lika vackert skriven som musiken till "Den underbara lögnen".

Jag kan dansa och sjunga också /tror ja' de'/, fast jag har inget nöje av det annat än när jag är riktigt glad och det hoppas jag alltid bli, när jag finner "den rätta".

Skriv nu "hemskt" mycket om Er själv och glöm inte fotot. Jag skall inte visa det för någon och returnerar det omgående. Var inte feg!

De hjärtligaste hälsningar

från Eder intresserade

A r v i d.

27

República de Cuba
Secretaría de Hacienda
Departamento de Inmigración

Habana Mayo 12 de 1925

A SON EXCELENCE MONSIEUR LE CHEF DE POLICE;

STOCKHOLM;

EXCELENCIA;

Me es muy grato comunicarle que he tenido el honor de haber sido designado por Decreto Presidencial de fecha 2 de Marzo del corriente año, como la Autoridad Central del Gobierno de Cuba, en los asuntos referentes á la trata de mujeres, de acuerdo con los compromisos internacionales contraídos.

Aprovecho la oportunidad para ofrecerme de su Excelencia con la mayor consideracion;

Diego Hernandez
COMISIONADO DE INMIGRACION;

12564

Översättning.

Republiken Cuba

Landskansliet

Immigrationsdepartementet.

Havana 12.5.25.

Till Hans Excellens Herr Polischefen, Stockholm.

Eders Excellens!

Jag har den stora glädjen meddela Eder, att jag haft äran bliva utnämnd enligt presidentens beslut, daterat den 2 sistlidne mars, såsom centralmyndighet för regeringen av Cuba i ärenden rörande vita slavhandeln, i överensstämmelse med ingångna internationella avtal.

Jag begagnar tillfället att betyga Eders Excellens min största högaktning.

Namn

Immigrationsbefullmäktigad.

/Stämpel/

P.M.

Danske undersåten Astrid Emilia Augusta Lewin, född den 25 september 1896, blev den 17 januari 1929 införd å härvarande kriminalavdelnings station, enär det kunde misstänkas, att hon mot betalning ~~xxxx~~ låtit bruka sig till skörlevnad. Hon blev sedermera den 19/1 samma år på grund härav häktad samt den 21 januari 1929 utvisad ur riket av Överståthållarämbetet.

På följande dag avgavs från Tredje Polisintendenten till Skyddsvärnet en skrivelse / se brevkopieboken! / ~~xxx~~ beträffande Lewin enligt föreskrifterna i Kungl. brev av den 23 oktober 1925 / till Justitiedepartementet. /
- Stockholm den 29 januari 1929.

P. Lundén

Till herr polismästaren i Stockholm.

Jämlikt föreskrift i nådigt brev den 23 oktober 1925 får länsstyrelsen härmed meddela, att länsstyrelsen denna dag med tillämpning av 31 § 2) i lagen den 2 augusti 1927 om utlännings rätt att här i riket vistas till utvisning ur riket dömt danska undersåten, hustrun Hilma Mariana Frederiksen, född Hedberg, tro- ligen skriven i huset n:r 107 vid Västerbrogade i Köpenhamn, men boende i huset n:r 26 vid Grönegatan i Malmö.

Malmö i landskansliet den 10 november 1928.

På länsstyrelsens vägnar:

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

*Rådigt brev
Skulle något missförstå
meddelas. Säk reda på
vår arkivista Sten*

Kungl. Utrikes-
departementet.

Avskrift.

Ink. till Social-
Dep. d. 7/3-32.

Stockholm den 5 mars 1932.

Ö.Ä:t för polisär:n
ink. 12.3. 1932.
Skr. Exp. 119 H.O.
1932.

Ang. brittiska protektoratet
Zanzibars anslutning till
1904 och 1910 års överens-
kommelser mot vit slavhandel.

Överlämnas av socialdepartementet till
Överståthållarämbetet till kännedom och för
polismästarens i Stockholm underrättande. Kungl.
Maj:ts brev den 31 mars 1925 angående vissa
åtgärder till motarbetande av den s.k. vita
slavhandeln åberopas.

Stockholm den 10 mars 1932.

Enligt uppdrag

B. Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran överlämna avskrift av skrivelse den 16
januari 1932 från brittiska ambassaden i Paris till franska utrikes-
ministeriet, varigenom tillkännagives, att brittiska regeringen
för protektoratet Zanzibar anslutit sig till den i Paris den 18
maj 1904 undertecknade överenskommelsen om åtgärder mot den vita
slavhandeln samt den i Paris den 4 maj 1910 undertecknade konven-
tionen angående bekämpande av den vita slavhandeln.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

/Namn/

Rätt avskrivet betygas:

H. Borgström

Översättning.

Avskrift.

Översatt från ^{från engelska} engelska/

No 46

Storbritanniens legation i
Paris.

16 januari 1932.

Herr President!

I enlighet med Hans Maj:ts utrikesministers instruktioner, har jag äran meddela Eders Excellens, att Hans Maj:t Konungen av Storbritannien, Irland och de brittiska Dominions på andra sidan havet, kejsaren av Indien, härmed i vad beträffar protektoratet Zanzibar ansluter sig till den i Paris den 18 maj 1904 undertecknade internationella överenskommelsen och den i Paris den 4 maj 1910 undertecknade konventionen beträffande undertryckande av vita slavhandeln.

2. Myndighet för protektoratet Zanzibar, enligt artikel I i överenskommelsen av 1904 med uppdrag att sammanställa alla upplysningar beträffande handel med kvinnor och barn för osedliga ändamål till utlandet /d.v.s. centralmyndigheten/ är protektoratets polischef.

3. Enligt artikel II, paragraf 2, i konventionen av 1910, har jag äran underrätta Eders Excellens om att de lagar vilka genomröstats i protektoratet Zanzibar beträffande konventionens syften förefinnas i avdelningarna 379-381-385 och 386 i protektoratet Zanzibars strafflag av 1917, sådan den blivit förbättrad; 20 exemplar därav bifogas denna skrivelse.

4. Slutligen, enligt artikel II, paragraf 4, i konventionen av 1910 har jag äran underrätta Eders Excellens om att sättet för översändande av förhörskommissioner från protektoratet Zanzibar är den diplomatiska vägen.

5. Jag vore Eders Excellens tacksam för benägen upplysning vid lägligt tillfälle om det datum, då meddelandet om denna anslutning till dokumenten av 1904 och 1910 är att anse som deponerad i republikens regeringsarkiv.

Värdigas mottaga etc.

/undert./ Tyrrell.

Rätt översatt bekräftar /Underskrift/

Avskrift.

Avskrift.

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.
Slottsbacken 6 - Stockholm.

Kungl. Utrikesdepartementet.
Ang. Egyptens ratifikation
av 1921 års konvention för
undertryckande av handeln
med kvinnor och barn.

N:r 207 A.D.
1932.

N:r 96 P m. D.
1932.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 3 Maj 1932
Polismästaren.

Stockholm den 27 april 1932.

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom samt polismästarens i Stockholm under-
rättande har jag äran meddela att enligt från Nationernas
Förbunds generalsekretariat ingången underrättelse Egyptens
ratifikationsinstrument till den internationella konventionen
den 30 september 1921 för undertryckande av handeln med kvinnor
och barn den 13 april 1932 deponerats i förbundssekretariatet.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

C. Westing.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

Rätt avskrivet betyga:

H. Borgström

ståthållarämbetet

för

polisärenden.

Stockholm den 29 december 1932.

Polishuset — STOCKHOLM

N:o 12 Pm.D.

Kungl. Utrikes
Departementet

1933.

ang. Egyptens ratifi-
kation av 1910 års konv.
rör. vita slavhandeln.

Överlämnas av socialdepartementet till överståthållarämbetet till kännedom och för polismästarens i Stockholm underrättande. K.M:ts brev den 31 mars 1905 angående vissa åtgärder till motarbetande av den s.k. vita slavhandeln återopas. Stockholm den 2 januari 1933.

Enligt uppdrag:
B. Spångberg.

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag äran meddela, att enligt från beskickningen i Paris inkommen underrättelse egyptiska regeringen den 11 oktober 1932 låtit i franska utrikesministeriet i vederbörlig ordning deponera sina ratifikationsinstrument till den i Paris den 4 maj 1910 undertecknade internationella konventionen angående bekämpandet av den vita slavhandeln och till det till konventionen hörande protokollet av samma dag.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

C. Westring.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning

Rätt avskrivet betygas; Stockholm i överståthållarämbetet för polisärenden den 11 januari 1933.

Ex officio:

Bergström
t. "vita slavhandelsärendet".

13. 1. - 33.
Jm

Knut Rydholm

Avskrift av avskrift.

Överståthållarämbetet
för
polisärenden

Delgiven Tredje Polisintendenten
den 16/7-1932.

N:r 158 Pm. D.
1932.

Stockholm den 13 juli 1932.

Ang. Sudans anslutning till
1921 års internationella
konv. för undertryckande av
handeln med kvinnor och barn.

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och Polismästarens i Stockholm
underrättande har jag äran meddela, att från Nationernas
förbunds generalsekretariat ingången underrättelse. Su-
dan anslutit sig till den i Genève den 30 september 1921
undertecknade konventionen för undertryckande av handeln
med kvinnor och barn.

Enligt uppdrag

Folke Malmar

/ Svante Hellstedt.

Rätt avskrivet betygas ; Stockholm i Överståthåll-
larämbetet för polisärenden den 16 juli 1932.

Ex officio

Ivar Åkerfeldt.

Rätt avskrivet:betygas

Magnus Götberg *Algot Thunberg*

Överståthållarämbetet

för
polisärenden.

Polishuset — STOCKHOLM

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

N:r 280 Pm.D.
1933.

ang. Persiens anslutning till
1921 års internationella konv.
för undertryckande av handeln
med kvinnor och barn.

N:r 194 A.D.
1933.

Stockholm den 13 april 1933.

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästarens i Stockholm underrättande har jag äran meddela, att enligt från Nationernas förbunds generalsekretariat ingången underrättelse, Persien anslutit sig till den i Genève den 30 september 1921 undertecknade internationella konventionen för undertryckande av handeln med kvinnor och barn.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/C.Westring.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Henning.

G.H.

Rätt avskrivet betygas, Stockholm i överståthållarämbetet för polisärenden den 21 april 1933.

Ex officio:

Knut Rydholm

*Langström
t. "vita storkhandelsklass."*

24. 4. 33.

jm

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Em

Polishuset — STOCKHOLM

N:o 304 Pm.D.

1933.

ang. Persiens anslutning
till 1910 års intern.konv.
angående bekämpandet av den
vita slavhandeln.

N:r 235 A.D.

1933.

Stockholm den 11 maj 1933.

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästarens i Stockholm underrättande
har jag äran meddela, att enligt från härvarande franska beskickning in-
gången underrättelse, Persien anslutit sig till den i Paris den 4 maj
1910 undertecknade internationella konventionen angående bekämpandet av
den vita slavhandeln.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/C.Westring.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Aug. Nordenstam.

233

Rätt avskrivet betygas; Stockholm i överståthållarämbetet
för polisärenden den 16 maj 1933.

Ex officio:

Knut Rydholm

Karlens

t. "vita slavhandelsdassinen"

31.5.-33.

Em

KUNGL. UTRIKES DEPARTEMENTET

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

Stockholm den 9 augusti 1933.

1 bil.

N:r 389 A.D.
1933.

ang. ikraftträdande
för Danmarks del av
konventionen den 30
sept. 1921 för under-
tryckande av handeln
med kvinnor och barn.

Överlämnas av socialdepartementet till Över-
ståthållarämbetet till kännedom och för po-
lismästarens i Stockholm underrättande.
Kungl. Maj:ts brev den 31 mars 1905 angående
vissa åtgärder till motarbetande av den s.k.
vita slavhandeln åberopas.

Stockholm den 14 augusti 1933.

Enligt uppdrag:

B. Spångberg.

Nr 425 *Ins D.*

1933

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden

den 16 AUG 1933

Polismästaren

Till Socialdepartementet.

Härmed har jag i anslutning till utrikesdepartementets
skrivelse den 20 maj 1931 angående Danmarks ratifikation av 1921 års
konvention för undertryckande av handeln med kvinnor och barn äran
överlämna avskrift av skrivelse den 2 innevarande månad, varigenom
Nationernas Förbunds generalsekreterare meddelat, att sagda konven-
tion för Danmarks del trätt i kraft den 1 januari 1933.

Justitiedepartementet har härav jämväl erhållit del.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

Karlewo

t. vita slavhandelsdass.

18.8.33.

/Eyvind Bratt.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Konj. Korvström.

Piststället Tredje Polisintendenten

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

Avskrift av avskrift.

C.L. 166. 1933.IV.

SOCIETE DES NATIONS.

425 Jan D.

1933

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 16 AUG 1933
Polismästaren

CONVENTION INTERNATIONALE POUR LA SUPPRESSION
DE LA TRAITE DES FEMMES ET DES ENFANTS
Genève, le 30 septembre 1921.

ENTREE EN VIGUEUR DE LA CONVENTION POUR LE DANEMARK.

Genève, 2 AOÛT 1933

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de me référer à ma lettre C.L. 91. 1931.IV du 11 mai 1931, vous communiquant une déclaration faite par le Représentant du Danemark au moment de procéder au dépôt de l'instrument de ratification sur la convention internationale pour la suppression de la traite des femmes et des enfants, par laquelle le Gouvernement danois subordonnait l'entrée en vigueur de la convention à celle du Code Pénal danois du 15 avril 1930.

J'ai maintenant l'honneur de porter à votre connaissance que, par une communication en date du 10 juillet 1933, M. le Délégué permanent du Danemark auprès de la Société des Nations m'a informé que par suite de l'entrée en vigueur du Code pénal en question le 1er janvier 1933, la Convention sus-mentionnée a pris effet, en ce qui concerne le Danemark, à partir de la même date.

Veillez agréer, le Ministre,
les assurances de ma haute considération.

Pour le Secrétaire général,

Le Conseiller juridique p.i. du Secrétariat:

(signé)

H.Mc.Wood.

Son Excellence,
Monsieur le Ministre des Affaires,
Etrangères de Suède,
STOCKHOLM.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Prof. Nordström

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

ang. Brasiliens ratifikation av
1921 års konv. för undertryckan-
de av handeln med kvinnor och barn.

N:r 425 A.D.

1933.

№ 448. P. 22. D.

1933

Stockholm den 7 september 1933.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden

den 12 SEP. 1933

Polismästaren

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästarens i Stockholm underrättan-
de har jag äran meddela, att enligt från Nationernas förbunds sek-
retariat ingången underrättelse Brasilien överlämnat sitt ratifi-
kationsinstrument beträffande den i Genève den 30 september 1921
undertecknade konventionen för undertryckande av handeln med kvin-
nor och barn.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

/Svante Hellstedt.

E.D.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

Georg Bernice

*J. Gustafsson
Till vilda slakt-
delsklassen.*

13. 9. 33.

Tredje Polismästaren

Kungl. Utrikes

Avskrift

70

Departementet.

ang. Irländska Fristatens anslutning
till 1921 års konvention för under-
tryckande av handeln med kvinnor och
barn.

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

N:r 324 A. D.

1934.

N:r P.m. D.

1934.

Stockholm den 27 juni 1934

Ivar Åkerfeldt.

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästarens i Stockholm
underrättande har jag äran meddela, att enligt från Na-
tionernas förbunds sekretariat ingången underrättelse
Irländska Fristaten anslutit sig till den i Gnenève den
30 september 1921 undertecknade konventionen för under-
tryckande av handeln med kvinnor och barn.

Enligt uppdrag

Claes Vestring

/Svante Hellstedt.

Rätt avskrivet betyga:

Claes Vestring, Inspektör

Överståthållarämbetet
för
polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 497 A.D.

1934.

Avskrift.

Em

KUNGL. UTRIKESDEPARTEMENTET.

ang. Chiles anslutning till
konv. rör. vita slavhandeln.

Stockholm den 22 oktober 1934.

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästarrens i Stockholm underrättande
har jag äran meddela, att enligt från härvarande franska beskickning
ingången underrättelse, Chile anslutit sig till den i Paris den 4
maj 1910 undertecknade internationella konventionen angående bekäm-
andet av den vita slavhandeln.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar.

/C. Westring.

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

L. Lindroth

Lindroth
t. vita slavhandeln -
dossen.

26. 10. 34.

Tredje Polisintendenten

Utan avgift.

Avskrift.

Överståthållarämbetet
för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 69 A.D. II

1935.

KUNGL. UTRIKES DEPARTEMENTET

Stockholm den 5 oktober 1935.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden

POLISMÄSTAREN

den 10 OKT. 1935

N:o 40.5 Sm-D.

1935

ang. Lettlands och Nederlän-
dernas anslutning till 1933
års konvention för under-
tryckande av handeln med
myndiga kvinnor.

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästarens i Stockholm underrät-
tande har jag äran meddela, att enligt från Nationernas Förbunds
sekretariat ingången underrättelse Lettland och Nederländerna ra-
tifierat den i Genève den 11 oktober 1933 undertecknade konven-
tionen för undertryckande av handeln med myndiga kvinnor /Sv.Ö.M.
fr.m. 1934 n:o 7/, varvid sistnämnda ratifikation förklarats sko-
la innefatta jämväl Nederländska Indien, Surinam och Curaçao.

Enligt uppdrag:

C. Westring

/Erik Kronvall

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

E. Birata

*Billeggi
(Till papper)
15.10.35.
9-m.*

Andje Polisintendenten

Avskrift.

Överståthållarämbetet

För

polisärenden.

N:r 7 A!D.II

1937.

ang. Finlands anslutning
till Portugals ratifikation
av konventionen för under-
tryckande av handeln med
myndiga kvinnor.

Till

Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästaren i Stockholm under-
rättande har jag äran meddela, att enligt från Nationernas
Förbunds sekretariat ingången underrättelse Finland an-
slutit sig till samt Portugal ratificerat den i Genève den
11 oktober 1933 undertecknade konventionen för undertryckan-
de av handeln med myndiga kvinnor/Sveriges överenskommelse
med främmande makter 1934, n:r 7/.

Enligt uppdrag:

M. Hallenborg.

/ T. Grönvall

Rätt avskrivet, betygar

Ex officio:

E. Birath.

43

1880

Avskrift.

44.

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

Stockholm den 2 januari 1936.

KUNGL. UTRIKESDEPARTEMENTET

ang. Nicaraguas ratifikation
av 1921 års konvention för
undertryckande av handeln med
kvinnor och barn.

N:r 2 A.D.II

1936.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden

POLISMÄSTAREN

Till Överståthållarämbetet.

den 13 JAN. 1936

No. 8. Jm.D.

1936

För Eder kännedom och polismästarens i Stockholm underrättande
har jag äran medela, att enligt från Nationernas förbunds sekreta-
riat ingången underrättelse Nicaragua anslutit sig till den i Genève
den 30 september 1921 undertecknade konventionen för undertryc-
kande av handeln med kvinnor och barn.

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/Claes Westring.
bell. B.a.

Rätt avskrivet betygar.

Ex officio:

[Handwritten signature]

3. Polisintendenten

avskrift.

Stockholm den 2 januari 1936.

KUNGL. UTRIKESDEPARTEMENTET.

ang. konvention rör. handel
med myndiga kvinnor.

Överståthållarämbetet

för

polisärenden.

Slottsbacken 6 - STOCKHOLM

N:r 3 A.D. II.

1936.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden

POLISMÄSTAREN

den 13 JAN 1936

N:o 17 Jm.D.

1936

Till Överståthållarämbetet.

För Eder kännedom och polismästarens i Stockholm underrät-
tande har jag äran meddela, att enligt från Nationernas Förbunds
sekretariat ingången underrättelse Nicaragua anslutit sig till
den i Genève den 11 oktober 1933 undertecknade konventionen för
undertryckande av handeln med myndiga kvinnor (Sv.Ö.m.fr.m.1934
n:r 7).

Enligt uppdrag:

Folke Malmar

/ Claes Westring.
bet. Ba

Rätt avskrivet betygar.

Ex officio:

W. Westring

3. Polisintendenten